

உ.
சிவமயம்

அக்கினி காரிய விதி

மூலமும் உரையும்

உரையாசிரியர் :

அச்சவேலி

சிவபுரீ கு. வைத்தீசுவரக் குருக்கள்

பார்வையாளர் :

சிவபுரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

யாழ்ப்பாணம்

வியாகரண சிரோமணி

பிரம்மபுரீ தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்

புரீ சாரதா அச்சகம்

யாழ்ப்பாணம்

குரோதி ஸ்ரீ சித்திரை

1964

உ
சிவமயம்

அக்கினி காரிய விதி

மூலமும் உரையும்

உரையாசிரியர் :

அச்சவேலி

சிவஸ்ரீ கு. வைத்தீசுவரக் குருக்கள்

பார்வையாளர் :

சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள்

யாழ்ப்பாணம்

வியாகரண சிரோமணி

பிரம்மஸ்ரீ தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்

ஸ்ரீ சாரதா அச்சகம்

யாழ்ப்பாணம்

குரோதி ஸ்ரீ கித்திரை

1964

விலை : ரூ. 2-00

சிறு மூலா நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

சுருதி நூலா

நியாய சீரோமணி

அவர்கள் இயற்றிய

— 10 —

சுமஜெஷ்டுய ஸுகெஷ்டாயதிகாய-விபிஹி-நஃ।
 உஸ்யாய-வண-நகசு-த-ம் தெய-ததாயுஸ்யுதா-
 தஃ॥

ஈரஸ்ரெராவெடி வடுவெ-பாயம் யீரநு ஊஷாது
மெவிது

சுகநீணா துரஊஷாயாம் பூதீயுரம் பூவீணகே||

பெருகு மருகருயுகுவாழாநாதிவகிதாது|
சுறுவெயிவருய்ஸு ஜநா விதிம்குதே||

ஸ்ரீகீஸ்ர ரவாணனு ஸ்ரீகரணமகிஸ்யெவய
சுஜாஷாசுஸஸ்ரோரோமெவது சாவிவாரகே|
ஜிவாவசு நுஸஸாநம் வனாரது பூவலிதே||

தகுதகு ஸவிஸ்ராரம் வாராநாதிவிவெயசுது||
வூவூ நவிவெகாசுராஹி சிததாமநுதநிது||

விஷயகிநொபுதுவூஷா ஸ்ரீகரணமகிஸ்யெவய
வெந வாநெகஸு பூதூதொநஹஜாயதே||

ஸ்ரீகீதே முகதே-புஸஸ்கரஸுநுதாசு ஸதா|
சுலிகாநு நாவிகாநெஸுவ யொஸ-ரகதி நிதி-கே||
(சுநுஷுஷே)

உன்மை உரை

அக்கினியின்மூலம் தேவர்களையும் அந்தணர் மூலம் பிதிருக்களையும் வழிபடவேண்டும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. பாஷைகளைப் படிப்பதே மிகக் கடினமானது. அதிலும் சம்ஸ்கிருதபாஷையைப் படிப்பதென்பதும் படிப்பிப்ப தென்பதும் மிக மிகக்கடினம் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

அர்த்தத்தை உணராதது கிரியைகளைச் செய்வதும் பயனற்றது என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அர்த்தத்தை உணர்த்துவதும் கஷ்டத்திலும் கஷ்டமாம். இங்ஙனமிருக்க “அக்கினிகாரியவிதி” என்ற இந்நூலானது தமிழ்மொழிபெயர்ப்புடன் வெளிவருவது குருமார்களுக்கு மாத்திரமல்லசைவர் முதலானவருக்கும் விருப்பத்திற்குரிய வெளியீடாகும். ஆகமங்களுள் நமக்கு மிகவும் சூக்குமமாக அறியவேண்டிய விஷயமே அக்கினிகாரியவிதியாகும். இதைத் தமிழ் உரையுடன் வெளியிடுவதற்கு முதன்முதலாகத் தைரியத்துடன் முன்வந்தார் ஓர் பெரியார். இவர்தான் சிவபுரீ வைத்தீசுவர சிவாச்சாரியார் அவர். இவர் சமஸ்கிருதம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும் பேரறிஞராக விளங்குகின்றார். இவர் இலங்கையின்கண் சிவகேசுத்திரமாக விளங்கும் கேதீச்சரத்தின் சிவானந்த குருகுல பிரதமகுருவாகும் சிவபுரீ ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் அவர்களின் புதல்வராவார். தந்தையிடம் மிகுந்த பக்தியுள்ளவர். சுருங்கக்கூறின் அச்சவேலிநகரமே இவரது பிறவியினால் புனித

மாக்கப்பட்டது. இந் நூலில் “சுருக்கருவ சம்ஸ்காரம், குண்டசுத்தி, நெய்க்குப் பதினெட்டுச் சம்ஸ்காரங்கள் அக்கினிவக்திர அபிகாரம், ஜிஹ்வாவக்திர அனுச்சந்தானம்” ஆகிய இரத்தினம்போன்ற இவ்வைந்தும் சிறப்பாக விரிவுரையுடன் வெளிவருகின்றன. சமஸ்கிருதபாஷையில் சொற்ப அறிவுள்ளவர்களுக்கும் விரிவாக விளக்கத்தைக்கொடுக்கும் இவ்வுரையைக்காண மிகமிகமகிழ்ச்சி அடைகிறோம் விஷயம் கடினமாக இருப்பினும் உரையிகத்தெளிவுபடுத்துவதினால் எவரும் இதைப் படிப்பதற்கும் படிப்பிப்பதற்கும் உற்சாகம்கொள்ளாதிருக்க முடியாது.

இத்தகைய அரும்பெரும் நூலை தமிழ் விரிவுரையுடன் முதல் முதலாக எழுதியுதவிய அப்பெரியாரிற்கு ஆஸ்திகர் நாஸ்திகர் யாவருக்கும் திருவருள் பாலித்துவரும் கேதீச்சரஸ்தான் மங்களங்களை அளிக்கவேண்டும் என்று அவன் திருவடிவணங்கிப் பிரார்த்திப்போமாக!

இங்ஙனம்

“ஹேரம்ப பவனம்”

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்,
4-4-64.

க. சுப்பிரமணிய சர்மா
நியாயசிரோமணி

பொருளடக்கம்

விஷயம்

பக்கம்

சுதிரவாநகரதவியி:	1
கூணலவ்வாரவியி:	9
வாழியுநீவாழியுநீவாழியுநீ	12
வஹிலவ்வாரவியி:	17
வஹிவிநூலாநகரகரணீயவியி:	25
மலகாடாநாதிவ்வாரவியி:	29
வூகூவ வ்வார:	40
சுஜ்ஜவ்வார:	46
சுமெவகூரவிவாராதி வியி:	57
வகூரநாவலகாநடி	59
ஜிவாரநாவலகாநடி	63
நாகரணாதி வ்வார:	64
வாழியுநீவாழியுநீ விவஜகாதிவியி:	68
பூரணகுதி பண்ணும் முறை	72
சுஜாஹுதி:	75
சுதிரவநகர:	77
நவகுண்டக் கிரமமும் குண்டநாமஸ்,தானமும்	81
ஸிவாநிபூரகா	85
சுதிரஸிவயஜநவகூக ஹோலவியி:	87
கூணலகூரஹுதி	95
ஹோலவயுநகவியி:	97
ஹோலகூடி	99

விஷயம்

பக்கம்

சூஹு திலா நவது	100
ஸாஹீபா சு	101
வகுண புரஹு தி:	103
உஹாவ குண புரஹு தி:	104
சுதவ புநிவ வரிவ புநி:	105
ஜயா டிஹா உவி:	110

உ
ஒடி ஸ்ரீ மணையாய நம: ॥

சுதிகாயபுவி யி: ॥
சுதிராநம உந வி யி: ॥

அக்கினி குண்டத்திற்குச் செல்லும்முறை.

சுதிகாயபுயபுடி யெஷு மூஸாநுஜேதா ॥
வபுவாசுதாப, வுடிக்கிணம்வ வம்வாராயா
மொவகரணம் லிவடிஷுஷா. ॥ 2வதொ சுயது,
கூணவழி வபெதது. கூணநாமிம் வாரவம்
வபுது, வபுவபு மெஷாஸளஷா மெஷாவா வம்
வாவநமவவிவடி சூதாநுமெஷாஷுஷாணிவ
சுமெஷுணவம்வொக்கி,

இதன் பொருள்.

சுதிகாயபுயபுடி - அக்கினி காரியத்தின்
பொருட்டு சுயெஷுஷா-நான் அக்கினி காரியத்தைச்
செய்கின்றேன் என்று விஞ்ஞாபனஞ் செய்து,
மூஸாநுஜேதா - பரமேசுவரனிடத்திற் பெற்றுக்

கொண்ட அனுமதியுடையவனாய், சுவாஸூவராத்ம-
சாமானியார்க்கிய பாத்திரத்தை. சூதாய - எடுத்துக்
கொண்டு. பூதகஷிணம் - வலமாகவந்து, வலவலா
ராயாமொவகரணம் - சம்பாதிக்கப்பட்டதொருதி
யாயுள்ள சிவயாகத்துக்குச் சரதனமாயுள்ள
(சமித்து, புஷ்பம், தருப்பை முதலிய) திரவியங்களை
ஐவூ ஐஷ்டா - அற்புதமான கண்களால், சுவமொ
கயநு-பார்த்துக்கொண்டு, கண்ணுலீலம்-குண்டத்
தின் சமீபத்தை, வந்தூ-அடைந்து, கண்ணுநாலிம்
வாரவூவபூ - குண்டநாடிக்கெதிராக, வலுவூ
வெஸூவலளஜூவெஸூவா-கிழக்கு முகமாகவேணும்
வடக்கு முகமாகவேணும், வலுவாவலந் உவவிவூ-
சுகாசனமாக விருந்து, சூதூதம் - தன்னையும்,
ஹோஜூ வூணீவ - ஹோமத் திரவியங்களையும்,
சுவெஸூண - அஸ்கிரமந்திரத்தினாலே, வலுவூகஷூ
நன்றாகப் புரோகஷித்து; குண்டசம்ஸ்காரம் செய்
தல் வேண்டும், என்பதாம்.

இங்கே கூறிய கிரியாக்ரமங்களுக்குப் பிரமாணம்:—

ததவஸூவராத்ம ஐவெஸம் ஹோஜாமாரம்.
ததொவூஜேசி என்னும் காலோத்தராகமமும்.

பூரூ வொஷ்டூ வொவாவி ஹோஜோ
யபூவியெஷதஃ! என்னும் சுப்பிரபேதாகமமும்.

ததொவூவீதவெவாஜீகு:வாராநூவபூ

கரோமாரபூ

ஹோஜா மாரம்ஸஸ் ஹாஸ்ப்ராயாயாதம்

புரிகதிணா

கூண நாலிவா^{க்}ரவஸுவபுநுஉவவிஷுஉடிஸுவஃ
என்னும் சித்தாந்த சேகரமும், பிறவுமாம்.

+ நித்தியத்திலும், நையித்திகத்திலும், உத்
வயத்திலும், கிரகணத்திலும், விஷுசங் கிராந்தி
காலங்களிலும், சத்துருசங்காரத்திலும், சாந்தியிலும்
புஷ்டிகருமத்திலும், தீக்ஷயிலும், பவித்திரத்திலும்,
கருப்பாதானதி தகனதி காலங்களிலும், பிராயச்
சித்தாதி காலங்களிலும், அக்கினிகாரியஞ் செய்பத்
தக்கது என்று சுப்பிரபேதாகமம் செப்பும். சர்வ
தேவமயமாகவும், சர்வமந்திரமயமாகவும், சர்வவித்
தியாருபமாகவும், சர்வஞான ரூபமாகவும் இருத்த
லின் சர்வகாரியங்களிலும் அக்கினிவிதிப்படி வழி
படத்தக்கது. அக்கினியின் முதத்தில் ஹோமஞ்செய்
யப்பட்டவை சர்வதேவர்களுக்கும் பிரியந்தருவன
வாயுள்ளன என்று மீமத் காரணம் முதலிய ஆக
மங்கள் கூறுகின்றன.

இங்கே சுவாபுராசு - என்றது சாமாந்தி
யார்க்கிய பாத்திரத்தையேயாம் அது.
ஹோஜாபுராபுலாஜாநுமஜஹீக்ஷாவபு.
ஹந்லபுஜெ| என இராமநாதபத்திகூறுவதால்
அறியப்படும்.

+ இதனைத் திருவானைக்காப்புராணம்; கோச்செங்
கண்ணார் வழிபடபடலம் சூடம் செய்புளாலறிக

ஹோமாரம்பத்துக்குமுன் சம்பாதித்துவைக்க வேண்டிய உபகரணங்கள் சுருக்கு, சுருவம், இந்தனம், எள்ளு, பரிதி, தருப்பை, சமித்து, நெய், சந்தனம், அக்ஷதை, விட்டரம், நெம்ப்பாத்திரம், திரவியபாத்திரம், வெண்கடுகு, நென்மலர் முதலியவைகளாம். அது,

நிவிஷெரஹியிநா தவநீருவபூ மஹ வுரதாழிகட்டி
வாஜேஸவெது விநுஷு வலிஷு திராழிகட்டி
விதிப்படி குண்டத்தினருகிலிருந்து இடப்பக்கத்தில்
அருக்கியம் கந்தம் நெய் முதலியவற்றையும், வலப்
பக்கத்தில் சமித்து தருப்பை முதலியவற்றையும்
வைத்துக்கொண்டு எனச் சோமசம்புபத்ததியிலும்.

ஹோமாரம்பத்துக்குமுன் சம்பாதித்துவைக்க வேண்டிய உபகரணங்கள் சுருக்கு, சுருவம், இந்தனம், எள்ளு, பரிதி, தருப்பை, சமித்து, நெய், சந்தனம், அக்ஷதை, விட்டரம், நெம்ப்பாத்திரம், திரவியபாத்திரம், வெண்கடுகு, நென்மலர் முதலியவைகளாம். அது,
நிவிஷெரஹியிநா தவநீருவபூ மஹ வுரதாழிகட்டி
வாஜேஸவெது விநுஷு வலிஷு திராழிகட்டி
விதிப்படி குண்டத்தினருகிலிருந்து இடப்பக்கத்தில்
அருக்கியம் கந்தம் நெய் முதலியவற்றையும், வலப்
பக்கத்தில் சமித்து தருப்பை முதலியவற்றையும்
வைத்துக்கொண்டு எனச் சோமசம்புபத்ததியிலும்.

ஹோமசுருமமானது குண்டத்திற் செய்வதம்
ஸ்தண்டிலத்திற் செய்வதுமென இருவகையினதாம்
குண்டத்திற் செய்வதாயின் விதிப்படி அதனை
அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஸ்தண்டிலத்திர

சுகச்சிராகம் அட்டபந்தனவிதிபடஸம் காண்க

யின் ஹஸ்தவிஸ்தாரத்தில் அதனை மணவினா
அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கு பிரமாணம்
கண்ணுவாவுணதெவரவியஜநாவிவியாஸுதடி
என்னும் அம்சமான் தந்திரமும்,

வதூதா விபிநாவதகண்ணு வதூயெசுவா
யா! வாறுகெவண்ணுதெவதூ வுதூ மெஹ
வவிவசுதெ! என்னும் சுப்பிரபேதாசமமும் பிற
வுமாம். ✽

* குண்டத்தினது குறுக்களவும், மூன்று
மேகலைகளோடு கூடக்கிண்டப்படும் ஆழத்தினள
வும் ஒரு முழமாகும். உள்ளே ஒரு அங்குல அள
வினாஸ் கண்டம் செயற்பாலது. குண்டத்தின்
வெளிப்புறத்தில் மேகலைகள் மூன்றும் மேலிருந்து
முறையே நான்கு மூன்று இரண்டு அங்குல அளவி
னால் உயரமும் அகலமும் சரியாக உள்ளதாகச்
செயற்பாலது. நாபி குண்டத்தின் பாதியளவாகச்
செயற்பாலது, எட்டங்குல அகலமும் ஒரு அங்குல
உயரமும் குண்டகண்டம் வரையும் வியாபித்தது
மாகிய யோனி செய்யத்தக்கது. இது சகலகுண்டங்
களுக்கும் பொது லக்ஷணமென்றறிக. இதனை

✽ஹவூதா குணூபிவா டுஹூரஜதாரா ஹஸ்ததத
வணுபுஷா லிலிவிகுதெரூ ஹதணு குயா

[ஹுது]

* சிவாகமசேகரம் சிவப்பிரதிஷ்டாவிதி பக்கம் அள
முதலியவை காண்க.

திரிலோசனசிவாசாரியர் இயற்றியருளிய சித்தார்த சாராவளி முதலியவற்றுனறிக.

சுகாசனமாவது கால்களிரண்டும் மடித்து அட்டணைக்காலேறிட்டிருத்தல் எனத் தத்துவப்பிரகாச உரையிற் சொல்லப்பட்டது.

கூணவஸஸாரவியிதி

குண்டசுத்தி விதி.

தஞ்நாநாநிகாஹாஷாலுஹாநு ஷுஜெ நெக
வக்ஷாஷாகுணவஸு நிரீக்ஷணம் பரிவஜ்ஞேண,
பெராக்ஷணதா லஜெ கூஸெஸ ஹபூம் மவஜா
ஜெண, கூலுக்ஷணம் வளஷலஜைகவ வெந
வநநாவகீரண வபிரண ஸஜேகரண வெவந
கூட்டந ஸஜாஜபந ஸஜா நெவநாநிவஜெந
கூஸெந வ்யாய, கூண ஜெவபிவபு யாஜே
தா வபிஜேஷு ஸாஜுதீதாஜி சுரா ஜேராஷு
ஸா சுராஜயம் வபிக்ஷு, கூணவெஸூலபு ஜேவ
நாயாமஜெ ஜெஸெதிவசுதூஜ ஜெணஸம்
வெஷு, ஷஹாஹாஜயாயகூணாயநஜே ஐது
ஷுஷு, பூமாயதஜேமாயதவா தியபுஜெவ
பாஸஹரெவாவதஷுப ஜேவயது திரிஸதிநா
கூதிநா கூஸதுமெண வஜீகரணவசுவெபா
தாரா கூஸதுமெணவதஷுபநூஸ ஜெண,

(இ-ள்) தஞ்ந - அந்தக்குண்டத்தில், கூநாநி
காஹாஷாலுஹா - மோதிரவிரல் பெருவிரல்களால்

நடுவழிக்குறைய - நியதிக்கப்பட்ட மூல மந்திரத்தை
 யுடைய, உஷ்ண - கண்களினால் பரிவருகின்ற -
 மூலமந்திரத்தை உச்சரித்து, கூண்டவழி நிர்வாண
 ணம் - குண்டத்திற்கு நிர்வாணத்தையும், கூ
 டெய் - தருப்பைகளினால், ஹும்வஹுமெஹு
 டெஹு - கூண்டவழி ஹும்வஹு - என் னும் மந்திரத்
 தால், ஹேஷண தாலமே - புரோஷணத்தையு
 ம் தாடனத்தையும், வெளவஹு கவமே
 வெளவஹு - என்பதை அந்தமாகவுடைய கவச
 மந்திரத்தால், கூண்டவழி - அப்யுகுணத்தையும்
 வஹு கவகீரண வஹுரண வஹுரணவஹு
 கூண்டவழி வஹுரண வஹுரணவஹு - மண்ணை
 வெட்டல், தோண்டல், நிரப்புதல், சமமாக்குதல்,
 நனைத்தல், உரஞ்செய்தல், தடைத்தல், மெழுகுத
 லென்னும் எட்டுச் சம்ஸ்காரங்களையும், வஹு
 அஸ்திர மந்திரத்தைக் கொண்டு, கூண்ட - தருப்
 பையால், வியாய - செய்து கூண்டவழி வஹு
 யாண்டவழி வஹுரண - குண்டத்து நடுவிலும்
 கிழக்கு தெற்கு வடக்கு மேற்கு மேகலைகளிலும்,
 ஹேஷண தாலமே - சாந்தியதிதை முத
 லிய கலாமந்திரங்களை, நடுவழி - வியாசம் பண்ணி,
 கவஹு - கலைகளின் தன்மையைக் கற்
 பித்து, நிர்வாண - மூவிழை நூலினால்,
 கூண்டவழி - அஸ்திர மந்திரத்தை உச்சரித்தலோடு,
 கூண்டவழி - குண்டத்தின், ஹேஷணவஹுரண -
 மேன்மேகலையின், வஹுரண - நடுவிடத்தில்,

வெவ்வு - நன்றாகச்சுற்றி, ஹோங்குநாயய
கூணாயநடி - இதி - என்று, சுலுவு - பூசித்து,
பூரமாயதம் - கிழக்குமுகமாகவாவது, உடிமாயதம்
வா - வடக்குமுகமாகவாவது மூன்று ரேகைகளும்
தியுக் ரெவயாவலம் - குறுக்குரேகையோடுகூட
ரெவா உதுஷ்யம் - நான்கு ரேகைகீறுதல்
உலயது - இருபக்கங்களிலும், திரிபுராகுதிநா
முத்தலைச்சுல வடிவினதாய், கூருதுயெண - மூன்
று தருப்பைகளால், வஜ்ரகாணம் - இருதய மந்திர
முச்சரித்து வச்சிராயுத உடிவாய்ச்செய்தல், வகு
வெபூதராமகூரமயென - கிழக்குநுனி வடக்கு
நுனிகளையுடைய இரு தருப்பைகளால், உதுஷ்ய
மூரவம் - சதஷ்பத நியாசம் என்னும் சம்ஸ்காரங்
களைச் செய்யவேண்டும் என்பாம்.

நகவரன் சாந்தித்தியமாதற் பொருட்டு ஆசாரி
யர்குண்டம் முதலியவைகளில் மந்திரபூர்வமாகசம்ஸ்
காரம் செய்தல் வேண்டும். குண்டசம்ஸ்காரம் என்
பது குண்டத்தைச்சுத்தமாக்கும் கிரியையாகும்.
சம்ஸ்காரம் செய்யப்படாத குண்டத்தில் சிவாக்கி
சித்திப்பதில்லை; அக்குண்டத்தில் ஆகுதி செய்யப்
படிநிஷ்பலமாகும். இதற்கு பிரமாணம்.

சுலுஷ்யுதவாவுஷ்வாவமூதலவதிநிஷ்டுடி
தவரகுகூணாஜிவிலுலாராநாயுதாநுண
என்னும் அஜிதாகமமும் [செபிகு]

சுலம்ஸூதெதுவெகூணெரிவாழிமெதுவ
என்னும் காமிகாகமமும் பிறவுமாம். [வரிவழி]

கூண்சுஷ்டாடிசுலம்ஸூரங்கள்: பூயம் - நிர்
க்ஷணம், விதீயம் — ஹோக்ஷணம் துதீயம் - தா
மம், உதுமம் — சுலுக்ஷணம், வனுமம் + அா
மம் — வநமம், சுவகீரணம், வுரணம், ஸீகர
ணம், வெவமம், கூட்டம், ஸஜாஜமம் வஜா
வமம், துயொடிசம் கறாரதிவகலம் உதுடி
மம் — திவதிவவரியம் வனுடிசம் —
கறாரதியவடிமம், ஹோடிசம் — ரெவாவது
ஷ்டம். ஸஜாடிசம் — வஜீகரணம், சுஷ்டாடிசம் -
உதுடிசம் நூலம் என்பவைகளாம்

நிர்க்ஷணம் முதலிய குண்ட சம்ஸ்காரங்கள்
பதினெட்டையும்,

உக்ஷுஷ்டிபூவர ஹேநவீக்ஷுஹோக்ஷு ரிவா
[ஹோடிசம்]

சுதாபூஷுக்ஷயெவிஅாது வளஷவனெநவடி
[ஹோடிசம்]

சுஹோணவாதஜகாரம் வுரணம் ஸஜதம்
[ஹோடிசம்]

வெவமம்கவ வெநாடிசுட்டம்ஹேதிநா வரெசு
ஸஜாஜமம் ஸஜாஹேவம் கவவெந ஸஜாவரெசு

நூலவர ஸாநுதீதாடிசுடிவதிவடிதிது
[கறாரம்]

திவ்வுகீவரியாமெநதநு தூணெநவெஷ்ட
[யெசு]

கறையாயகண்ணையநெய்யொஜ்ஜ வாவது
திவ்வெ, வுநநார்காயபுரெவெகாவெ
[தூநநநா]

வஜ் கரணெவெணவஜ் காராகுமெசெவெ
[வி]

ஹிதாவதுஷ்டாகாயபுரெவெதூயகா
[அயாசு]

ஐதூஷ்டாசுயவெவரநார்குமெணெவெகா
[தவ]
என ஞானரத்னாவளி கூறுவதாலறிக. [தாவது]

வநநு முதலிய சம்ஸ்காரங்கள் எனும்பு முத
லிய தோஷங்கள் நிவிர்த்தியாதற் பொருட்டு மன
தாற் பாவித்துச் செய்யப்படுவனவாம்.

கலாமந்திரங்கள் ஓம் ஹம் ஸாஜ்ஜீதா
கறாயெயெநது, ஓம் ஹெம் ஸாஜ் கறாயெ
நது, ஓம்ஹும் விஷ்ணுகறாயெயெநது, ஓம் ஹீம்
புதிஷாகறாயெயெநது, ஓம் ஹாம் நிவ்ருதி கறா
யெயெநது என்பனவாம்.

மூவினை நூலினுற் சுற்றதலை ஹவெபுதிவெ
சூய்வெஷ்டு வுவுபுதீநுவத மெயவெ என
னும் வீரதந்திரப்பிரமாணத் தானுமறிக.

ஆசாரியர் வடக்குமுகமாக அமர்ந்திருந்தால்
வடக்குமுகமாக மூன்றூரேகையும் கீழ்க்குமுகமாக

ஒருரேகையும், ஆசாரியர் கிழக்குமுகமாக அமர்ந்
திருந்தால் கிழக்கே அக்கிரமாக மூன்று ரேகையும்
வடக்கே அக்கிரமாக ஒரு ரேகையுமென நான்கு
ரேகைகிறுதல் ரெவாவதுஷ்டய வியாகம் என்
பதாம். அது,

ரெவாசூயணுவதுஷ்டயஸூரெவெகாவெக
[ராவாவா]

வாவாவாயுவியி: காவெபூரெவா: காவெவா
[ராதிகா:]

எனக்கிரணாகமம் கூறுவதாலறியப்படும். நான்கு
ரேகைகளுக்கும் அதிபர்கள் பிரமா விஷ்ணு ருத்தி
ரன் மகேசுவரன் என்பவர்களாம்.

மூன்று தருப்பைகளை எடுத்து ஒரு தருப்பை
யை நீளமாகப்பிடித்துக் கொண்டு அதனடியிலும்
அக்கிரத்திலும் இரண்டு தருப்பைகளை மடித்து,
அடிமுடிகளில் திரிசூலவடிவாகச் செய்தல் வஜ்ரீ
கரணம் என்னும் சம்ஸ்காரமாம். சூரிஷ்டெஷ்ட:
பூகூஷ்ட வஜ்ரகரண ஸம்ஸூரதிடி எனச் சித்
தாந்தேசகரம் செப்புதலால் இதனையறிக.

சூரெவாவதுஷ்டய விசூராவவஜ்ரகரண
ஸம்ஸூராயா ஸூரடியதெருணகூயபூசி சூநா
கூநூநூநி கூபூணி யாநிதாநூவி ஸூரடியெ
நெதூவூதெ யதூகூ உகூநூகூவ யசூகி
நிசூ தசூவவபூ ஸூரடியெநதூ” இதி யவா

சுடுவூணவா சுயமாகி எனப் பிரபலிற்
சொல்லப்பட்டது.

கிழக்கில் அக்கிரமமாகவும் வடக்கில் அக்கிரமமாகவும் ஒன்றன்மேலொன்றாய் இரண்டு தருப்பைகளை வைப்பது உதும்பு நூலும் என்னும் சம்ஸ்காரமாம். அது

ஹரிஜன துஷ்யம் காயம் வெளிகேடா மிகுமாய
யாசி என்பதனைறியப்படும். டிவெஸ்டாசூந
வதிவடா வெறுதாவிடா ஹரிஜன துஷ்யம்
துஷ்யம் காயம் தாசி தாசி காயம் வாடகடி
எனச் சித்தாந்தேசகரத்திற் கூறப்பட்டது.

வாழியுநீவாழியுநாவாஹநடி

வாகீசுவரீ வாகீசுவரர்களை ஆவாகனம் செய்தல்.

—:oXo:—

உதி| கண்ணனாவு னுரெ வரனோடி-கதி
 தெது: கண்ணெ ரகதவாடம் கவனெந வியாய,
 உதெது கதிவ-கரகுலம் விவடினம் ஒண்ணாவா மீது
 வரமீதுரா வரநாயநதி: உதி தகவா தவநிசு,

தெவ்வாவாண பெயரிடும் வியிவவி ஸூதா தாடி
ஸூதாஜிதம்தீம் யூகவாண ஊஸாஜாது

[ஹுஷ்ணாடி]

புலவனவதநா, வடிவதூலநயநதுயாடு
உதியூரகா, ஏம் ஹாம் வாழீயுமெயெயுமதே; உதி
வாழீயுமீ, தவசு வாழீயுமீ,

யூரகம்

உயவாஹும்விதம் வளவூம் வனாவூம் திரி
[தொலநடு]
நாடிருவெய்தயாபெவம் டெவூரவீரூவூரூவபா
வனியீலவதம்வஹீஜநநாயயுவாழிதி
உதி யூரகா, ஏம் ஹாம் வாழீயுமெயெயுமதே; உதி
ஹூடியெநாவாஹூ மகாடிவிரவூயு,

இ—ள். கூணவூ - குண்டத்தினுடைய,
சூலூகூரே - உள்ளிடமாகிய கண்டத்தின் மேல்,
வஜனாசு - நான்கு பக்கங்களிலும், உகிடுதே;
கூடுமே; - கிழக்கு வடக்கு நுனிகளாகப் போடப்
பட்டனவாகிய நான்கு தருப்பைகளால், கூடிவா
டும் - திரைச் சீலையை, கவலெந வியாய - கவசத்
தாற்செய்து, உயூ - அதன்நடுவில், கூலியூரூ
வாவிஷ்டாரம் - கூர்ச்சவடிவான ஆசனத்தை. ஏம்
ஹாம் வாழீயுமீ வாழீயுமீவாநாயமதே; உதி -
என்று, உகா - கொடுத்து, தவீது - அந்த ஆச
னத்தில்,

விஸூராதாம் - உலகமாதாவும், யூரகம் - பச்
சை நிறமுடைய வரும், கீதுமதே - இருதுஸ்நான
முடையவரும், வசுவாஸ ராஜூலி ஷணாம் -

சிரேட்டமான வஸ்திரம் மாலை ஆபரணங்களை யுடையவரும், பூவனுவடிநா - சந்தோஷமான முகத்தையுடையவரும், வடிவத் தூல நயநகுயா - தாமரைத்தளம்போன்ற பிரகாசமான மூன்றுகண்களையுடைய ஒருமாகிய, விடிநா டெவீ - வாடிசுவரி என்னும் தேவியை, யூகவா - தியானித்து வியிவசு - சாஸ்திரோத்தகிரமமாக, சூவாஹயெ - ஆவாகனம் பண்ணுக.

ஐதி யூகவா - என்று தியானித்து, ஓஹா - வாஸீஸூயெபுநஃ, ஐதி - என்று, வாஸீஸூரீ - வாடிசுவரியையும், தசுவசு - அதுபோல, வாஸீஸூராவ - வாடிசுவரனையும்,

‘உஸவாஹம் - பத்துக் கரங்களையும், வரிதம் வெண்ணிறத்தையும், வஸஜம் - சாந்த குணத்தையும், வனாவஸம் - ஐந்துமுகங்களையும், தியிரொவநம் - பதினைந்து கண்களையும், நாடிநாடவம் - நாதவடிவத்தையுமுடைய, டெவம் - வாடிசுவரனை, தயா அப்படியே, விநாநாடவயா - விரிந்து வடிவமான; டெவா - வாடிசுவரீதேவியோடு, யுவா - நீங்கள் வஹிஜநநாய - சிவாகுகுனியை உற்பத்திப் பொருட்டு, வஸியீவதம் - சாந்தித்தியமாகுக.

ஐதி - என்று, யூகவா - தியானம் பண்ணி ஓஹா - வாஸீஸூராயநஃ, ஐதி - என்று, ஹா டெவந சூவாஹ - இருதயத்தால் ஆவாகித்து,

மஹாபிவிநயஸூத்ர - கந்தம் புஷ்பம் முதலியவற்
றால் அருச்சித்து, (என்றவாறு)

சுக்ஷவாடம் - இடும்முறையை, “சுக்ஷவாடாய
கண்ணாஜெஹு கவவெந கௌராநுநுஜெஸக” என
ஞானரத்னாவளியிலும், “கண்ணாஜெஹு வரிதஃ வதி
வெஹுதாராஜெஹு: வஜெணாகுஜெஸ:| சுக்ஷவா
டம்” எனராமநாதபத்தியிலும், “கௌரவாஸு
நாஸு கண்ணாவரி வரிதஃ கௌவதௌஷ்டயஜா
வீயபுதாம்” என்று பிரபாசிலும் வருவனவற்றால்
அறிந்துகொள்க. அக்ஷபாட மென்பது திரைப்
புடைவை. இது வாஃசுவரீ வாஃசுவரர்கள் சேரும்
போது மறைவுக்காக வேண்டப்படுவதா மென்று
சித்தாந்தசாராவளி வியாக்கியானம் கூறுகின்றது.

ஐந்து தர்ப்பங்களினாலே கிரந்தி ஓரங்குலமாக
வும், மூலந்தொடங்கி அக்கிரமளவும் பத்தங்குலமா
கவும் செய்யப்படுவது வாஃசுவரியாவாஹன விஷ்ட
ரமாம்; அது.

விஷ்டரம்வனுஜெஹெஹு மூநுநிரகாம்மூரம்

[லவெசு]

உதாஸவாஃசுவரம்மூரம்விஷ்டரனுவியீயதெ
என ஸ்ரீமத் சுப்பிரபேதாகமம் செப்புவதானுணரப்
படும். இந்த விஷ்டரத்தைக் குண்டநாபிமத்தியில்
வைத்து வாஃசுவாஃசுவரர்களைக் கந்த புஷ்பாதிக
ளால் அருச்சிக்கவேண்டும்.

பூரெசுமாதா து கெசுடி லெடி: கூவடாகாரம்
[தலெவவ]

நாலிகெடுதாவிநுவுவாமிசீம்வதிஜயெதது!
எனச்சுக்குமாகமஞ் செப்புதலால் அஃதுணரத்தக்க
தாம்.

“கண்ணகெடுஹுடிவி அநுவிஷ்டாமிநுவு
[ஊய:]

நாலிகெடுதாவாமிசீம்நீறொதுடிஹவாடி!
ஃதுவாநாஹகூவடிவாஹுயெசுதநதிரு
[கத:]

வாமிஹாஹவெவடி” எனவருவதும் காண்க.

ஈண்டுக்கூறிய வாகீசவரித்தியானம் மிருகேந்
திராகமத்திற் சொல்லப்பட்டதென அறிக. இந்தப்
பிரகாரமன்றி வேறு பிரகாரமாகவுஞ் சிவாகமங்க
ளிற் கூறப்படும்.

ஸூரஹாம் ஸூகவஹூரஹீம் ஜடாகுடேணீதாடி!
யளவநாண ஃதுவாநாஹ வவடாஹரணலதிஷி
[தாடி]

கூலயம்வரஹெவதாவாமிசீம்வதிஜயெதது!
எனக் காரணாகமம் செபுகின்றது. இங்கே கூறிய
வாகீசவரத் தியானம் ஞானரத்திநாவளியிற்
சொல்லப்பட்டதென அறிக. சில இடங்களில்,
வாமிஹாஹகூலம் திணைதுணவதாஹடி
கூலயம்வரஹெவதாவாஸாதிருயநாமிதடி!

என்றபடி சிவந்த நிறமுள்ளவரும், மூன்றுகண்களு
டையவரும் நான்கு திருப்புகழுள்ளவரும், அபயம்
வரதமாகிய இருகரங்களோடு பாசம்சூலம் என்னுமி

வற்றைத் தாங்கிய இருகரங்கள் உள்ள வருமாகிய வாதிசுவரனைத் தியானிக்க வேண்டுமென்று காணப் படுகின்றது. காரணகமத்தில்,

சூரணை சூர்வணவ சூர்வணவ துஹுதமெயவ
ஜடாசிகுடஸம்யுதம்வபுலகுஷெநுலகுஷி [வ]
ஸூரணைசூர்வணவ துஹுதமெயவ துஹுதமெயவ [த]
எனக் கூறப்பட்டது காண்க.

பார்வதீபரமேசுவரர்களே வாதிசுவரீ வாதிசுவரர்
களாகத் தியானிக்கப்பெறுபவர்களாவார். சிவாக்கி
நிக்கு மாதா வாதிசுவரி; பிதா வாதிசுவரன்; அந்த
வாதிசுவரிகௌரியேயாம்; வாதிசுவரம்மகேசுவரனே
யாம்; இப்படியறிந்து, உலகமாதாவாகிய வாதிசுவரி
யைப்பூசிக்கவேண்டும். இதற்குப் பிரமாணம்:

வாஸீஸ்வரஹவிதரம் வாஸீஸ்வரீ ஹேதிஜாதா
என்னும் அம்சமான் தந்திரமும்,

வாஸீஸ்வரஹவிதரம் வாஸீஸ்வரீ ஹேதிஜாதா
ஹேதிஜாதா துஹுதமெயவ துஹுதமெயவ துஹுதமெயவ
என்னும் காலோத்தராகமும் பிறவுமாம்.

வஹிஸம்ஸார விபி:
அக்கினி சம்ஸ்கார விதி

—Xo—

சுரணைஸூர யுகாஸாசு ஹேதிஜாதா
ஹேதிஜாதா வஹிஸம்ஸார விதி

22நீய, ஏம் ஹம் சுஷ்ராய ஹம் மலிதி சுஷ்ரையா
 மெஸாநாநா மெஸீதாநாவாநியாய, சுநிஸகலம்
 சுஷ்ராதாயக உஷ்ண மெஸீதெ நிஸாயக,
 நிஸீக்ஷணாநெஷுஸ்தாவிபுஷம் ஸாரெஸஸம்ஸு
 து, ஏம்ஹம் ஹம் ஹம் வஹீதெதபுயெநஃ உதி
 லததாநி. ஸம்ஹாரஜு ட்யாவதிரகெணமபுஹீ
 சவா, ஹுதபுயெநகம்லகெந நாலுநிநா விம்வ
 நிநாவஸம்யொஜு, [விம்மலயா உஷ்வஜு ட்யா]
 ரெவகெணநிஸாயக, [லளதிக மெஸதவஜாரா
 நிசுய நெகீகூது] ஏம் ஹம் ஹம்வஹீமெ
 தநாநாநஃ உதிவாசுஷ்ரஜுஸி விநுஷு, ஸம்
 ஹிதயாஸம்வசுஜு, ஸம்ஸக்ஷாவகம்ஸு. பூ
 ஸாநெந வளஷதகெந யெநுஜுயாந புதீ
 கூதநாநாய, ஸநெஷாஜாதெந கம்ஸுஷ்ராவரி
 [யொநிகெஷாலாஸம்] பூதகஷிணம் சூஃ வரி
 ஸாஜு, ஸிவஸஜிதி யுராசவா, விதரளம்ஸாஜி
 மூத ஸிரவஸயுநாநு, வாயீஸுநீ மலகநாநா
 வாயீஸுரெணக்ஷிவபுராணம் விஸாவு, லதிலிஷு
 ஜாநுஷுதெநா துஸஜுவம் க்ஷிவெசு,

இ—ள் சுரணை - தீக்கடை கோலிலிருந்
 தாவது, ஸெயபுகாணாசுசூரியகார்த்தக் கல்விலிருந்
 தாவது, விஜயுஹாசு - பிராமண இருகத்திலிருந்
 தாவது, ஸுமரஹாசுவா - தன் வீட்டிலிருந்தாவது
 வஹி - அக்கினியை, ஷுபிரெசு - மண்பாத்திரத்
 திலாவது, தாபுவாநெசுவா - தாமிரபாத்திரத்திலா
 வது. சூநீய - எடுத்துவந்து, டிஃ ஹம் சுஷ்ராய

ஹும்மடீ, ஐதி - என்று, சூதேயாம் - அக்கினி
கோணத்திலாவது, மௌஸாமூம்-ஈசானகோணத்
திலாவது, மௌஸீதூம் - நிருதி கோணத்திலாவது
நியாய - வைத்து, சுவிஸகலம் - அக்கினியின்
சிறிதுபங்கை, சுவூராயூம்-இராக்கதர்பொருட்டு
சுமெஹூண - ஹம்ஃ சுஹூராயஹும்மடீ - என்
னும் மந்திரத்தால், மௌஸீதெ நியூராயூ - நிருதி
திக்கிற்போட்டு, நிரீக்ஷணாமெஹூ - நிரீக்ஷணம்
முதலிய, உதூவிஃ ஸம்ஸூரெஹூ - நால்வகைச்
சுத்திகளினால், ஸம்ஸூரூ - சோதித்து, ஹம்ஹாம்
வஹிஜெதூயெமஃ, ஐதி - என்று
லூதாஹூ - பூதாக்கினியை, வூரகெண - பூர
கத்தினால், ஸம்ஹாரூயூ - சம்மாரமுத்திரையி
னாலே, மூஹூதூ - எடுத்து, ஹூயெம - இருகய
மந்திர முச்சரித்து, கூஹகெம - கும்பகத்தினால்,
நாலூயூ - இயற்கையாயிருக்கும் நாபி அக்கினி
யுடன், ஸிஹூநாவ - புருவநிலிலிருக்கும்) பிந்து
வக்கினியுடன், ஸம்யோஜூ - நன்றகச் சேர்த்து,
[விம்மயூ-பிங்கலையினால், உஹூயூ-உத்பவ
முத்திரை கொண்டு] ரூகெண - ரேசகத்தினால்,
நியூராயூ-வெளியேகொணர்ந்துபூதத்தன்மைநீங்கிச்
சிவத்துவம் உண்டானதாகப் பாவித்து, [லளகிக
மெஸூவ ஜூராயூ-சூயகேகூதூ [பௌதிக
பைந்தவ ஜூராயூ-மூன்றையு மொன்று படுத்தி]

ஓ *ஹும்வஹிவெதநூயநஃ ஐதி - என்று.
 வாதுஸூ சுதௌ - பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கினி
 யில், விநூஸூ-வியசித்த, ஸம்ஹிதயா ஸம்வதிஜூ
 (சுத்தகுணம் பொருந்துவதற்காக) சம்மிதாமந்திரங்
 களினுற்பூசித்த, ஸம்ஸக்ஷி சுவகூண்டிக்குபந்த
 னமும் அவகுண்டமும்பண்ணி, பூர்வாபேத வள
 வலகேத - வளவுட - என்பதை அந்தமாகவு
 டையபிராசாதமந்திரத்தினால், யெநூஉயா-தேநு
 முத்திரையினாலே, சுஜீகீகூது - அமிர்தீகரணம்
 செய்து, சூடாய-பெருவிரல் சுட்டுவிரல்களினால் அக
 கினிபாத்திரத்தைஎடுத்து, ஸஜேஜாதெத - சத்
 தியோஜாதத்தாள், கூண்டெஸூரவரி-குண்டத்துக்
 குமேல, ஓசுகதிணை-வலமாக, [யொநிகெஷாலா
 கூட - வாஃசுவரியினுடைய யோன்கேதாபத்தின்
 பொருட்டு] துஃவரிஸூ - மும்முறைசுற்றி, சிவ
 ஸீஜிதி-பரமேஸ்வரபிந்து என்று, யூசுவா - கிந்
 தித்து, விதௌ-தாய்தந்தையர்களாகிய வாஃசுவரீ
 வாஃசுவரர்களை, ஸம்ஸதித சிரஸா-நசானதிக
 கிற்சிரம்வைத்துச்சயனிப்பவர்களாக, யூயநு-தயா
 னிததுக்கொண்டு, வாலீஸ்ரீமலகநாஸூ-வாஃசு
 வரியினுடைய கருப்பநாடியில், சுஷிவூஉரண
 விடப்பட்டதாக, விலாவூ - பாவித்து, லுஜிவூ

*விநூஸூவஹிவெதநூவஹிஸீஜேதபேசிக்!
 ஓஹும்வஹிவெதநூயநஃ ஐதிஸோஸூ

[வசுதௌ

ஜாதா: - பூமியிற்பற்றிய முழங்கால் களையுடையவ
னாய் (தன்னைச்சிவமாகப் பாவித்துக் கொண்டு, உரு
வெருக - மூலமந்திரத்தினால், சூதுவலம்புலம் - தனக்
கெதிராக, ஸ்விவெசு - தாபித்தல் வேண்டுமென்ற
வாறு

உதவியோடாணிஸம் உருத்தொலு உலுயுகானஜி:
கயலெஸ்ரூபாதிரியாமாநாநிஜாமாநாஜிஜோமமுடி
எனச் சித்தாந்தசேகரமும்.

மராவெதா உவாடுது வாநிசுதிவூழிம்வரிமு
[ஹெசு]

அக்கினியைச் சராவபாத்திரத்திலாவது தாமிர
பாத்திரத்திலாவது வைத்துக்கிரகித்தல் வேண்
டும். எனச் சூக்குமாகமழும்.

ஜெதூடுகுதா ஜெவாடுகுதவாகாண்டெஸுவாநநுஜா
என அம்சமான் தந்திரமும், [நவியசு]

தாதுவாடுது மாராவேவா ஸாவணே புராஜ
[தெவிவா]

நவஜனையவாடுத்ருவாதடிமாவெ வ்ரெஷத:|
 எனச்சுப்பிரபதாகமும், செப்புதலால், சாரணை
 “வலியபுகாணாசு + தாடிவாடுத்ருவாதீய” எனப்
 பட்டது. வலியபுகா ணொடவெஸ்ருஷ:காஷ்ஜொ
 [யூரொவெசு]

ஸ்ரீரத்நாபாபாஜோவஹி:கநுஸஹிதி:கீதி:பத:ஸ
எனக் காரணமத்திற் கூறப்பட்டது.

அந்த அக்கினியைமுப்பத்திரண்டு கூறுடைய
தாக்கக்கொண்டு, அதிலொருபங்கை இராக்கதர்
பொருட்டு நிருதியிற் போடவேண்டும். அது,

ததயிம்ஸகருமெனுவ அர்திம்ஸக்விவஜெததஃ|

சூவூரஃஸம் ததெககனுமெஃதெததுவரிதூ

என அம்சமானாகும், [ஜெக]

சூவூரஃஸம் வரிதூஜூ ப்ரோக்ஷ யெஷஸூ வா

எனக்காயிகாகமமும் கூறுவதாலறியப்படும் [ரிணா]

நிரீக்ஷணாமெஃஃ என்றதனால் புரோக்ஷணமும்

தாடனமும் அப்யக்ஷணமுங் கொள்ளப்படும்.

மூலத்தால் நிரீக்ஷணமும், அஸ்திரத்தாற் புரோ

க்ஷணமும், அஸ்திரத்தால் தாடனமும், கவசத்

தால் அப்யக்ஷணமுஞ் செய்க, அது.

ஃஸம்க்ஷணம் உதேருமெனூ ணப்ரோக்ஷணனூ வூ

[உனூ தஃ]

தாஃகனூ வூ உனூ ணவஉணூ ஸூக்ஷணம் ஸ

என்பதனாலறிக. வெக]

வீக்ஷணாஹிவதஃபயூரஃஃகாரம்வஉவஉஃ

ஸாஹ்ஹீவபூக்ஷரம் ப்ரோகூம்ஸாஹ்ஹூ [ரஹ]

[ஸஹ்ஹீவவ]

ஸாஹ்ஹீவபூக்ஷரம் ப்ரோகூம் உகாரஹ்ஹம் வபூ

[கஃ வபூயகஃ]

வஹிஃஉதேதஃதிஸம்வஉஜூவாஹ்ஹபூவாஹ்ஹ

எனவரும் காயிகாகம வசனங்களால் வஹிஃஉதிஃ

மந்திரோத்தாரமுணரப்படும். ஃஹம் ஹம்ஹம்

வஹிதேததயெகஜ: ஹ திலததா திம் வதிரகெண்
 மூஹீதூ + வாசுதேவஸுதா விசுஸு என்ற
 விடத்து அக்கினியின் சைதன்யத்தை இருதயத்
 தால் சம்மார முத்திரையினாலே எடுத்துதும்ப
 கத்தால்நாபியக்கினிவிந்துவக்கினிகளோடுகூட்டி
 உத்பவ முத்திரையினால் ரேசகத்தால் வெளியிற்
 கொண்டு வந்து பாத்திரத்திலுள்ள அக்கினியில்
 வைக்கவேண்டுமென்னும் முறைபறிக. ௦

ஒளடியுமெ வெநுவ லளமெ ணகீகூதூநருசு
 யடி என காமிகாசமஞ் செப்புகின்றது. மாஸு
 நாதத: வஸூசுவாணாஜிகாரமாவது சுதி
 மெததமூஜிசுவா ஜூஹூரவ்லவடி என்ப
 தனால் வஹிமெததமூ மந்திரோத்தாரமுணரப்படும்
 யோநிக்ஷாலாய கும்ணாஜெய்தியா தஸ்ரா
 யெஜதா| என ஞானரத்னாவளியும்,

சூயாகூதூயஜாமாஸூர்வீகூவெதவநீம்மத:
 வாமீரீம்மலகூமாஸூ ஜூவூதூ மஸூஜாவனயா
 8 உருஜெனாநீகூவூவூரூசாமஸ்ரீவவசுவ
 எனக் காமிகாதமமும் ரெசு|
 சூதூமம்ஸ்ரீவவசூயூசுவா யூயெத திம் தாஸ்
 ஜவசு|

0 இடையெரிபூரகத்தினுடற் குள்ளாக்கி
 யிதினுதாவெரிவிந்துவெரிடங்கூட்டிய
 படிரேகத்தினுன் மூன்றங்கியாகப்
 பாத்திரத்தினிற் சங்கிதாசத்திபண்ணே.
 என்பது தத்துவப்பிரகாசம்.

வெஜ்ஜா தெமஜெண லூஜயீதா தியாஸ
மெஃ! என மதங்காகமமும் கூறுதலின் கூண
வெஜ்வரி + சூஜஸஸுஃ கதிவெசு! என்று
இங்கே சொல்லப் பட்டது லூஜயீதா தியா
கூணமூராடாஃ வஜஜுதடி என அம்சமான்
தந்திரம் கூறும்.

சிவனுக்குரிய சூரியன் அக்கினி சந்திரன் என்
னும் முச்சுடர் வடிவானதும் முச்சத்திவடிவானது
மாகிய மூன்று கண்களும் சிவதீக்ஷா வம்ஸ்கார
உரிமை பற்றித்தனக்கும் உள்ளனவாகப் பாவித்
துத் திவ்விய முத்திரையினற் பார்த்தல் நிரீக்ஷணம்

பெருவிரலநாமிகை பிடித்ததி னடுவாற்
பரனது நோக்காய்ப் பார்த்த நிரீக்கணம்.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து நிமிர்த்திய பதாகை முத்
திரையினல் விந்துத் தானத்திலிருக்கும் அமிர்தத்
தைத் தெளித்தல் புரோக்ஷணமெனப்படும்.

நிரீக்கணஞ் செய்தபின் நிகழ்பதாகையினற்
புரோக்கணஞ் செய்வது புரோக்கண முத்திரையே
சிவசத்தி பிரகாசித்தற்பொருட்டு அஸ்திரமந்திரமுச்
சரித்து சுட்டுவிரஸ்நீடிய கையினல் தட்டுதல் தாட
னம்.

தர்ச்சனியதனற் றுடனஞ்செய்வது
பொர்புறு தாடனம் புகலுமுத்திரையே

சிவசத்தியின் பிரகாசமானது நீங்காதிருத்தற்

பொருட்டுக் கவசமந்திர முச்சரித்துக்கவிழ்த்தபதா
கை முத்திரையினால் மூடுதல் அப்பியுட்சணம்.

அதோமுகமாகப் பாதாகைமுத் திரையால்
அப்பியுக்கணம் செய லப்பியுக்கணமே.

இவற்றால் நிரீக்ஷணாதி முத்திரைகளின் இலக்கணம்
அறிந்து கொள்க. சங்கார முத்திரை

அங்குலி நான்கும் அங்குட்டத்தடி
தங்குற வளைப்பது சங்கார முத்திரை.

உற்பவ முத்திரை

சிறுவிரல் நீட்டிச் சிறந்ததற் சனியுடன்
உறுபெரு விரல் தொ டி ன் உற்பவமுத்திரை

தேனு முத்திரை

இருகைகள் கூட்டி இடையிடைச்சேர்த்திடும்
விரல்களில் தற்சனிவிரல்கனிட்டைகளைப்
பார்த்திடு மத்திமை அநாமிகைகளினால்
சேர்த்துறப் பிடிப்பது தேனுமுத்திரை

வஹிவிநூலாநகராகரணீயவியிதி

அக்கினியை வைத்தபின் னர்ச்

செய்ய வேண்டுவன.

—Xo—

உதரவாஸெது சுதிரவாதுவிவரஜது, சுசுஷி
தொடகம் விநிசுஷிவது ததொ நாலிசெஸெ ஹு

டியா ஸைகுஹு வரியாமவஸுஸம்வரதிர விவாவு
 ஸுளவாவநாசுடும்தொயவிஹும்ஹுடா டிசுவா,
 சுவவெந வஸிஸ நெநராஜாடி. சு வெஹு ண
 பூஜாறு, ஓஹாம் ஹும் மலபா^நயெகஜ, உதி
 மலபா^நயிம் ஸம்வதிஜ, மலபா^நசுபாசுடி உஹுஜ
 வடிவபுகாசுணம் டெவீடிசுவிணஹ வெஹு வயா,
 டிசுவிணநெ வதொவரி நியாய,

இ—ள் உதரவாஸெடி - வடக்குப்பக்கத்தில்,
 சுவிவா^நசும்வஸிஜடி - அக்கினி பாத்திரவிசர்ச்ச
 னம்பண்ணி. அக்ஷததையையும் ஜலத்தையும்போட்டு
 தகு - பின்பு, நாலிடிசெஸெ - நாபியினிடத்தில்
 ஹுடா - இருதயமந்திரத்தால், ஸைகுஹு-சுதநிய
 அக்கினியைச் சேர்த்து, வரியாமவஸு ஸம்வரதி
 வஸ்திரத்தினால் மறைப்பை, விவாவு -- சிந்தித்து
 ஸுளவாவநாசுடும் - சௌசாசமனத்தின் பொ
 ருட்டு. தொயவிஹும்-ஜலத்துளியை. ஹுடா-இரு
 தயமந்திரத்தால், டிசுவா-கொடுத்து, வஸிஸ^நநெஃ
 நல்ல இந்தனங்களால். சுவவெந-கவச மந்திரமுச்
 சரித்து, சூஜாடி-மூடி, சு^நவெஹு^நண-ஓம்ஹம் சு^நவெஹு^ந
 யஹும்ஹடி^ந - என்னும் மந்திரத்தால், * பூஜாறுஃ
 சொலிப்பித்து, ஓஹாம் ஹும் மலபா^நயெகஜ
 உதி-என்று, மலபா^நயிம்-சுருப்பத்திலக்கினியை, வர
 வதிஜ - பூசித்து, மலபா^நசுபாசுடி - சுருப்பக்கா
 வலின் பொருட்டு, வஸு^நயா சு^நவெஹு^நஜவடிவபுகாசு
 *சு^நயிம்பூஜாறுவா வெஹு^நணவஜநெநவஸநிதடி
 என்று அம்சமானாகரம் கூறும்.

ண் - ஏழுதரம் அஸ்திரமந்திரத்தினுற் செபிக்க
ப்பட்ட தருப்பைக் காப்பை, டிக்ஷிணஹஸை -
வாஜீசுவரியின் வலக்கரத்தில், வலூ - அஸ்திரமந்
திரமுச்சரித்துக் கட்டினதாகப்பாவித்து, டிக்ஷிண
ஹேவஹோவரி - தெற்குமேகலைபின்மேல், நியாய
அதனை வைத்து ; என்பதாம்.*

நாலிஹேசுஹுடிசெய நவசுஹு - என்பதுதொ
டங்கி, டிக்ஷிணஹேவ ஹோவரி நியாய - என்பது
வரை கூறப்பட்ட கிரியாக்ரமங்களை.

ததொனவூதஸீஜஸூ நாலிஹேசுஹுடிசெய நவசு
ஸவூதிவரிடாநனு ஸளவ ஜாவசுநுதயா|

யுலூஹு: வுஹுஜநுசுசுவா தஹுசுசுவா

[யுஹுஹுஹுஹுஹுஹு]

*பண்ணியபிஸீசவிந்துவெரிபெரியவிரலும்

பகர்சுட்டுவிரலுமா முக்காற்சுற்றிக்

கண்ணியகான்மடித்துப்பின்றன்னைப்பார்த்துக்

கவிழ்த்துக்குண்டத்தில் வாணிகற்பகமாக

நண்ணியபின் குண்டசுத்திசெய்துகங்கணமு

நாடுகவசத்திட்டெள்ளான்முக்கா

லெண்ணோமவர்ச்சனைகள் சாத்தியிதயாதி

யிவைகருப்பம் புஞ்சவனஞ்சீமந்தமியற்றே.

என்பன வாதியாகத் தத்துவபிரகாசத்தும் அதனு

ரைபிலும் வருவனவுமீண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கன.

வய்யாடிவடிஜுடிவொடுகுகணவாணிவறுவெ|
என சர்வஞானேத்தரம் கூறுவதாலும்,

வலவவாராஹுஜவெததவெடுகுகண

[வாஹு குகணடி]

வய்யாடிவடிஜுடிவொடுகுகணவாணிவறுவெ|

என சுவதந்திரங் கூறுவதாலும்,

வாநீஸீவாஹுஜவெததவெடுகுகணவாணிவறுவெ|

[சுருதினிய]

வலவலாமெமெவெததவெடுகுகணவாணிவறுவெ|
எனக் காரணாகமம் கூறுவதாலும் அறிக.

அஸ்திரமந்திரத்தால் ஏழுமுறை செபிக்கப்
பட்ட. தருப்பகம் கணத்தைக் காரணாகமத்திற்
கூறியவாறு வாமகரத்திற் கட்டியதாகப் பாவித்த
லும் பொருந்துமென அறிக.

நாபி என்பது குண்டமத்யத்தில் வைக்கப்
படும் அவயவ விசேஷம். ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்
தில்,

நாவிஸூரகுகணவெததவெடுகுகணவாணிவறுவெ|

[நதிபுகு]

தலதாமுடாமுதொதாமுமவடிக்காராயயா

என அதனிலக்கணம் கூறப்பட்டது. [ஹவெச]

மஹாபாரதாதி ஸ்வஸாரவியரி:

கருப்பரதான முதலிய சம்ஸ்காரவிதி

மலபார்நாய வடெஜாஜாதெ நாஸுவடு,
ஹரிஜெயநாஹுதிசூயம் திநெறெடிசுவா, வம்
வலவநாயடும் சித்தீயெ ஜாவி வாஜெஜெ வெநாஸு
வடு, சரிநாஸா 22 ஹுதி சூயம் திநெறெடிசுவா
ஜமணிதும் விநிசுபிவடு வீஜெஜெநாயந நிதிதும்
ஷெஜெஜாஸுவெநாஸு 22 ஹுதி சூயம் திநெறெடிசுவா;
சரிவ வெயவ வசூரம்மக
துநாநிஷுதினா வியாய, ஜநநாயடும் டிபஜெஜாவி
வம்மூஷெநாஸுவடு கவவெநதி ஸூரஹுதி
டிசுவா, ஜாதெமலபுஜெநாவஹஸூநாயடும்வஹித
வடாஜெஜெவம்மயசுஷு ஜெவ்ஹஸூடிசுகுசுணா
ஜமநுவடு, வண்ணபுயம்மம் ஜெவநாடி சுபுததிதி
யுநாசுவா, ஹரிஜாஸுவடு, வடபுஸூதிதக நிவரு
யெ குணா ஜெஹூரம்மநாஸாவரிவடு, ஜெவபுணா
ஜெஹூணவம்மதாஸு, கவவெநாஸுவடு, வஹிநா
சுஷாசுடும் வதிவடாடி ஜெவநாஸு 22 துரவதி
வடாபுராடி ஹடா நஜெஹூணாவியடி, ஜெவபுரி
யிவடிநா வரிஸூரணாநுஸம்ஸூரவடு,

(இதன் பொருள்) மலகாபாநாய - கருப்பா
தானாசம்ஸ்காரத்தின்பொருட்டு, ஸ்வேஜாஜாதெந
ஸ்வஸூ - சத்யோஜாத சிவனைத் தியானித்து
சத்யோஜாதமந்திரத்தாற் பூசித்து, ஹ்ருதயெ - ஓம்

ஹாம் ஹுடி யாய ஷாஹா - என்னும் மந்திரத்தால்
தினெயு - எள்ளினால், சூஹுதி சூயட்சுவா
மூன்றுகுதி கொடுத்து,

இதற்குப் பிரமாணம்- மகாபெஷுரவபூவ
பெஷுநஹுடி யாக்ஷாஹுதி சூயடி என்னும் கிர
ணாகமமும், யொநளதஸ்ஜவக்ஷிஷா ஸபெஷா
உஞ்சரிவம்ஸுரநு ஸபெஷாஜா தெமதஹுடி யா
டிஷாடி யாஹுதிவகுகடி என்னும் ஷட்சகஸ்ரிகை
யம், ஸபெஷாஜாதம்ஸகாவாஹு ஹுடி யெமாவாஹு
தி சூயடி என்னும் காமிக்ருதியுமாம்,

வம்ஸவ நாயு-புச்சவனத்தின்பொருட்டு,
தூதீயெகாவரி - மூன்றாமாசத்தில், வாஜபெஷுவநா
லுபபூ-வாமதேவசிவனைத்தியானித்து வாமதேவ
மந்திரத்தால் அர்ச்சித்து, சிரவா-ஹம். சிரவெ
ஷாஹா - என்னும் மந்திரத்தால், சூஹுதி சூயம்
மூன்றுகுதிகளை, தினெயு - எள்ளினால், டிசுவா-கொ
டுத்து, ஜலம்ஸிஷுவிநிஷிஷு - ஹம்ஸாயுபு
ஷுக்ஷெஹாய மஃ - என்று ஜலத்தளியைத் தருப்
பைநுனியால், வம்ஸவநாவ - எனப்புகோஷித்து.

ஷுஷுஷாவரி - ஆறாமாசத்தில், வீஜன உபய
நநிஷு - சீமந்தோந்நயனம் என்னும் சம்ஸ்காரம்
சித்தித்தற்பொருட்டு, சுவொரெண - அகோரமந்
திரத்தால், சுலுபபூ - பூசித்து, சிவயா-ஹம்
சிவாயெஷாஹா - என்று, சூஹுதி சூயம் -
மூன்றுகுதிகளை, தினெயு - எள்ளினால், டிசுவா

கொடுத்து, ஸீவயெவ - சிகாமந்திரத்தினற்றினே
வதூம்மகனு - முதமுதலிய அவயவங்களைக் கற்பித்
தலையும் (வதூரூபாடம் - வாயைத் திறத்தலையும்)
நிஷ்டாதிவ - வாயைச்சத்திசெய்தலையும் வியாய -
மும்முன்னுகுதிகளாற் செய்து,

உபநேஷாவி - பத்தா மாசத்தில், ஜநநாயு -
சன்னத்தின்பொருட்டு, வுருஷண - தத்புருஷ
சிவனைத் தியானித்துத் தத்புருஷ மந்திரத்தால்,
சுலப - அருச்சித்து. கவயெந - ஓஹெஹெ
கவவாயவூஹா - என்னும் மந்திரத்தால், திவா
ஹுதிபகவா - முன்னுகுதிபண்ணி

ஜாதெ - ஜன்னமான அளவில், மலபுஷாவ
ஹவாநாயு - தருப்ப அழுக்கைப் போக்குவதான
ஸநானத்தின்பொருட்டு, வஹி - அக்கினியை
உபாபெஷு - தருப்பை முதலியவற்றால், ஸம்ய
ஷு - சொலிப்பித்து அருக்கியத்தினற் புரோஷித்து
பெலீஹவூபு - கங்குணம் - வு - வாசுசுவரீயின்
கையிலிருக்கும் தருப்பைக் காப்பை விசர்ச்சனம்
செய்து, ஸ்ணயம் - பொற் காப்பை
பெஷு - வாசுசுவரிக்கு, சுததிதி - சாத்தப்பட்ட
தென்று, யூகவா - சிந்தித்து, ஹுதாஹவ -
இருதயத்தாற் பூசித்து,

ஸஷு - உடனே, வுதகநிவூதயெ - சூதக
நிவிர்த்திப்பொருட்டு, கண்ண - குண்டத்தை, சுஹு

சுமங்கலம் - ஷங்கரன் - சங்கராபிஷேகம் - என்னும்
ஜலத்தினால், வண்டியில் - புரோகரித்து, திருவருணா-
தருப்பையினால், சுமங்கலம் - அஸ்திரமந்திரமுச்ச-
ரித்தலோடு, வந்தாலும் - தாடனம் செய்து, கவலைந-
கவசத்தினால், சுமங்கலம் - அப்யூஷணம்பண்ணி
வண்டியிலாகவும் - அக்கினியைக் காத்தற்பொருட்டு
வெய்யாழிவெய்யாவும் - கீழ்க்குழுதலாக மேகலை
களில், உத்தரவெய்யாழிவெய்யாவும் - வடக்குக் கீழ்க் கு-
துளியுடையவைகளாகிய, திருப்பங்களை
சுமங்கலம் - அஸ்திர மந்திரத்தால், சூரிய-
பரப்பி, தெய்வம் - அவைகளில், வாய்பி வீஷ்ணு
வாயிஷ்ணுரைந்து - பரிதிவீஷ்டர பரிஸ்தரணங்களை,
வந்தாவும் - வைத்து,

வாழ்சுவரீகர்ப்பம் சிவாக்கினிக்குத் தோற்று
மீடமாகக் கூறியமையின் அதற்குக்கருப்பாதானதி
சம்ஸ்காரங்கள் சொல்லப்பட்டன.

இதற்குப்பிரமாணம்:-

மஹாபாரத நாய வஸ்வதஜ்ஜ்வலெஷாஜாதெந

[வாஸக்டு!

ததொஹுடி யதென ஜஹுயா டாஹுதி குடி
வஹுவ நாயவா தெநது தீயெலாவிவகுஜதடி

சுற்றுத்தி தயம் டிடி ராஜ் சிராஸாம்பு

[கணாநிதடி]

வீரனா னாயநெஷெஷோவிலிவஸம்புஜ

[ரகுநிணா]

ஜஹுயாஜாஹு தீவ்ஹு: சிவயாஸிவயெவ
தா| வத்ராமகலநாங்குயாசுவத்ரோடநகி
ஷ்ரதீ| ஜாதகபகநவபுஷ்ரம் உயரெலாவிவதி
ஜமடி — என்னும் சோமசம்புவம்.

வஹி ஂஸாக்கஷ்டபுஷ்ரெஷ்: ஸ்ரநம். மலபுஷ்ராவ
ஹ்டுலாவணபுஷ்ரம். மலபுஷ்ரம்: கருதம். யாசுவா
[ஹ்ரதாவபுஷ்ரம்]
வஷ்ரவ்ருதகநாஸாயபுஷ்ரம். கஷ்டபுஷ்ரம். வாரிணா
காணணுவஹிவாஷ்ரண தாபயெவபுஷ்ராவபு
யெசு| என்னும் ஞானரத்திவைளியும்,
கிம்நாவம். வவநெஸிம். உபாபுஷ்ரம்
[நிசுஷிவெசு]

ஜீவதித்யுலிவம். லாயஸ்யுயாபுஷ்ரம். வுபாநிதி|
என்னும் மிருகேந்திரமும் பிறவுமாம்.

பும்ஸவனம் ஆண்கருப்பமுண்டாதற் பொருட்டு
முன்னுமாசத்திற் செய்யும் சம்ஸ்காரமாம். வுபாநு
ஸ்யுயெத சுவநெநதிவம். ஸவநம் சீமந்தம் அவ
யவங்களின் சிறைவைக் கற்பித்தற்பொருட்டு ஆறு
மாசத்திற் செய்யும் சம்ஸ்காரமாம். ஸ்ரீஜெனாஸ்ய
நநிதிதம் — ஸ்ரீ ஜா சுவயவாநாஸவயி: உயபாஜா
தஸ்யுஜெனாய: ஸவாஸி: தஸ்யு உஸ்யநநிதிதம்
வாரிகலநாயபுஷ்ரம் என நிர்மலமணி கூறுவர்.

சிகாமந்திரத்தாற்றினே முகம் கழுத்து தொடை
பாதம் முதலிய அங்கங்களைக் கற்பித்தல்,

வக்தூ ஷாடமம் வா யைத் தி றத்த ல், நிஷுதி
வாயைச் சுத்திசெய்தலென்னுமிவற்றை முன்னுருதி
களாற் செய்ய வேண்டுமென்று கொள்க. வக்தூ
ஷாடமம் . சூஷுரகூடேயமதிதூயுஃ நிஷு
திஃ வக்தூஸோயமதிதிலாவஃ| நிஷ்கிருதியின் பொ
ருட்டுப் பதினைந்தாகுதிபண்ணவேண்டுமென்று சில
இடங்களிற்சொல்லப்பட்டது. இவற்றிக்குமாச
எல்லை லவெதீஃகூகாடிவஃ உவாநவவநிஷு
திஃ| ஹுஷாஃகூடேயமதிதூயுஃ வஜ்ஜகசுவாடிசுவா
ஃஹுதிதூயுஃ| எனக்கிரணமம் செப்புதலாஸறி
க. நிஷுதிஃவவியாய என்பதற்குச் சேஷகரணங்க
ளில்நிறைவையும்செய்துஎன்றுகூறுதலுமாம் நிஷு
திஃஹிஃகூஷுஷகரணம் தவ்வாடிமதிதிகெவிஃ என
சோமசம்புபத்ததி வியாக்கியரநம் செப்புவதறிக.

குண்டத்தினது மூன்று மேகலைகளும் முத்தத் துவமாகவும், மூலத்திற் பிரமாவையும் நடுவில் விஷ்ணுவையும், அக்கிரத்தில் உருத்திரனையும் அதிபராகவுமுடையனவென்று காமிகாகமம் செப்பும்.

குண்டத்தின் மேகலைகளிற் பரிதி விஷ்டர
பரிஸ்தரணங்கள் ஸ்தாபிக்கும் கிரமம்;-
வரிஸ்தரணங்கொலையொழிவுவெளிவுநாயு,
ஊவெழுத்துவரியின்றுவெழுத்துவருவதுகா
[நாயு]
உவெழுத்துவெழுத்துவவரியுயுயுதிதிமுயுயுதிதி

டிக்ஷிணாவொதுநாவெவ உதுநாபுரயநாவயா |
 வலுவூரமாவொதுநாமுபுரமாதீநிகுதாசு
 எனவீரதந்திரம் செப்புதலாலறிக. [கூழிவெசு]

பரிதி விஷ்டரம் பரிஸ்தரணம் என்னும்
மூன்றில் பரிதிலக்ஷணம் ஸ்ரீமத்காமிகாகமத்தில்
தநாநாஜீவ^{ஸ்}வராஜ^{ஸ்}ரவசு^{ஸ்}கண்ணவ^{ஸ்}லி^{ஸ்}ஜ^{ஸ்}வாஃ|
மிவகுணா^{ஸ்}வ^{ஸ்}வஜெ^{ஸ்}வஜாஃ^{ஸ்}விராதா^{ஸ்}வரியய:
[வஜாஃ]

சூரியமஹாஸூரியமேத கநிஷ்டாம்புமி நாஸக:
வதும்: வநியய: ப்ராகம் வெவநாயானு

[விநாயகவசம்]
 வாகுதேவனுக்கு ண்டெனெ நவநாயாம்பரிவருக
 கிதேவருகிதீயெவ கெடுதேவதி, தேவரு
 வுண்கெடுதேவகடாபுரெனெ வரிவருகணெ

[வந்தே]

எனவும், விஷ்டரலக்ஷணம் ஸ்ரீமத் காரணாகமத்தில்
சுரிஸாஜிஹபுகெஹெஹெஹெவஹஉஅமுஹ, நயிராமு

[தெ]

வனசுடி லெழுண வலம்பெவ ஷ்டுவன் ஷ்டரங் வரி கீ திடுத்
வெழிகா ழீவபுத நாநம் விஷ்டரங் வரியின் தயா
வரி ஷ்டரண தெவொகும் தாவ ழீவபுப் புகறு யெசர்
எனவும், ஆண்டுத்தார நேயாகலக்ஷண படலத்தில்
அரதி மஹபுஸ்யபுதம் கூணார நாம் விஷ்டரண
எனவும், வேறு கமத்தில்

[யா]

மென்கீதி உதரெ ஓ ஹாம் விஷ வெநகே, ஐதி
 ஸ்வவிஜ் வரிஷாணெஷு வஜாஜீநுஸ்வதி
 ஜாவாயிசுவா. தாநுசுமீரவிஜுவாநுயூசுவா,
 தத்சுமீவஜாஸூமெ ராஜவா வெஷு நமம் சுர
 து, விஷுஸ்வாதம் நிவாயு, வாநுகம் வாநுயி
 ஷுயெதி ஸிவாஜிதாம் நாவயெசு *

இ—ள் சுமே: - அக்கினியினுடைய, வகூர
 ணாம் ராநா சுவமேரமாய - ஐந்து முகங்களிற்
 பொருந்திய வாய்களிலிருந்து நுரைகளைத் துடைத்
 தற்காகவும்; வாஷுயெவ - புஷ்டி அடைதற்காகவும்
 உதராமுயெ: - அடியும் அக்கிரமும், வரதாநா:
 நெய்தோய்க்கப்பட்டவைகளாகிய; வஜுவலிய: -
 ஐந்து சமித்துக்களை, வஜுவமஸுவா - ஓஹா:
 சுவாயஸாவா - என்னும் மந்திரத்தால் ஆகுதி
 பண்ணி,

வரியிஷு - பருதிகளில், வடிவடிவாஜி
 டிஷிண உதராவாஜிஷு - கிழக்கு மேற்கு செற்
 குவடக்குத் திசைகளில், ஓஹாம் ஸு ஷுணெநகே
 ஓஹாம் சுநனாயநகே, ஐதி - என்று. வரியி
 ஷாநு - பரிதிமிலிருப்பவர்களை, ஸ்வவிஜ்-பூஜை
 செய்து. விஷு ரெஷு - விஷ்டரங்களில். வடி
 வடிவாஜிஷு - கிழக்கு முதலிய திக்குகளில், ஓ
 ஹாம் ஐதிராயநகே - ஓஹாம் விஷு வெநகே ஐதி

* நிவாயுவிஷுஸ்வாதம்வாநுகம்வாநுயிஷுயி

லம்வலிஜு - என்று பூசித்து. வரிவூரணைஷு
பரிஸ்தரணங்களில், + வஜ்ரஜீநம்வலிஜு - வச்சி
ராதிகளைப் பூசித்து, சுவபூயிசுவா - அருக்கியங்
கொடுத்து, தாநு + சுயம் சுபதூ - அக்கினிக்கு
அபிமுகமாக இருப்பவர்களாகத் தியானித்து. அந்
தந்ததேவதாஸ்தானத்தில் நென்மலரால் அலங்க
ரித்து, விவூலம்வாதம் - விக்கினக் கூட்டங்களை
நிவாயு - அசற்றி, வாயுகம் - அக்கினிசிகவை
வாயுவிஷய - இரகியுங்கள், ஐதி - என்று
பரிவாஜூம் ஸ்ராவயெசு - சிவாஞ்ஞைய அறிவிக்
கவேண்டும்.

வாயிலிருந்து வரும் உமிழ்நீரைப் போக்கு
வதற்காகவும், புஷ்டிக்காகவும் ஹோமம் செய்
வதை.

வஜ்ரணாஜஸ்துஜெனாததொராவநுதயெ
லலிய:வனுஹாதவூ: ப்ராணஜெரெவதவூ
தா:| எநச் சோமசம்புசிவாசாரியர் கூறுவதா
லும் ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்திலுமறிக்க.

பரிதி விஷ்டர பரிஸ்தரணதேவதார்ச்சனைக்
கிரமம் சகஸ்ராகமத்தில்,

ஸுஹாண உவூதாநுஜ உதனம் வரியள நு
வெசு| விஷ்டரெரெகவாயாஸு வஜ்ரஜீந வரி
வூரெ| உஷிஜாதுக்ஷிவெயூஜெவெரெவெஷு
வவிநுலெசு| விகிரெயுடாஜவாபெஷுசுணு

+ ஹோவஜ்ராயஹம்மணஜ: உதூயி

செஷ்செஷ்சுடா னவவெவபுகாரெண வலிஜ
யெஷெஸ்கொதலை! எனவும் கிரணமத்தில்.
ஷெவாநுஸ ஹாதி காநுஜு பூயடா வாகுகர
ஷணடா வடவடாதிபுகுஷெணெலாநாகவா
நாநுநுஷெபுதலை! எனவும், சோமசம்புபத்தி
யில்

வலிவடாதிநுதரவயடாண வரியிஷ்டாநநுசு
லாஸி! ஷெநாவிஷுஷெதாநுநிஜிஷிஷு ஹு
டாஷடயெஸி! எனவும், சம்புபூஜாவிதியில்

தநெஷெஷெஷு வரணாணக ஷெலாஷிஷு
ஷெதிடாதுயம்மாநாநாஷெலாஷுடயெஷு

எனவும், வருவதனாலிக வச்சிராதிகளைப் பூசிக்க
வேண்டுமென்பதற்கு, வச்சிரம்' சக்தி, தண்டம்,
கட்கம், பாசம், அங்குசம், கதை, திரிகூலம், பத்மம்
சக்கரமென்னும் தசாயுதங்களையும் பூசிக்கவேண்டு
மென்பது கருத்து. அங்குசத்தினிடத்தில் துவசத்
தை அருச்சித்தலுமாம்.

ஆசாரியரானவர், மேகலாதிதேவர்கள் அக்கினியா
கிய குழந்தையை இரகஷிக்குமாறு,
ஹாஹாஷெவாஸுஷாஷாஸாஷெநுஸ்வாஜி
யா! ரகஷதெதிஸ்வாஜிதாஷு ஸுராவயெஷெஸ்
யகாதலை! என்று சிவாஞ்ஞாய அறிவிக்க வே
ண்டுமென அறிக.

ஸ்ரீ ரக்ஷு வ ஸ்ரீ ரக்ஷு ||

சுருக்கு சுருவம் என்னுமிவற்றின்
சம்ஸ்காரம்

[illegible]

இ—ள் ததஃ - பின்பு, ஸுக்ஷுஸுவள
சுருக்கு சுருவந்தை, ஸுகுஸா - தருப்பையோடு
ஹஸுபுஷநா சுயொ உவள - மேன்முகமாகவும்
அசோமுகமாகவும், ஸுஹ்ஸவ - எடுத்து, சுஹ்ஸுண
ஸுஹ்ஸுண - அஸ்திரமந்திரத்தால் புரோகித்து
கவலெந் சுஹ்ஸுண - கவசத்தால் அப்பியுக்
கொண்டு செய்து சுஹ்ஸுண - அவருண்டம் பண்ணி

சுழளபுதாவூ-காஷ்டத்தன்மை நீங்கும்பொருட்டு
அக்கினியிற் காய்ச்சி, சூலூரூ - சுற்றி, கூஸா
மெண - தருப்பைதுனியால், தடிம - சுருக்கு
சுருவங்களின் அக்கிரத்தை, ஸம்ஸூஸூ - தொட்டு
வாமு - பின்பு, வாரிலூரூ - அக்கினியிற் சுற்றி
உயெம - தருப்பை மூலத்தால், உயெ - சுருக்
குச் சுருவங்களின் அடியை, ஸம்ஸூஸூ - தொட்டு
தயெ - அவைகளுடைய. கூஸவூஷுபுஷெ
ஸெஷு - தருப்பையால் தொடப்பட்ட இடங்களில்
ஸ்வவிஷுதாவூ - சிவதத்துவம் வித்தியாதத்து
வம் ஆன்மதத்துவமென்னும், தகூசூய - மூன்
றுதத்துவங்களையும், ரூஷு விஷு ஸூஷு
வலம்யுத - உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமா என்னும்
அதிபர் மூவரோடுகூட, சூரூ - முறையே, ஓ
ஹ - ஓ ஹம் ஹாம் ஸம்வெரெ - ஓ ஹம் ஹம்
ஹாம் - என்னும் பீஜாஷ்டரங்களால், வி மூ ஸூ
நியாசம்பண்ணி. ஸூமி - சுருக்கில், ஸூ - சத்தி
யையும், ஸூவெ - சுருவத்தில், ஸம்ஸூ - சிவனை
யும். மூஷு - நியாசம்பண்ணி, சூவூசூவூஷு
தூவூ - மூவினை நூலினாற்சுற்றப்பட்டகழுத்தை
உடையனவாய், சூதூ - தனக்கு, ஸூஷுஷுஷு
வலப்பாகத்தில், கூஸோவாரி - தருப்பாசனத்தின்
மேல், உயெம - மூலமந்திரத்தால் ஸம்ஸூஸூ - கீழ்
முகமாக வைத்து, ஸூஷு - இருதய மந்திரத்தால்,
ஸம்வூஷுயெ - பூசிக்கவேண்டும் (என்பதாம்.)

சுருக்கை மேனோக்கியமுகமாகவும், சுருவத்
தை அதோமுகமாகவும் எடுக்கவேண்டும். அது
மரீகாவாஸு க் ஸ்வா வதிபூ வதநாஸொஃ
வளசுரோசி எனச் சோமசம்புசிவசாரியார் கூறு
வதாலுணரப்படும். சுவேனூணவம் டெபா க்ஷ
என்று தொடங்கி ஹரதா லம்வதிஜயெசு என்பது
வரையுள்ள கிரியாக்ரமங்களை

மரீகாவாஸு க் ஸ்வா வதிபூ வதநாஸொஃ
[கவதெகதா]

சுவகூணூபுதாவூழிள வாலாஜுவததமுதரி
தலகாடெ மெனெவலம் ஸுரூலாஜுவதத
[தலகாஜ]

வாமராலாஜுவததெநகேதலம் ஸுரூலாதசு
[அயொரி]

தகவதூயஹிநூஸூஸு விஸதிவ விநூவெசு
ஸுவெஸம் ஸம்வலூவபூ வரதநாடகவினெ
[நூவெசு]

தலகாணா ஸ்வரிஷாதூ வதிஜயெகரத யெந
தா| எனக் காமிகாகமமும்.

ஹரூரொஜாவிநீஸெஜெவூஷு தகவதூயநூ
வெசு| என இராமநாதபத்ததியும் கூறுவதாலறிக

காஷ்டத்தன்மை நீங்கும் பெருட்டு,
சுருக்கு சுருவங்களை அக்கினியிற் காய்ச்சிச் சுத்
திபண்ணவேண்டுமென்பது.

ததாஷுதுநிராஸாயவீக்ஷணாழிவிஸேராயிதள|
புதாஷுஸுக்ஷுவாவேதள என ஞானரத்ன
வளியிற் கூறுவதாலுணரப்படும்.

வியாயாவாஷுவனஸூரவூஸவூதஃ கூஸ விஷு
ரெ| சுருக்குசுருவங்களை வலப்பபக்கத்திலே தருப்
பாசனத்திற் கீழ்முகமாகவைத்து என மிருகேந்திர
சுருதி கூறுவதால் ஸுஸூரவூ எனப் பதற்கு
அதோமுகமாக வைத்து எனப்பொருள் கொள்ளப்
பட்டது தருப்பாசனத்தில்வைத்தலை, டிஹேயாவஸீ
தயாஸூரவூஸுக்ஷுவாவவிடிக்கிணை|எனச்
சுப்பிரபேதாகமம் செப்புகையாலுமுணர்க.

வில்வம் அரசு கருங்காலி முதலிய யாக
விருக்ஷங்களால் சுருக்கு சுருவங்கள் செய்யத்
தக்கன. அவை செய்யும் விதி காமிகாகமம் கிர
ணாகமம் மிருகேந்திர விருத்தி சித்தாந்தசாரா
வளி வியாக்கியானம் முதலியவற்றால் அறியத்
தக்கது. சொல்லிய இலக்கணமுடைய சுருக்கு
சுருவம் கிடையாவழி.

சுமவாஸுக்ஷுவவெணுவவூரஸோஷுஸ்வர
ணயா| வசிதவெனெதுஸுஸு. மூஸூ உதகாதிசு
யணயா| என அம்சமான் தந்திரமும்

சுமாவேதுஸுவணூவிவூரஸோஷுஸ்வரெ
டிஃஹே| எனக் கிரணாகமமும் சொல்லியவாறு
பலாசு அத்திசூதம் என்னுமிவற்றின்பத்திரங்களைக்
கொள்க.

உதாரணவவயம்முடிவிலுள்ளவாறும்துணைதும்
வரணயம்மவிரிசூர்மாரதவிலுடையது
கலுநன்மாரம்குமாரவசுமூலவாடு
வகருமகமயாஜுமூலவாவுமலஜைமூல
என்றுதியானித்துப்புகிக்கவேண்டும்.

சு ய சூ ஜ ஸ ஸ ர ரு :

நெய்ச்சுத்தி.

கூடி மலையோஜோதிய, வீக்ஷணாதி விவித
 சொய்ய, ஸ்ரேஷ்டம்ஸு ஹ்ரீயம்விவிந்நாபாய, கும்
 ணைஸ்வராய்யம் தியாக்ருவதக்ஷு சுநிமொவரொதா
 வயிசுவா. சூரேயம் ஸ்ராவயிதா, திவ்யாபெண்ண
 வ்யதனித்யோபாய, ஒஹம் ஸ்ரஹ்ணெஸ்வாஹா
 உதிஹுசுவா, வுநவித்யுத்யம்ஸுரேஷ்டம்ஸுரதா
 சூஜ்யவாக்யம் ப்ரதிக்ஷிணெந ஸெஸாந்நாபயிநி
 த்யு, கும்பாபெண்ணாஜ்யவிந்த்யம் ஒஹம்விஷ்ணெ
 ஸ்வாஹா உதிஹுசுவா, வஸூக்ஷுஷ்யதித்யம் நு
 த்யேயேசுவா, நாலளயசுவா, ஒஹம் நுத்யா
 யஸ்வாஹா உத்யாஜ்யவிந்த்யம் கும்பாபெண்ணாஜ்ய
 ஹுயாதித்யுத்யவ்யு,

புரட்சியோடு உலகமே உயர்ந்ததென்று
 மூன்று வகுப்புகள் உண்டாகின்றன. முதல்
 சூழல், சுருங்குண்டி, உயர்ந்தவர்கள், துன்புறு
 வதென்கிற துன்புறு வதென்கிற வதென்கிற வதென்கிற
 உயர்ந்தவர்கள், துன்புறு வதென்கிற வதென்கிற வதென்கிற

ஹரதாலிதேந்திரதத்திதெவெபாதுகதெந்நை வர
தெகஷிபா, வவிதீகரத, ததவபுத வதெந்நை
கஷிவெசு! தீதெபாநெந்நை ததெபுணகவவெந
நீராஜாபுள கஷிபா, சவரெணதீதெபாநெந்நை
ண வந்தீவபு, ததவபுததுக வவள கஷிவெசு

இ—ள்:- சய - பின்பு, மவஞ்சுஜம் - பசு
வின் தெய்வம், சூநீய - கொணர்ந்து, வீசுணாழி
வி:- நிரீகணம் முதலிய நால்வகைச் சம்ஸ்காரங்
களினால், விபொய - சோதித்து, ஸுபெஹம் - தன்
னுடைய தேகத்தை, ஸுஹமம் - பிரமசொருபமாக
விவின - கித்தித்து, சூரய - தெய்வப்பாத்திரத்தை
எடுத்து, கௌவபு ஹபு - குண்டத்துக்குமேல்
சூய - மும்முறை, சுவதபு - சுற்றி,

ஐதிலுணை வானுலு உணை மென்னும்
ஐந்தாவது சம்ஸ்காரம்:-

சூயாததூதபுததுணைவயபுதிகரணம்விதகி
என குரன ரத்நா வளியில் விளக்கப்பட்டிருத்தல்
காண்க.

நிரீகணம், புரோகணம், தாடனம், அப்புகண
ம் என்னும் நால்வகைச் சுத்திகளும் பிரமணம் என்
னுஞ் சுத்தியொன்றுமாக ஐவகைச் சுத்திகள் இங்
கே சொல்லப்பட்டமை காண்க.

வரதெவபுமவபு ததெந்நை வுஹ்வவவதிணபு
காணக! எனச் சுப்பிரபேதமாகம் கூறியவாறு

ஹோமகருமத்துக்குப் பசுநெய்யே சிரேஷ்டமாதல் பற்றி மவுஜாஜுஜோமீய என ஈண்டு அதுவே விதந்து கூறப்பட்டது.

கவியூயாவயுதம்ஸுஷ்டிஸுயெமொஸூஜெஷ்டி
ஜேஷாஜும் சுநூஸம்ப்ரோதம் உஹ்ஷாஜும் வயயா
வயயா| எனவீரதந்திரம் செட்புமேன்றறிக. அந்
த நெய்யைத் தாமிரமுதலியவற்றாலாய பாத்திரத்தி
ஸ்ஸ்தாபித்துச் சுத்திபண்ணவேண்டும்.

தாஜுவாடுதுயவாலாணைவூரவூரஜும் கா
வியூஸுலடி எனக்கிரணாகமத்தில் வருவதால்
உணரப்படும்.

சுநூமொவரெ - அக்கினிச் சுவாஜெயின் மேல், தா
வயிசுவா - சாய்ச்சி, சூமேயுநாம் - அக்கினி கோண
த்திஸ், வம்ஸூரவூ - தாபித்து, டிலாபுரெண -
தருப்பைநுனியால் வயுதன்நூம் - நெய்த்தளியை
சூடிய - எடுத்து, ஸ்ஹாம் ஸ்ஹாணைவூரஹா உ
திஹுசுவா - என்று ஆகுதி பண்ணி,

ஹிதாவநம் ஷடீ - இட்டடி தாபனம் என்
னும் சுத்தி சொல்லப்பட்டது.

வாமம் - பின்பு, வுஜேஹம் - தன்னுடைய
தேகத்தை, விஷுமேயம் - விஷ்ணுசொருபமாக, யூர
சுவா - சிந்தித்து, சூஜுவாதும் - நெய்ப்பாத்திரத்
தை, ப்ரடிஷ்டிணைம் - வலமாக, வெஸாநூம் -
சூகானகோணத்திஸ், சுயிபுரிது - ஸ்தாபித்து, சு
ஸாடுமேண - தருப்பைநுனியால், சூஜுவிநூம் -

நெய்த்துளியை, சூதாய - எடுத்து, ஏம் ஹீம் விஷ்ணு
வெ ஸ்ரஹா உதிஸுசுவா - என்று ஹோமம் செ
ய்து, ஐத்யுயிஸ்ருயணம் ஸவதே.

வஸாசு - பின்பு, ஸுதேதிடம் - தன்னுடைய தே
கத்தை, ருக்ரயீம் - ருத்திரரூபமாக, உசுவா - நினை
த்து, நாவளயசுவா - நெய்ப்பாத்திரத்தைக் குண்
டநாபியில் வைத்து, ஏம் ஹாம் ருக்ரயஸுஹா உ
தி - என்று, சூஜூவ்யதீம் - நெய்த்துளியை, சு
ஸ்ரமெண - தருப்பைதுனியால், ஜுஹுயாசு -
ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஐத்யுஅவஸு - இப்ப
டி உத்வாஸனம் என்னும் அஷ்டம சர்ஸ்காரம் செ
ய்து,

இங்கே சொல்லப்பட்ட சுத்திக்கிரமங்களை,
வஸுகாஸு ஹதீம் உதிடம் யசுவா உதாயசுஸ்ர

[குத:
ஸ் ஹணை ஜுஹுயாஸுதீம் உதாயசுவா உதாயசுவா

[ஹுநா]
தாவநகஸுஸராவூதம் வுநவிஷுஹுயஸு

ஹுயாஸுதத:
ஹுயாஸுதத:
ஹுயாஸுதத:

ஐத்யுயிஸ்ருயணம் வுதம் நாவளயசுவா தயாவூ
தயாவூ

ருக்ரயஸுததயூதம் உதாயசுவா உதாயசுவா
ருக்ரயஸுததயூதம் உதாயசுவா உதாயசுவா

கவிசெய்து யம்பொருத ஹரிபிரஸாதினிகாணு

[வி:]

என ஞானரத்நாவளி செப்புதலாலறிக.

பூரஹேசராத்நா ஹரிபிரஸாதினிகாணு
யுநிவவிதுகம் - பிராதேசம் (ஒட்டை) என்னும்
அளவுள்ள, இரண்டு தருப்பை துனிகளாற் செய்யப்
பட்ட, நடுவே பிரமமுடிச்சுள்ள பவித்திரத்தை, சூ-
மாஷாநாதிகாலூரம் - பெருவிரல் அணிவிரல்களி-
னல், மரஹீசுவர - பிடித்து, சுவேனா - அஸ்திரம-
ந்திரத்தினல், சூழிவஸு - அக்கினிக்கு அபிமு-
கமாக, சூஜம் - நெய்யை, க்ரீடா - மும்முறை, உச-
லாவயெசு - உத்பிலவனஞ் செய்யவேண்டும்.

ஐதி உசுவதம் மவஃ:- இப்படி ஒன்பதாவது உத்-
பிலவனம்.

உத்பிலவனஞ் செய்தபின் முடிச்சை அவிழ்க்
துக் கிழக்குதுனிமாக அக்கினிபிற் போடுதல் வேண்-
டும். சூசுஷ்மரூபமாயுள்ள விகினங்கள் மேலே செ-
ல்லுதல் உத்பிலவனமாகும். பிராதேசம் என்பது
பெருவிரலையுஞ் சுட்டுவிரலையும் நீட்டியவர்க்கும் அ-
ளவு.

அதனை சூமாஷாதிகாலூரம் பூரஹேசராதிகாணு

[திட்டி]

எனச் சுப்பிரபேதமாகம் செப்புதலாலறிக. சூ-
மாஷாநாதிகாலூரம் மரஹீசுவர என்பதற்கு வாமக-
ரத்தின் அங்குட்ட அநாயிகைகளால் தருப்பையின்

மூலபாகத்தையும், மற்றைக்கரத்தின் அங்குட்ட அ
நாமிகைகளால் அக்கிரபாசத்தையும் பிடிக்கவேண்
டுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க அது,

கவணிகா முகேவாஸகாஸாஃ ப்ராபேஸஜாத

[கா:]

வ்யுதவஸஃவ்யுதயெயொஜ்ஜாமெதநெஸுலஹு

[ஸ:]

காஸகாண வயஃகஜேவஹமுஃகிசுதாவடி||

விஹஸாம்முஷாநாஜாதெதநேவாஸுநிமிஷுவ

என ஞானரத்னவளி கூறுவதாலுணரப்படும்.

தசுவசு - அதுபோல, சூதஸஸுஸம் - தன
க்ஷபிமுகமாக, வஸஸுவநம் - சம்பிலவெனபென்னும்
சம்ஸ்காரத்தத, வ்யுஜா டிசு - இருதயத்தாற்
கொடுத்து, தசுவவிசுமுஃகிசுதாவடி - அந்தப்
பவித்திரமுடிச்சையும் அவீழ்த்து, கசுஸ - அக்ஷி
னியில் க்ஷவெசு - கீழ்க்கு நுனயாசப் போடுதல்
வேண்டும்.

ஐதி வஸஸுவநம் டிஸம் திப்படி சம்பிலவென
மென்னும் பத்தாவது சம்ஸ்காரம் சொல்லப்பட்டது.
சூக்ஷ்ம ரூபமாயுள்ள விக்கினங்கள் கீழே செல்லுத
ல் வஸஸுவநம் ஆகும்.

தசு (அதுபோல) என்றதனால், அவ்விதமா
னவேறு பவித்திரத்தால் சம்பிலவெனம் செய்யவே
ண்டுமென்பது அறியத்தக்கது.

உய்யுமாயியுதம் உலுஅயம்வொடெயவஸம்ஜிசுக்
 சூடியாநாலிகாம்புமெஷுவஹிஸம் உபவஸு
 [வழி]
 மெஷுணகூசுவரதம் உதமுயிவஹிஸம்
 வெசு தஅதாடிமடிவெணஹிடிமெநாதுஸம்
 உபவஸு

ஹரிஜனத்திற்கு உதவி கொடுக்க - இதை
யத்தாவடிமந்திரீச்சப் பெற்றதும், கொளுத்தப்பட
டதாயுள்ளது தருப்பைக் கொள்ளியை, சுடுகா
- அஸ்திரமந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, வ
தெகஷிஷா - நெய்யிற்போட்டு, வவிக்ரீ, சூத - ப
வித்திரீகரணம் என்னும் சம்ஸ்காரம் பண்ணி, தச
சுவி - அதனையும், சுடும் - அக்கினியில், சுடுகா
கூறிவெசு - அஸ்திரமந்திரத்தால் போடவேண்டும்.

உதிவவிதீ, கரணம் வாகாடி இப்படி பவி
த்தீகரணம் என்னும் பதினோராவது சம்ஸ்காரம்
சொல்லப்பட்டது. பவித்தீகரண சுத்தி பண்ணும்
முன், ஹிஜாஹுடி ஹிஜாஹுடி ஹிஜாஹுடி
விசுயேகி பின்னர் இருதயமந்திரத்தால் மந்திரி
க்கப்பட்டதாயும், கொளுத்தப்பட்டதாயுள்ள தர்
ப்பத்தை அஸ்த்திமந்திரத்தை உச்சரித்து, நெய்யிற்
போடுதலால், ரெய்யைச் சுத்தி செய்ய வேண்டும்
என சோமசம்புபத்தியில் கூறப்படுவது காண்க

ஶீவெசுவர - சுவாலிககப்பெற்ற, சுவெநு-மடிவெ-
 ண - வேறுதருப்பத்தால், சுவவெசு மீ ராஜ் -

கவசமந்திரமுச்சரித்து நீராஞ்சனம் பண்ணி (சோ
திருபம்) சுழிள சுழிவா - அக்கினியிற் போட்டு,

ஐதீநீராஜநம் யாடிஸ

ஜீவெந - சுவாலிகப்பட்ட, சுவரெணடிவெ
ண - பிறிது தருப்பயினால், சுஜெஷ்டண - அஸ்நா
மந்திரமுச்சரித்து, வுஜீவ்ய - தீபனம் (பிரகாசம்
என்னும் சுத்தியைப் பண்ணி, தசு உது - கம்சுவி -
அந்தக்கொள்ளியையும், வஹ்ள சுஜீவெசு - அக்
னியிற் போடுதல் வேண்டும் (என்றவாறு) ஐ தி
ஜீவாதநம் துயொடிஸ

ஜீவெநா வரடிவெண மீநாஜாநெநு மஜீவ

[யெசு]

சுஜெஷ்டண நிடிவ்வஹ்ளடிவெணம் சுஜி

[வெசு]

தத்ப்ராபெஸஜா து உயுப்யி சுஸாயம் ப்ரா
ணவெந வு. தஜெஷ்ட சுஜிவஜாநம் நுஷா, வுடி
சுஜிண வாஜெசுஜெண முகுகுஷ்ட வசுஜி அயம் விவா
வூ, டிசுஜிணவாஜெசு உயுலாபெஷ்ட விம்மெரு
லா வுஷ்டா நாய் துயனு வுங்குஷ்ட, வுஷ்டா
மாசு வுஷ்டெணா ஜூஜாடிய டெஹா சுஜயெ
லாஹா உதுஜி டிசுஜிணநெதெசு வாஜெலா மா டி
ஜூஜாடிய, டெஹா லெஜாய லாஹா உதுஜிவா
ஜெநெதெ, உயுஜாடிய டெஹா சுஜிவெஜாலு
லாஹா உதுஜிவெநெதெ, டெஹா சுஜயெ
வ்விஷ்டுதெ லாஹா உதுஜிவெநெதெ வ வெநி

வினா-கனா, செயலாஜம் ததாஜம் ஹாஜம் ஷா
ஹாஜம் ஷாஜம் ஹாஜம் ஷாஜம் ஹாஜம் ஷாஜம்

[illegible]

இ—ள்:- தகு - பின்பு, புகேஸிதும் - ஓட
டை நீளமுள்ளதாய், உயுமுயிகுமாயம் - நடுவே
முடிச்சுள்ளதமான இரண்டு தருப்பைகளை, வுதே
யெ - கெய்யின் நடுவில், சுயலும - அகனி
ச்சு நேராக, நுலு - வைத்து, வுசுசுணவாசு
கேண - தனது வலமிடச்சிரமத்தால், (சவ்வியாப
சவ்வியக்கிரமமாக) முசுசுணவசுசும - சுக்கி
பசுசும் கிருஷ்ணபசுசுமென்றும் இரண்டையும் வி
லாவ - பாவித்து, முசுசு - சுக்கிடசுசுத்
தில், சசுசுணவாசு உயுலாமெஷு - என் இடம் நடு
என்னும் பாகங்களில், விஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு
யுயுஷுஷுஷு - பிங்கலை இடைசுமுமுனை என்
னும் நாடிகள் மூன்றையும் சுற்பித்து, வுலாவாசு

வலப்பாகத்திலிருந்து, ஸ்ரீவெண - சுருவத்தால்,
(தெஜோயம் - ஒளிமயமான) சூஜ்யம் - நெய்யை,
சூடிய - எடுத்து, ஏஹாம் சுமயெஸாஹா உதி
என்று, சுழிபுகதிணமெடுத் - அக்ஷிணியின் வலக்
கண்ணிலும், வாஜலாமாசு - இடப்பாகத்திலிருந்து
(சுபுதயம் - அமிர்தமயமான) சூஜ்யம் - நெய்யை
சூடிய - எடுத்து, ஏஹாம் வெஸாயஸாஹா உதி
என்று, சுழிவாமெடுத் - அக்ஷிணியின் இடக்கண்
ணிலும், ட்யூசு - உடுப்பாகத்திலிருந்து, சூடிய
உபயாத்மகமான நெய்யை எடுத்து, சுழிவெஸா
ஸாஹா உதி என்று, சுழிப்யுமெடுத் - அக்
ஷிணியின் கடுக்கண்ணிலும், ஏஹாம் சுமயெஸிஷு
சுபுதெஸாஹா உதி-என்று, சுழிவெடுத் - அக்
ஷிணியின் முகத்திலும், வெஸதி - ஸா - என்று
கிணிக் ஹ - சுவா - சொற்பநெய்யை ஆகுதிசெய்து
ஸெஷாஜ்யம் - எஞ்சிய நெய்யை தக் தக் - எந்த
எந்தப் பாகங்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதோ அந்த
அந்த. சூஜ்யவாமெஷு - நெய்யின் வலம் இடம்
கடு என்னும் பங்குகளில், வெஸதி - ஹா என்று
ஷிவெசு - சந்தானமாக விடுதல் வேண்டும்.

உதிமெடுத்ராஜாநாஸு. உஷ்டேஷாதமாவது
உஷு "ஸவஸாஸு. விம்ஸாநாயீமதவஹிலா
மாஜித்யுஷு வாஜலாமாசு - ஹாநாயீமத உஷு
லாமாசு ட்யூசு - ஸவஸுநாமதாயீஷோபாதக
ட்யூலாமாசு ததாஜ்யவாமெஷு - யக் யக்
லாமாசு வுததாஹுதததக் லாமெ உத்யுஷு

“என அகோர சிவாசார்ய பத்ததிவியாக்கியாகாரர்
விளக்கினர்.

கவிவாவுரதேசுத குறிக - ஸம்பூரணவஸித
பக்ஷ உயலிவாதி நாமுய்வா 22 ஜெவிவாவயெசு
குரோஜா மதுயாஜாஜ்ஞஸ் - வெணாஜாயவொயெசு
வெஸ்துத னெகிதசுலாமெஸெஷாஜ்ஞக்ஷி
[வெக்ஷேசு]

ஒட்டை அளவுள்ள நடுவில் முடிச்சையுடைய தருப்
பங்களை நெய்யிற்போட்டு, நெய்யில் சுக்லபக்ஷம்,
கிருஷ்ண பக்ஷம் இவற்றையும், பிங்கலை இடை
சுழுமுனை ஆகிய மூன்று நாடிகளையும் கற்பிக்க
வேண்டும். முறையேமூன்று பாகங்களிலிருந்தும்
நெய்கயச் சுருவத்தாலெடுத்து, ஹோமம் செய்ய
வேண்டும். ஸ்ரீ என்று அக்கினியில் ஹோமஞ்
செய்து ஸா என்றுசொல்லி எஞ்சியநெய்யை அந்த
அந்த நெய்யின்பாகத்தில் விடவேண்டும். என்று
சோமசம்புவிவாசாரியர் இந்தசம்ஸ்காரங்களைவிளக்
கியிருப்பதும் காண்க ஸ்ரீராமநாதபத்ததியில்,

வரதஹாமதுயெவ்விஷுக்ருதெவெ தஜ்ஞநுவெ
ஹெதுக்ஷாஜ்ஞஹாமாஜிஷுஷுதஹாமதுயெ
எனச் சொல்லப்பட்டது. [விவா]

கஜவகஷநா - அபரபகதத்திலெனில்,
ஹோம் வெவாஜாய ஸ்ரீஹா, ஹோம் சுதயெ ஸ்ரீ
ஹா, ஹோம் வெவாஜாஜிஷுஷா ஸ்ரீஹா, சுதயெ
வ்விஷுக்ருதெ ஸ்ரீஹா, உகி என்றிப்படி, வாஜி

டிசைனினை உலகமெல்லாம் சூழாய - இடம் வலம் நடு
 என்னும் பாகங்களிலிருந்து நெய்யை எடுத்து,
 சுமே - அக்கினியினுடைய, வாடிசைனினை உலு
 மெடுத்து - இடக்கண், வலக்கண் நெற்றிக்கண்
 களிலும் வெகுவ - முகத்திலும், வலுவலுவலு
 சுவா - முன்பேரல ஹோமம் பண்ணி,

இதற்குப் பிரமாணம் :-

ஐயமாயாடிதெய்வமொழியெனவொழியவொழி
தெய்வமொழியெனவொழியெனவொழியெனவொழி
எனவும் [தஃ]

மாமதுயெஹுதெஹெவ கருவ பிசுந்நொ
து! எனவும்வரும்

சூஜ்யம்-நெய்யை, ஸம்ஹிதயா-பதினொருமந்திரங்களால் சுவலிசூஜ்ய-அபிமந்திரித்து, [ஐதூலிசூஜ்யம்-வஸுஷ்ய] ஸம்ஸுஷ்ய - அஸ்திரமந்திரத்தால் சம்ஸுஷணம்செய்து, [ரக்ஷணம்-ஷோப்ய] சுவகூஷ்யம்-கவசத்தால் அவகுண்டனம் பண்ணி, [சுவகூஷ்யம்-வஸுஷ்ய] வளஷஜனேதிஹேந - ஓம் ஹாம் ஸீவாய வளஷுஃ என்ற, யெமஃ உயா - தேநுமுத்திரையினால்; சூஜ்யதீக்ருத - அமிர்தீகரணம் பண்ணி [ஐதிபுரோஹந-ஷோப்ய] சேதிஹேந ஸம்வதிஜ்யமூலமந்திரத்தாற் பூசித்து. ஹுஷ்யெந - இருதயமந்திரத்தால், சூஜ்யஸிஷ்ய-கௌவாசு - நெய்த்துளியை விடுவதலால், சூஜ்யாஜ்யஸோபகம் - மற்ற நெய்யின் சுத்தியை காய-பூசு-செய்களன்றவாறு.

ஹரஜாஜ்ஜிவிந்விதெஷ்வரஸ்குய-பாடிந்ராஜ்ஜி
ஸொயந்நிஎனக் கிரியாகாண்டக்ரமாவளி கூறுவ
தாலுமறிக.

சுமெவ-கூரலிவாராடிவியி:

தடிநு ஂஹம் வடெஷ்ஜாதாய ஸ்ரஹா,
ஂஹிம் வாடிஷ்வாயஸ்ரஹா. ஂஹம் சுவொ
நாயஸ்ரஹா, ஂஹம் ததுந-ஷாயஸ்ரஹா.
ஂஹம் ஂஸாநாய ஸ்ரஹா ஐதெநு கெக
யாவநுதாஹுதூ சுவிவகூரணாராவரம்|

டிஹம்ஹிம் வடெஷ்ஜாதவாடிஷ்வாஸு
ஸ்ரஹா, ஡ிஹிம்ஹம் வாடிஷ்வாவொநாயஸு
ஸ்ரஹா, ஡ிஹம் ஹம் சுவொநததுந-ஷா
ஸுஸ்ரஹா, ஡ிஹம் ஹம் ததுந-ஷெ
ஸாநாயஸு ஸ்ரஹா ஐதி வகூரநு வஸாநம்

டிஹம்ஹிம்ஹம்ஹம்ஹம் வடெஷ்ஜாத
வாடிஷ்வாவொநததுந-ஷெஸாநெஸு: ஸ்ரஹா
ஐதெநுதொவாயம்மதயா நிதிதித ஂஸாநம்
மதயா வநுதாஹுதூ சுவிவகூரணாரணம் விடி
ஸுஸு|

அக்கினிவக்திராபிகாரம்

அதன்பின் அக்கினியினுடைய மேற்கு, வடக்கு
தெற்கு, கிழக்கு ஈசானம் என்னுமைந்துருக்களி
லும்ஒவ்வொருதரம் நெய்யினால் ஆகுதி பண்ணுதல்.
சுவிவகூரலிவாரம் என்றும், ஡ீவநம் என்றுஞ்

சொல்லப்படும். வசுரவிவாரம் - அக்கினியின் முகங்கள் சுவாலையுண்டாகும்படி செய்தல். அல்லது முகங்களில் தனித்தனி ஆகுதி கொடுத்தல் என்பதாம். அது,

வெண்ணாஜிநாஹு - தா டீகாரம் வதிவபூ
 லரது! ஸானம் ஹ ஷாக்ஷாம் வெபூதாஹின்காரன
 விதீயகடி ஹம்காரமெஹவ ஹைகாரமெஹவி
 தும்வதிவபூரஹரெசு! ஸாஹானம்வதூதீவனு
 வாநஸாஜிநாஹுமெசு! எனக் காரணமத்தி
 லும்

வகு ரணலலிகாரொடு மிஷ்டயா நன்கு உடு வெகதா |
 ஸெடி நன்கு ஹுயா டிராஜு பொலிசா ஸெடி ஹலிபுஜ |
 வாடுடு நாடிஜு வெ ஹுக்வாடிக்கா ஸெடி
 [ஹுரூவிணா]

வம்ஸாபூதநெவாபூதவெவெஸாநத
[சூத]
வனகெசுயாவா தாஹுதூதிவாஹவாவிவா
[ரண்ட]

என வுட்சஹஸ்ரிகைமீனும்சொல்லப்பட்டது.

ஷீ ஹம்ஸஜோஜாதாய ஸ்ரஹா என்று
அக்ஷரியின் மேற்கு முகத்திலும், வாமமந்திரத்
தால் வடக்கு முகத்திலும் அகோரத்தால் தெற்கு
முகத்திலும்; தத்புருஷத்தால் கிழக்கு முகத்திலும்
ஈசான மந்திரத்தால், ஈசானதிமுகத்திலும் ஒவ்
வொருமுறை நெய்யால் ஓமஞ்செய்தல் தீபனம்
எனப்படும்.

யிலும் இடைவிடா தொழுகுகின்ற, வறுதா ஹுதூர்
ஆஜ் யாகுதியிலுல், வடுகூ, கீகாண்டி விடியூசு
அக்கினியின் முகங்களை ஒரு முகத்திலடக்குதலாகிய
ஏகேகரணத்தைச் செய்தல் வேண்டும்,
தஹுதூ ஷஹு ஹி காயா.

வாஜூஜிவனு வடுகூ ஹூ வறுதயா ஸாங்கி

[வெடியூர்]

நிதி கொணையார ஸுவாயு கொணானீதயா|
சுஜிதெ: கொணையார ஸுரா டு கொணானீதயா|
கூவீ டுதவடிமெக கூகவிவி ஹாஜூயாரயா|

தஹு, ஜிஹாஜீவந. காரயெசு| வஸூஜெ
ஷ்யுயுஹிர ஸூராமெயஸூரஹா, ஜெஷு ஷ்யுயு
கூககாமெயஸூரஹா, உதூந் ஷு வலு ரகூரெய
ஸூரஹா, டிகூரிண ஷுஸலு க்ரஷூரெயஸூரஹா
வலுவெ ஷு ஷுலு ஸுஸூலாமெயஸூரஹா, சூ
ஷூயா ஷு ஸலு. சுதிரகூரெயஸூரஹா, ஸூ
ஸாநூ ஷு ஹலு. ஸுஸூரலுவாமெயஸூரஹா
உதெஷுமெககயா சூஸூதி டாமெக ஜிஹாஜீவ
ந. க்ரகூ, ஜிஹாநுஸகூந. விடியூசு|

ஷு யலுலு ஹிரஸூரகூககாமெயஸூரஹா
உதிவஸூரகூ ஷூரானு, ஷுலு. வலு கூககா
ரகூஸூரஸூரஹா, உதி ஷூரஷூதூரானு, ஷு
வலு ஸலு ரகூ க்ரஷூலுஸூரஹா உதி உத
ரகூ டிகூரிணானு, ஷுஸலுலு க்ரஷூலுஸூ
லுஸூர ஸூரஹா உதி டிகூரிணாஸு வலுவலு

ஓம் ஷ-ஞம்ஸம் ஸ-பூலாசுதிரகூலூம்ஸாஹா
 ஐதி வசிவபூதாஜாமேயானம், ஓம் ஸம் ஹம்
 சுதிரகூலாஹ-ரூபாவூம்ஸாஹா ஐதி சூமே
 யாஜீஸாநானம் ஜிஹாநம் ஸஸாநம் சுதூ
 ஜிஹேஹகீகாணம்விடியூகி|

ஓம் யதிம் ஐ-ஓம் வதிம் ஸாதி. ஷதிம் வஸதிம்
ஹ-ஓம் ஹிரணூர் கந்தகா ரகா க்ரஷா வஸுப்ர
ஸாதி ரகா வஸுஸாதி வெஸு: வஸாஹா ஐதி
உயெது யொஜயெசு|

(இ-ள்) தடிநு-பின்பு, ஜிஹூதீவநு-ஜிஹ்
வாதீபனத்தை, காரயெசு-செய்தல்வேண்டும், வரூ
மே டெய்லிம் ஹிரணுயெய்ஷாஹா....., ஹெயா
நுயா வஹுநாடுவாடுயெய்ஷாஹா ஐதி - என்று
வாக வாகயா சூஹுதி டிராமெந - தனித் தனி
ஒவ்வோராருதி கொடுத்தலால், ஜிஹூதீவநு-ஜிகு
வாதீபனத்தை, கபுவா-செய்து, ஜிஹூநுவாஸா
நு - ஜிகுவாநுசந்தானத்தை, விடியுசு செய்க.

அக்கினியின் நாக்குகளுக்குத் தனித் தனி ஒவ்வோராசுதி கொடுத்தவாகிய தீபனத்தைச் செய்தல் எங்ஙனமெனில்; மேற்கில் இரணியையும், நடுவில் கனகையும், வடக்கில் இரக்தையும், தெற்கில் கிருஷ்ணையும், கிழக்கில் சுப்பிரபையும், அக்கினியில் அதிரக்தையும், ஈசானத்தில் பெருநபையுமாகச் சிவாக்கினிக்கு ஏழுநாக்குகள் உள்ளன; அந்தந்த நாக்குகளில் ஆகுதி கொடுத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

யாழிஹாணாவிரெமெதவிஷஷ ஹிராந்திதாஃ|
நாடினிஷுஸராயுதஜிஹாஜனாஃபுக்திதாஃ|
வனகெகரஹுதிதாமெநஜிஹாஜீவநராவரெக|
எனக்காமிகாகமமும்,

ஹிரணாசுநகாரதூகூஷாநவஸுபுலாதயா|
சுதிரகூவஹுரவிவாஜிஹாஸவபுக்திதாஃ|
எனச் சுப்பிரபேதாகமமும்,

ஹிரணாவரணஜிஹாசுநகாநயுஷீதா|
நகூவோதரஜிஹாஸுராகூஷாயாஜிஸிஸயா|
ஸுபுலாவவிவஜிஹாஸுராதிரகூநிஸஸிதா|
வஹுரவிவஜிஹாஸுரஜிஹாஸுரமபுக்திதா|
[தடி]

எனவீராகமமுஞ் செப்புமென்றறிக.

ஏழு நாக்துகளில் இரணியை பொன்னிறமும்,
கனகை பச்சைநிறமும், இரத்தை சிவப்பு நிறமும்,
கிருஷ்ணை மஞ்சல் நிறமும், சுப்பிரபை பொன்னிற
மும், அதிரத்தை வெண்ணிறமும், பெகுருபை
சிவப்பு நிறமுமாகவுள்ளன என்று காரணாகமத்திற்
சொல்லப்பட்டது.

ஹிரணாமெவேணாலாகநகாஸுரஜனாகூதிஃ|
நகூவரதூவணாலாகூஷாமெவஹரிசுபுலா|
ஸுபுலாவீதவணாலாநகூஸுதவணாகூ|
வஹுரவிவஜிஹாஸுரஜிஹாஸுரமபுக்திதா|
[தடி]

சிவாக்கினிக்கு முகங்களைந்துள்ளன.

சத்யோஜரதமுகத்தில் ஹிரண்யா என்னும் நாக்
கும், வாமதேவமுகத்தில் ரதூர என்னும் நாக்கும்,
அகோரமுகத்தில் சுஜ்ஜா என்னும்நாக்கும், தத்புரு
ஷமுகத்தில், வஸுபுலா என்னும்நாக்கும், ஈசான
முகத்தில் கூமகா சுதிரதூவஹுரூபுவா என்னும்
மூன்றுநாக்குகளும் இருக்குமென்றறியத்தக்கது.

ஜி ஹ்ரா மஹாஸாநாநடி

ஜிஹ்ரா மஹாஸாநாநடி — இரண்டு நாக்குகளைச்
சேர்த்து ஒரே ஆகுதி கொடுத்தல் அது எங்ஙன
மெனில்; சுருவத்தால் நெய்யை எடுத்து, மேற்கி
லிருந்து மத்தியாந்தமாக ஹிரணியையைக் கனகை
யுடன் சேர்த்து ஓராகுதியும். மத்தியத்திலிருந்து
வடக்கு அந்தமாக கனகையை இரக்கையுடன்
சேர்த்து ஓராகுதியும். வடக்கிலிருந்து தக்கிணந்த
மாக இரக்கையைக் கிருஷ்ணையுடன் சேர்த்து ஓரா
குதியும், தெற்கிலிருந்து கிழக்கு அந்தமாக கிருஷ்
ணையை சுப்பிரபையுடன் சேர்த்து ஓராகுதியும்,
கிழக்கிலிருந்து அக்கினி அந்தமாக சுப்பிரபையை
அதிரக்கையுடன் சேர்த்து ஒரு ஆகுதியும், அக்கினியி
லிருந்து ஈசானந்தமாக அதிரக்கையைப் பெருரு
பையுடன் சேர்த்து ஒரு ஆகுதியுங்கொடுத்து நாக்
குகளைச் சேர்த்தல் சந்தானம் என்பதாம். அதன்
பின் சிசுவை கீகரணஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஜிஹ்ராகீகரணமாவது ஏழு நாக்குகளையும்
ஒருநாக்கிலடக்குதல், ஹிரண்யாதியை யுச்சரித்துக்

கொண்டு நெய்யையெடுத்து சிவாக்கினியின் ஈசான
முகத்துக்குரிய நடுநாக்காகிய பெருகுபையில்
ஹோமஞ் செய்தலாகும்.

அரஹாம் அரஹாம் ஹவநாதம் கருதாரபெயு
[ரூபம் நயெசு]

நாடகரணரஹிஸம் ஸாரா : |

பேயரிடுதல் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்கள்.

ததொ நாடகரணரஹிஸம் ஸாரா நெத ஸம்.
வருஜாரவஹிஸம் ஸாரா, சுஷ்ருணாஹுதிவனுகம்
ஹஸ்கா, ஸிவாதிஸம் ஹுதாஸநெதி நாடகர
கா, வாராஹிஸம் ஹஸ்கா,

சுதமஸஹஸம் ஸாராஹிஸம் வனுவனுகம் ஸும
வாராஹிஸம் வனுவனுகம் வனுவனுகம் வாராஹிஸம்
வனுவனுகம் ஸாராஹிஸம் ஸுதாஹிஸம் ஸுதாஹிஸம்
வனுவனுகம் ஸாராஹிஸம் ஸுதாஹிஸம்

உவநிஸுதாரஹிஸம் ஹுதாஹிஸம், ஹுதா
ஹுதி வனுகம் ஹஸ்கா, சுஷ்ருணாஹிஸம்
ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம்
ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம்
ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம்
ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம்
ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம் ஹுதாஹிஸம்

கேஷ்டம் வணவதும் ஹுருண கணீரிமம்
வதஜிஹா வதெதம்சு குருவஜும் வ வடும்பாஸா
உயதும் வவஜுஹாதெ வஹஜம்| வாஸம் சதும் வ
வெடும் ஸுணீரீவீ வரதும் வாஹமெவஜுத்யாதம்
நாநாநும்காரயுதம் ஹுருவிரவவவதும் யள வ
நாநிம் புவதெஜு|

வஜாவததும்பாஸும் ததும்புருஷணாஹுதி
வணகம் ஹுசுவா, வ்வாஹாஸும் ஸம்ஸாநெநா
ஹுதி வணகம் ஹுமெசு| வுஜதேநிம் யுராசுவா,

வஜவதும்வணவதும் ஸுஹுஜவஹிதம் ரதவ
ணதும் த்ரிணேதும் ஸாநிதும் வஜும் வ வடும் வர
ஸுஸுணீரீதா டும்க வாஸாஸு வதும்| வ்விஸா
ணம் உஷ்வாதெஜு கரதது கதெஜு வதஜிஹா
ஹுஜீவம் யுராயெஹாஹா வ்யாஸுரம் வகது
வரிவதும் கணுதெஜு ரீவாநிதி|

(இதன் தாற்பரியம்) பின்பு பெயரிடுதற்பொ
ருட்டு ஸசானமந்திரத்தால் பூஜித்து, அருக்கியங்
கொடுத்து, அஸ்திரத்தால் ஐந்தாகுதி கொடுத்து
அக்கினியே நீர் சிவாக்கினி என்று நாமகரணஞ்
செய்து, பாலாக்கினியைத் தியானித்து,

உபநிஷ்திரமணத்தின் பொருட்டு, இருதயத்
தாற் பூஜித்து இருதயத்தால் ஐந்தாகுதி கொ
டுத்து, அன்னப்பிராசனத்தின் பொருட்டு சத்
யோசாதத்தால் ஐந்தாகுதி கொடுத்து, சௌந்த்

தின் பொருட்டு சத்தியோகாதத்தால் ஐந்தாகுதி
கொடுத்து, உபநயனத்தின் பொருட்டு வாழ்நா
வத்தால் ஐந்தாகுதி கொடுத்து, விரதத்தின்
பொருட்டு அகோரத்தால் ஐந்தாகுதி கொடுத்து,
சிவாக்கிரியையொளவனக்கினியாகத்தியானித்து,

சமாவர்த்தனத்தின் பொருட்டுத் தத்புருஷ மந்திரத்தால் ஐந்தாகுதிகொடுத்து, விவாகத்தின் பொருட்டு ஈசானத்தாலேந்தாகுதி செய்து சிவரக் கினியை விருத்தாக்கினியாகத் தியானிக்க. (என்பதாம்)

எம்மாரும் தாஜகரணை தாவர வா ஹூர டெஹூரண
 டெஹூரமெசுரி எனக் கரமிகரகமமும்,

ஸ்ரீவாதிநி திஸங்கஜ்ஞ சனஞ்ஞாஸகஜேவலி
 ஸனஞ்ஞாஸகஜேவலி சாம்பெருவ மெய்குடி
 ஸனஞ்ஞாஸக ஜேவலி ஸனஞ்ஞாஸக ஜேவலி
 [மெதுது]

வாழ்வுறுதி பெறுதல் வெவ் வெவ் வாழ்வுறுதி பெறுதல்
யென்க காண்கமவும்.

சுற்றுவது மூலமாக நிகழிவாழ்வார் அருளினார்
 ஜி. ஹாரிஸ் வர்த்தமனம் வந்தவர்களைத் தாதுவார்
 [காங்கிரஸ்]

வதி உர லிகா னாயுடனுந் ஹமாபாஷா ஹம் தீஹ புஷா
திற வறிஸு-வழி தெறா தின வலகுகெயு வகுஉயெசு
எனச் சித்தாததேசமும் செப்புணையால் நாமகர
ணதி சம்பஸ்காரக் கிரமங்கள் உணர்ந்தக்கன.

வாறாழித் தீக்ஷாஸாரணியொழி, உத
வாறெள யளவநாதி: பூயொகவ: பூதிஷா
யா, வுலாதி: பூயொகவ:!

சிவசத்திகளிடமிருந்து உற்பவித்த சிவாக்கி
னியானது சம்ஸ்காரங்களுக்குத் தக்கவாறு பா
லாக்கினியென்றும், யௌவனாக்கினி என்றும்
விருத்தாக்கினி என்றும் மூன்று வகைப்படும்
நாமகரணாந்தமான சம்ஸ்காரங்கள் செய்யப்பட்
டது பாலாக்கினி என்றும், விரதாந்தமான சம்ஸ
காரங்கள் செய்யப்பட்டது யௌவனாக்கினி என்
றும், விவாகாந்தமான சம்ஸ்காரங்கள் பண்ணப்
பட்டது விருத்தாக்கினி என்றும் கூறப்படும்.

திசை சாந்தி முதலிய கிரியைகளில் பாலாக்
கினியும், புரோக்ஷணம் உத்ஸவம் முதலியவை
ளில் யௌவனாக்கினியும், பிரதிஷ்டையிலும் நித்
த்யபூஜையிலும் விருத்தாக்கினியும் உரியனவாம்

வலகர-திவாபூதிஷா யாஜு-தவெ துஸாமளவமடி
திசை யா-வாறாழிவகூடு துயா-தெரவிவதி
எனக் காமிகாகமமும்.

[ரிதடி]

காஜாணம்பாலவஹிஷா டாவதாணகூ-யளவமடி
விவாஹாணகூ-வலகர-நித்யபூதிஷா தடி
திசை யா-திவாபூதிஷா யாஜு-தவெ துஸாமளவமடி

[யளவமடி]

பூதிஷா நித்யபூதிஷா நித்யபூதிஷா நித்யபூதிஷா
எனக் காமிகாகமமும் செப்புநின்றன.

வளவாண்மாவாறுதலுமெய்தானும் யளவநாமமுடி
விவாணான்குமெய்வாறுநிதிசுய நிதிவெதடி
எனக் கொள்வதுமுண்டு.

வாழீஸ்ரீ வாழீஸ்ரீ ராவிலஜகநாடிவியி: ||

தத: ஹேதெயெந வாழீஸ்ரீ வாழீஸ்ரீ ராவிலஜகநாடிவியி: ||
வணுவணாவணுதிவிவணுதவடி, தளவிவெஜு,
கூணாவணு. யயாவிலுதிவகு. வரிகுடி, கை
ஜிஹாயாம் விவாணானு வணுவரவநாணாயும்
வளவணு கெடுதெயெந வகுணாயும் கடிநாகி

தடிநாகி; வலவிடிவா வுமவாவதியடி வு
வெருவாயடியொகைவம் வுமவாகுகா, தடிநெ
வடிவகைவா வாடிக்கிணவெருவாணாயும் மவவக
வணுவகாணாயும் வுமவெடுதெயெந வுமவகுள தாவ
வாடிவாடிவா, வலவாடிவெருவாணாயும், வலவாடிவெ
வடிவாகுகா நாவாயும் தியடிவியாய, வுமவகுடித
டிவெடுதெயெந வுமவகுள வுமவகுள வுமவகுள வுமவகுள
வுமவகுள வுமவகுள வுமவகுள வுமவகுள வுமவகுள
வலவாடிவெருவாணாயும் வலவாடிவெருவாணாயும்
வலவாடிவெருவாணாயும் வலவாடிவெருவாணாயும்

இ—ள்: தத: - தின்பு, ஹேதெயெந - துரு
தய பிஜுத்தெயெந, வாழீஸ்ரீ வாழீஸ்ரீ - வாடிஸ்வரீ
வாடிஸ்வரீகளை, கூணுவடி - பூசுத்த, வணுவ
ணுவணுதிவி: வணுதவடி - னுவந்தாகுதிகளால்
உவப்பித்த, தள - அவர்களை, விவெஜு - விசர்ச்

சனம் செய்து, வாழ்குவாரீ வாழ்குவார்களை அருச்
சித்து, ஆகுதிபண்ணி விசர்ச்சனம் செய்தலை,
ஹுஜாவிலுள்ள விஸுஜூமே: விதரளவியி
வயிரணீடி
உருமெரு வளவுவெருமடிஜூதுணைடா யயா
வியி

எனச்சோமசம்பு பத்ததியிலும்;
சூவாயுஹுஜயெமெருவ வாழீரணு ஸுயொஜ
யெசு! என அம்சமான் தந்திரத்திலும் கூறப்படுவ
தாலுணர்க.

யயாலிலுவிதம் வகு - ஈசானம்முதலிய முகங்
களுள் எந்த எந்த முகம் எவ்வெக்கருமங்களுக்கு
இஷ்டமாயிருக்கிறதோ அந்தமுகத்தை, கூண்டா
மம் - குண்டத்தினளவாக, வரிகுலூ - சுற்பித்தி
உயுஜிஹாயாம் - நடுநாக்கில், விவாஹான ஸுஸூ
ரவயிரணாயுட - விவாகாந்த சம்ஸ்காரங்கள் நிறை
வடைதற்பொருட்டு, வெளவுவெருமெருவ . வள
வுட - அந்தமான மூலமந்திரத்தால், வயிரணைடா
டிஜூசு - பூரணகுதி பண்ணுக.

ஈரணுமெரு உருமெருமெருவ: வாயுமெருவாணி
உருமெரு
பூயுஜிதூஜிகுவொரு ததுமெரு குருருகடிணி
வயுருகடிணமெருமெருவ: வயுமெருவெரு
மெருமெருவெரு

நிதூகடிவியா நனுவமெரு உருமெரு வயுமெருவெரு

முத்திஹோமம் ஈசான முகத்திலும், அணிமாதி
களை உத்தேசித்துச் செய்யும் ஹோமம் தற்புருஷ
முகத்திலும், பிராயச்சித்த ஹோமமும் குராகருமத்
தைக் குறித்துச் செய்யும் ஹோமமும் அகோர
முகத்திலும், வசியம் ஆகர்ஷணம் மோகனங்கள்
வாமதேவ முகத்திலும், நித்தியகரும ஹோமம் சத்
தியோஜாத முகத்திலும் செய்யப்படல் வேண்டு
மென்று பிரகத்காலோத்தரத்திற் கூறப்பட்டபடி
கர்மாநுகுணமாக முகத்தின் ஐக்கியத்தைச் செய்
தல் வேண்டும். இதனை;

யு^சவாவ^{சு} ராணி வ^{சு}னா^{சு}மெயெ^{சு}நயசு^{சு} கடிவா^{சு}
விதடி

த^{சு}நுவ^{சு}உ^{சு}ய^{சு}ப^{சு}க^{சு}வீ^{சு}த த^{சு}ச^{சு}வ^{சு}நெ^{சு}வொ^{சு}ய^{சு}ப^{சு}க^{சு}
உவடி

ச^{சு}னல^{சு}ப^{சு}வ^{சு}ந^{சு}வ^{சு} ராணி த^{சு}வ^{சு}க^{சு}ண^{சு}ப^{சு}ரா^{சு}ண^{சு}க^{சு}டி
எனவும்;

ய^{சு}மா^{சு}லி^{சு}ய^{சு}ஷி^{சு}த^{சு} வ^{சு} ரா^{சு}ண^{சு}ப^{சு}ரா^{சு}ண^{சு}ய^{சு}ச^{சு}
எனவும்;

வ^{சு}பெ^{சு}ரா^{சு}ஜாத^{சு}உ^{சு}வெ^{சு} ந^{சு}வ^{சு}ப^{சு}உ^{சு}னல^{சு}ப^{சு}தா^{சு}நி
வாவயெசு

ச^{சு}க^{சு}பெ^{சு}ப^{சு}ரா^{சு}ஜிகெ^{சு}வ^{சு}ந^{சு} வ^{சு}ள^{சு}ஷி^{சு}கெ^{சு} வ^{சு}ரா^{சு}
சொயெசு

வ^{சு}ள^{சு}லா^{சு}ந^{சு} வ^{சு}வ^{சு}ப^{சு}ப^{சு}ரா^{சு}நா^{சு} வ^{சு}பெ^{சு}வ^{சு}உ^{சு}வெ^{சு}
தயா

ச^{சு}னல^{சு}ப^{சு}தா^{சு}நி^{சு} க^{சு}வீ^{சு}த^{சு} வ^{சு} ரா^{சு}ண^{சு}ப^{சு}ரா^{சு}நி^{சு}
வ^{சு}வ^{சு}ப^{சு}ரா^{சு}நா^{சு}

உரணெண்ணெய்க்கெழு உவாடு வாவநிலு
தள |
குவாரவடிநெய்யு டுணைபுதாநி லாவ
யெசு |
நாநாவிலுடிவிஷயெ வுருஷாவெஸ் விலா
வயெசு |
கணைபுதாநி வசவாஸி வடிநாநி தடா டுதா |
ரணெநவ டுநெய்க்கெழு கணைபுதாநி லாவ
யெசு |
கணைபுதகவியாயெத ததாரணெய்வெஸ் |
எனவும் வரும் பிரமாணங்களாலுமறிக.

அவ்வாறன் றிச் சிவாக்கினியின் மற்றைய முகங்
களைப் பார்க்கிலும் ஈசானமுகம் முக்கியமானது;
சத்தியோஜாத முதலிய நான்கு வக்திரங்களிற்
செய்யும் ஆகுதியின் பலனைக் கொடுக்கவல்லது;
அதில் ஹோமஞ் செய்தால் விரும்பிய எல்லாப்
பலனுமுண்டாம். ஈசானமுகத்துக்குரிய பெருநுபை
என்னும் நாக்கும் விரும்பிய பலனைக்கொடுக்கும்
வன்மையுடையது; ஆகையால் சத்தியோஜாதம்
முதலிய நான்கு முகங்களையும் ஈசானமுகத்திலொந்
க்கி ஈசானமுகம் குண்ட அளவாய் மேன்முகமாகப்
பாவித்த அம்முகத்தக்குரிய பெருநுபை என்னும்
நாக்கில் பூணுகதி செய்தல் வேண்டும்.

யெனெயாந வடுகூநு வகூணா உண
லபாவம் விலாவு' ததூகெகூநு மறுபுடிசவ
ராநவகூ விலாவயெசு | கநு வகூணா

உலகு ஸ்ரீமாத வகுஷு ஸவகூரே மறுபுடி
செவந உபுசுவாஸு, னகெவவஹாராவா
துஸவகூரேமறுபுடிதி வவநாசு வஹாரா-
வாயா ஸ்ரீமாதஸு ஜீஹேதி என்று சித்தாந்த
சாராவளி வியாக்கியாநம் கூறும்.

வஸுநகஷுணயொராஜாகநகாஸு, லகெநி
வொஃ!
விவெஷுஜோஹயொரகா க்ஷுஜோரண கஜுணி!
ஸுபுலாஸானிகெவொகா ஸுரகேஜாடமெ
உதா!
னகெவவஹாராவா ஸவகூரே மறுபுடி!
எனக் காலோத்தரத்திற் சொல்லப்பட்டது.

பூரணகுதிபண்ணும் முறை

தசயமா - அது எவ்வாறெனில், நெய்யைக்
சுருக்கில் விட்டு, அதன்மேற் சுருவத்தைக் கீழ்
முகமாகவைத்து, சுருக்கினுடைய அக்கிரத்தில் புஷ்
பத்தை வைத்து, வலக்கை மேலாகவும் இடக்கை
கீழாகவும் சங்கமுத்திரையாகப் பிடித்துக்கொண்டு
காலிரண்டும் சமமாக வைத்து நிமிர்ந்து நின்று
சுருக்குச்சுருவங்களின் அடிகளைத் தனது நாடிக்
குச்சிறிது குறுக்காகப் பிடித்துக்கொண்டு, சுருக்
கின் துனியைப் பார்த்து, மூலமந்திரத்தை வெள
ஷ்டு அந்தமாக உச்சரித்துக் கொண்டு, அவை
களின் அடிகளை மிருதுவாக இடத்தனம்வரையுந்
கொணர்ந்து, வந்துத்தானத்திலிருந்து பெருகும்

அயிர்ததாரையாகப் பாவித்து, இடைவிடாமல் ஒழு
கும் நெற்பிரமாணதாரையால் நெய்முழுவதையும்
அக்கினியில் ஆகுதி பண்ணுகல் வேண்டும். (இது
பூணுகுதி விதி) இப்படிப் பூணுகுதி செய்து
இருந்தகொண்டு (என்றவாறு)

விவாகாந்தமான சம்ஸ்காரங்கள் பூணமா
தற்பொருட்டிப் பூணுகுதி செய்தலை,

ஸௌஷ்ணவஸாரஸம் வி செ ஜ் வஸூதூணாம்
புஷாவயேசு|

நிஷ்டணாஸ்பூஸாணி புதஸஸு நமேவஸ|

வலிவாமோதாந வயபூஜம் புதாணம் வலிணம்
யாகுதடி|

எனக்காரோத்தரத்தம்.

சுஷ்பூஸநவலிவாஜிஷம்வாராணாம் புஷி

வயே|

ஜிஷாயா. ஜஜ்ஜஸாயா வலிணாம்வாஸுதிஸா
வஸேசு|

வௌஷபஜேந ஜதிஜேந வுசுஷுவாஸூாம்
விஸேஷதஃ|

எனக்காரிகத்தம் ஓதப்படுதலாஸறிசு.

பூணுகுதிபண்ணும் முறையை உணர்த்தும்
பிரமாணங்கள்:-

வஸுதேந வுஷாவாயிபு நியாயாமோஷுவம்
வஸுவடி|

தகராறு வுஷ்டாரொவ்வுமவ்வனில உஷ்யா|
வெவ்வாஸ்தா வுஷ்டுமவ்யுக்வ தந்நுமநாவி

உயுமடி|

கூகாவொதாய வனிகெஷ் டுஜ்ஜுகாயவரே

ஹிதஃ|

உயுஷ்ஞேதிவிஷ்டம் வெளஷ்டனம் வஜ்ஜுரநு|

விநெரூரூத வீபகெஷ் நபாவாராய விநி

முகதஃ|

வ்ருவ்வாவொருபெசுவவிபு வகுணபூம் டுஜ்ஜுரநு

வாநகெ|

என்னும் காலோத்தர சுருதியும்,

வ்ருதெந வ்ருவிவகுணேபுது வியாயாயொ

உவம் வ்ருவம்|

வ்ருமமெவ்வுஷ்டாரொவ்வு வ்ருவ்வாவொ

வாணிநா|

வ்ருவ்வாவொதகளயுக்வ மஜ்ஜுவனில உஷ்யா|

வஜ்ஜுதெயுபுகாயநு வஜ்வாடிவஜ்ஜுகிதஃ|

நாலளதந்நுமவ்வாய வ்ருமமெவ்வுஷ்டாரொவ்வு|

வ்ருவ்வாவொதகளயுக்வ மஜ்ஜுவனில உஷ்யா|

வஜ்ஜுநாந்நாநீய தயொபுகெஷ் உததிதஃ|

உயுஷ்ஞேதிவிஷ்டம் வெளஷ்டனம் வஜ்ஜுரநு|

தகெஷ்ஜ்ஜுமவ்யுக்வ மவ்வாயுதயாரயா|

என்னும் கிரியாகாண்டக் கிரமாவளியும்;

வ்ருவ்வாவொதகளயுக்வ மஜ்ஜுவனில உஷ்யா|

வெளஷ்டனிகா|

வஸுவளஷ்டீஸாநிகெ கஸுபுரதூமஷ்டீ
வாபாவஹெஹவெகி
வஸுபாவிதகுக்ரியயாஸுபுரதூமஷ்டீகாரொ ஜய
கபேசுணி

என்னும் கிரணாகமமும் பிறவுமாம்.

சுஜாஹுதி :

வணபுஜாநாமகஸுபுரதூமஷ்டீ. வஸுபுர
திலிஹபுசுபா சுஜாஹுதிஹபுசுபா, தபுயா,
ஓம் ஹொம் பரிவாநயெ ஸாநாதகேதுபாய வஸா
[ஹா, ஐதி கபேசு]
ஓம் ஹொம் சூஹவநீயாய ததூரூஷவநீயாய வஸா
[ஹா, ஐதி வதுவெபு]
ஓம் ஹொம் கபேஷீநாமயெ சுவொரஹுதயாயவஸா
[ஹா, ஐதி கபேஷீணை]
ஓம் ஹிம் கெவநாமயெவாசுதெவ மஹுராய வஸா
[ஹா, ஐதி உதூரெ]
ஓம் ஹொம் மஹாபாயஸதெஷாஜாத வாதாய வஸா
[ஹா, ஐதி வசுதே]
ஓம் ஹொம் வுஜாநயெ ஹுதயாய வஸாஹா, ஐதி
[சுதூள]
ஓம் ஹிம் வாதாநயாய பரிவாஸெவஸாஹா, ஐதி ஸா
[ஸாமெ]
ஓம் ஹிம் யளவநாமயெ பரிவாஸெவஸாஹாஐதி
[கெதே]
ஓம் ஹொம் வாதாநயெகவவாய வஸாஹா, ஐதி
[வாயெள]

ஓம் ஹம் வஸுஷா மயே நெத்ருஸ்யஃ ஸ்ராவா,
ஐதி ஸ்ராவா ஐக்ஷிணே, ஓம் ஹம் காராமயே
ஸவ்யாஸ்வராவா, ஐதி நெத்ருஸ்யோத்ருஸ்யஃ
மாவாஸ்வராவா

(இதன் பொழிப்பு)

நிறும், சுவாலே மணம், ஒலியர்தியவற்றைப்
பரீக்ஷித்து, வியாகிருதிகளால் அருதிசெய்து, அங்
காருதிபண்ணுக (எ — ௩) அக்ஷினியானது அதித்
தியோதயம், பத்மராகம் செந்தாமரை பலாசம்பூ
முதலியவைபோன்ற நிறமும், பேரிசங்கம் முத
லியவற்றின் நாதம்போன்ற சப்தமும், பதுமம்
கர்ப்பூரம் சந்தனம் அகிலாதியவைபோன்ற மண
மும், மேற்செல்வது வலமாய்ச் சுற்றுவது முத
லிய இலக்கணமுடைய சுவாலையும் உடையதாய்
இருப்பின் சோபனமென்று குறிக்கப்படும். கருமை
நிறமும் அமேத்தியம் முதலியவைபோன்ற மண
மும், நடுங்குதல் வெடித்தல் முதலியனவும், பன்றி
முதலியவற்றின் சப்தம்போன்ற ஒலியுமுடையதாய்
யிருப்பின், அசோபனமென்று குறிக்கப்படும். அசு
பத்தையறிந்து பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும்.
அக்ஷினியின் சுபாசுப பலன் காரணாகமம் சுப்பிர
பேதம் வீரதந்திரம் ஞானரத்தினாவளி முதலிய
வற்றில் விஸ்தரித்துக்கூறப்பட்டன.

உமாமகேசுவரரெனப்படும் வாசுதேவர் வாகீ
சுவரர்களிடமிருந்து சிவாக்கினி உற்பத்தியாயது

தகவல்கள் கூறும்படி - அந்தந்தத்திற்குள்ளுள்ள
குண்டங்களில், நிகழிவடி - தாபனஞ்செய்து, வவடி
யடி - சருவின் பொருட்டு, வணிகமாவடிவதூ
மூலவிலஜி - பிரதான குண்டத்தின் மேற்கிலுள்ள
காருகபத்தியாக்கினியிலிருந்தெடுத்து, வூதாணரெ
வாரகஷி - வேறிடத்தில் வைத்துக்காவல் செய்தல்
வேண்டும்.

சூவாயடி - குரு, உலுலாயம் - சிவாக்கினி
யின் நடுப்பாகத்தை, பூஜாவி - சுவாலையுண்
டாகும்படி செய்து, சிவாமே - சிவாக்கினியின்,
சூவாயமாய - இளைப்பு நீங்குதற் பொருட்டும்,
கூமே - வாஷியெவ - அக்கினிக்குப் புஷ்டியுண்டா
தற்பொருட்டும், சுகாராஷெ - ஸுரெ - அகா
ரம் முதலிய பதினாறு உயிரகூதரங்களினால், ஷோய
மாம் மூலாநு - பதினாறங்குல நீளமுள்ள, வலா
மாமு உயாநு - பலாசஞ் சமீபைகளால், ஜுஹு
யாக - ஆகுதிசெய்க. (எ--று)

பிரதான குண்டாக்கினியை ஒன்பது கூறுக
வேணும், ஐந்த கூறுகவேணும் பிரித்து, அந்தந்
தத்திற்குகளில் அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட அமிசங்
களைக் கிரகித்து, மூர்த்திபர்கள் அந்தந்தத் திசைக்
குண்டங்களில் தத்தம்க்குரிய திக்குமுகமாகவிருந்து
ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஆசாரியர் நடு அமிசத்தைச்
சுவாலிக்கப்பண்ணி, ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.
சருவின் பொருட்டுப் பிரதான குண்டத்தின் மேற்
கிலுள்ள காருகபத்தியாக்கினியிலிருந்து எடுக்க

வேண்டும். பிரயோஜனத்தின் முடிவில் அந்தந்த
ஸ்தானத்தில் யோசிக்கவேண்டும். இதற்குப்பிரமா
ணம்:

ஐத்யூதகூதவம்ஸாரம் வ்யயகூணெஹுதா
[முகம்]

வவ்யாதிவிலகியெவிதாநு வித்யூதகூதகூதகூதகூத
என்னும் மிருகேந்திராகமமும்,

நவயாவணயாகூதகூத வவ்யகூணெஹுதகூதகூத
நவ்யாவணயாகூதகூத வவ்யகூணெஹுதகூதகூத

[ஐத்யூதகூதகூத]
வவ்யகூணெஹுதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூத

[கூணெஹுதகூத]
ஐத்யூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூத

[தகூத]
ஐத்யூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூத

[தெரிவெ]
என்னும் காமிகாமகமும், பிறவுமாம்.

ஆசாரிய மூர்த்திப முகநீர்ணயம் சந்தான
சங்கிதையிலே;

வவ்யகூணெஹுதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூத
[தகூத]

எனவும், காரணமத்திலே;

வவ்யகூணெஹுதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூத
[வவ்யகூணெஹுதகூத]

ஐத்யூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூதகூத
[ஐத்யூதகூதகூத]

[ஐத்யூதகூதகூத]
எனவும் வருவனவற்றால் உணரப்படும்.

நவககூண வகை:- பூயாமகூணெ ஸடா
 ரீவம் ஸம்வதிஜ்ஞ சமேதஜ்ஞ சஷ்டிதிதிபூர
 நம் வதிஜயெகி

வணிககூண வகை:- பூயாமகூணெ ஸடா
 ரீவம் ஸம்வதிஜ்ஞ சமேதஜ்ஞ ஸம்ஸார, நமோ,
 விஷ்ணு, ஸ்ரீஹரண: ஸம்வதிஜயெகி

வனககூண வகை:- ரீவம் ஸம்வதிஜயெகி

நவகுண்ட பக்ஷத்தில்:- பிரதான குண்டத்தில்
 சதாசிவனைப் பூசிக்க, மற்றைய எட்டுக்குண்டங்களி
 லும் அஷ்டமூர்த்திகவரர்களைப் பூசிக்க.

பஞ்சகுண்ட பக்ஷத்தில்:- பிரதான குண்டத்தில்
 சதாசிவமூர்த்தியைப் பூசிக்க, மற்றைய குண்டங்
 களில் ஈசுவரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமா
 என்பவர்களைப் பூசிக்க.

ஏககுண்ட பக்ஷத்தில்:- சிவனைப் பூசிக்க.

நவகுண்ட பக்ஷத்தின்,

ஷ்டாதிதிதிதி வதிவதிஜ்ஞமே வவ்விதிதிதிதி
 [கொண்கொ]

உக்ஷிணெயஜரமஸூ மெமீதுரககூ வனவவ
 வரீரெஜ்ஞமதிதிதிதிவஸூகவா யளவாயுஜ்ஞமதிதிதி
 [ய:]

ஸௌரெஜ்ஞகிரகரெஜ்ஞவ ஸௌரநூர்வெஜ்ஞ
 [உதிதிதிவ:]

எனவரும் வாதாளாகமப் பிரமானத்தால் அஷ்ட
 மூர்த்திஸ்தானமும்;

பூயாடுதேது பரிவாழிவூர்துத: பூயாழிழிகூரணி
என நவாக்கிவிஸ்தானமும், வாதுளாகமத்திற்சொல்
ஸ்ப்பட்டன.

வாழ்வு: வாழ்வுகூடுதல் சுவாஸ்தியம்
உக்தினை |

வள்ளலெழுது வாழச்செவ்வாயிடு வறச்சொஐதவன
புனிதெ

சூதெய்யாம் ஹரிஜயகெனுவ ஸம்ஸாபததது சிர
வையா

பரிவாண்மை நெருக்கடி நெருக்கடி வாழ்வு
நெருக்கடி

நெஞ்சு உயர்வென வரவகூடுவது விநா
வென

எனக்குண்டநாமஸ்தானம் காமிகாகமத்திற் சொல்
லப்பட்டது.

பஞ்சகுண்ட பகவத்தில்;

சூகாஸ்திரத்தி ஸ்ரீஸாஹைவாயமஸ்தி ஸ்ரீ வசுவஸ்தி
கொ

உகைகெண் வஹிதெதிபுலாஜமுதெதிபுலா வள
உகை

வழியிவீ வழிகெகெண்ணை கண்ணாநா ஶ்ரீதிரு
யாரகாஃ

எனவரும் வாதாளாகமப் பிரமாணத்தால் பஞ்ச
மூர்த்தி ஸ்தானமும்,

ததொலிதீயுராநுவவி வுயா மாதரினாகுடி

ஶ்ரீமதாஸ்தாபிவெனெவ ஶ்ரீமதாஸ்தாபிவெனெவ
தெய்கெ|

தெய்கெ|
தெய்கெ|
தெய்கெ|

தெய்கெ|
தெய்கெ|
தெய்கெ|

பஞ்சமூர்த்திகவரஸ்தானமும் உணரப்படும்.

இயைபுபற்றி ஈண்டு பஞ்சகுண்டக்கிரமமும்
குண்டநாமஸ்தானமும் பஞ்சாக்கினி ஸ்தானமும்
கூறப்படுகின்றன.

கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.

கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.

கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.

கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.

கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.

கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.
கூறப்படுகின்றன.

வாழ்மொழிவதூழி: கெவநாழிவழுவொத
ரெ|

ஓர்மொழிவதூழி: வநாழிநிதிக்கிதி
த:|

என வருவனவற்றல் பஞ்சாக்கினி ஸ்தானமு
உணரப்படும்.

ஏககுண்ட பஞ்சத்திள்,
வனகாழாயதமெனது வதாரமு புகழ
யெசு|

எனச் சூக்ஷ்மாகமத்திற் கூறியவாறு சதூர்ஸ்குண்
டத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும் ஏககுண்ட
விஷயம்,

உருமில்மெவியென நவகூண் புகழ
யெசு|

சுயவரவநகூண்வா வனககூண்மாவிவா|
கூழாஜெயவநகூண்வா சுயஜாயவநகூண்வா
யாமராமா புகழாய வனககூண் வரவ
ரெசு|

சுயஜாயவநகூண்வா வநககூண்வா
வெசு|

சுயவரவநகூண்வா வநககூண்வா
உ:|

வனகாழாயதமெனது வதாரமு புகழ
யெசு|

மணையாழிமெய்யானம் வாகவாடிவ ஹீந
கெ|

எனக் காரணமத்திலும்,

வதாரமுமவாயவதாவாவதாரமுயவமயாத்|

எனக் காமிகாகமத்திலும்,

வனககூணம்புகயூய வதாவாவதாரமுயாத்|

என அனலாகமத்திலும் கூறப்படுவது காண்க.

சந்திரசேகரர், சோமாஸ்கந்தர் முதலியமூர்த்
திகளுக்குரிய குண்டக்கிரமமும், பிறவும் சிவாக
மங்களில் ஆங்காங்குக் கண்டுகொள்க.

ஸ்ரீ வ ர ஹி ப்ரா யு க் த ர |

வ்ரிதவஜாவநாவீநம் வனுவகூம் வதாஸுஜத்|
மலகலிவபுஸு வஜகதி பு ஜபாணீதஸெவரம்|
ஸுகூணமூடிணாகூஜாவாஸும கராமுஜத்|
யவா,

வனுவகூயாதாகூ வவஜிஹா விராஜித்|
டிஸஹவந்தி நெசுநு வவபாலாணலவி

தத்|

நகுவஜிவரீயாதம் வங்கஜாவரி வஸ்வீதத்|
வவவஜாவநாவீநம் வெவநாசுயவாதயகூ|

ஸதிமும் வஜுவவஜுவஸகிணுஸுணி டிசுநிணை|

மீடிடிணை வரஸனுவடிணுகுண வாககெ|

ஹபுவகேதுதிஜிஹாவஸெஷா: ப்ராமாகித:

கூராக்|

வாரணாஜெவீஷயா வதூதீஷ்வரஜெதுஸம்ஸூதித்
 ஸிவரஜிம் ஹவயெஜெவம் வவபூலீஷ்டாயபு விக
 யெ

ஐசம் ஸிவரஜிம் யூரகவா.

சுமெசுவஜெஸுரம் தெஜீவாவதம் வரஜிம் யதஃ|
 தவூரகீஷ்வதீயஹபுதஜெவம் ஸூரவபுதவபூயாஜிதம்|
 ஐதூரஜீதூம் பூரயபு,

(இ-ள்) வெண்டாமரையாசனத்திலிருப்பவரும்
 ஐந்து முகங்களும், நான்கு புயங்களுமுடையவரும்,
 தூங்கிய தாடியையுடையவரும், சடையையுமுடையவரும்,
 சுருக்கும் கமண்டலமும் தண்டமும் ருத்
 திராஷ்டமாலையுந் தரித்த கரகமலங்களை உடைய
 வரும், பிரம்மமூர்த்தியுமாகிய சிவாக்கினியைத்
 தியானிக்க.

யவா - அல்லது;

ஐந்து முகங்களையும், சென்னிறத் திருமேனி
 யையும், ஏழு நாக்குகளையும், பத்துக்கரங்களையும்,
 மூன்று கண்களையுமுடையவரும், எல்லா ஆப
 ரணங்களையுந் தரித்தவரும், சிவப்பு வஸ்திரமணிந்
 தவரும், தாமரை ஆசனத்திலிருப்பவரும், மூன்று
 மேகலைகளையும் பாதங்களாகவுடையவரும், வலக்
 கரங்களில் சூலமும் வச்சிரமும் வாரும் வேலும்
 சிருணியுந் தரித்தவரும், இடக்கரங்களில் கதையுந்
 தண்டமும் பாசமூந் தாமரையும் சக்கரமூந் தரித்
 தவரும், ஈசான முகத்தில் கனகா பெகுருபா அதி
 ரக்தா என்னும் நாக்குகளையும், கிழக்குமுதலிய

நான்கு முகங்களில் சுப்பிரபா கிருஷ்ண இரக்தா ஹிரண்யா என்னும் நாக்குகளையுடையவரும், வ லப்பாகத்தில் சுலாகாதேவியையும், இடப்பாகத் தில் சுபநாசத்தீயையும் உடையவருமாகிய சிவாக் னியை விரும்பிய சித்திகளின்பொருட் டுத் தியா னித்து,

சுபெ - சிவாக்கினியே, யதஃ - எந்தக்காரணத் தால், சுவ - நீர், ஹெஸ்ய - சிவசம்பந்தமான, வாவந - பரிசுத்தமானதும், வாக - மேலானது மான, தெஜஃ - சிவனீரியம், தஸாஸ - அக்காரணத் தினான், சுவதீயஹஸ்யதே - உம்முடைய இருதயகம லத்தின், த - அச்சிவனை, ஸம்ஹாவ - நன்றாகத் தாடித்து, தவயாஸி - உவப்பிக்கின்றேன், உதூ ஜதாம் ப்ராப - என்று ஆக்கஞையப் பிரார்த் தித்து. (எ—று)

சுதூன சிவவஜந வதிவடக ஹொர வியி:

சுதூனாசுதேவி - சுதூனா உதூநாஸ்ர ப்ரவிஸு, வதிவடகநி ஹஸ்ததே யோமஹிம் விதூஸு, சிவராவாஸு, சுவரண வதிஜாநம் சுதூசுர னா, யதிவ தீவேள டகா டம் ஹாம் ஹ - டம் சிவாநி வதூஸாம் ஹாஸா உதி சிவவ னா னி வக யோவாநாமம் சுகா, நிவஸ்து, உதூ ஹஸ்த உதூய - வஹிஸ்வநாவா விநிமுக ஜோ திரதிவசரிவாம் யாமஹ சிவசரிவாநி -

நாஸ்திராசூவியொமொகாவலினா உலயதூகூதா
வலதாமய்யாயெசு|

(இதன் பொழிப்பு) அதன்பின்பு அக்கினியி
னுடைய சரீரத்தை நடுநாடியினால் பிரவேசித்து,
அக்கினியின் இருதய கமலத்தில் முன் போலச்
சக்தியாதிசக்திபர்யந்தமான சிவாசனத்தைநியசித்
து. அதிற் சிவமூர்த்தியைப் பூசித்து தண்டபங்கீ
மண்டபங்கீ, கெத்திரபங்கீ வித்தியாதேக நேத்திர
சிபாசாந்தம் செய்து. மூலத்தால் ஆவாகாதி சர்
வோபசாரங்களோடு ஆவரணபூசைமுடிவான கிரி
யைகளைச்செய்து தூபதீபங்கொடுத்து,

ஓம் ஹாம் ஹூம் ஸிவா^{ஹி}வ^{ஹி}கூ^{ஹி}ர^{ஹி}ஸூ^{ஹி}ம் ஸா^{ஹி}ஹா^{ஹி}
என்று சிவனுடைய ஊர்த்துவமுகம் அக்கினியி
னுடைய மேல்முகங்களுக்குச் சேர்க்கையைச்செய்
து. அக்கினியில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானு
டைய நாசியிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற ஞானாக்
கினிச்சிகை யாகத்திலிருக்கும் சிவபிரானுடைய
ஒளிவடிவான சிகையுடன் கலந்ததாயும், பிரித்த
றிய முடியாததாயும், தியானித்தல்வேண்டும்.

இங்கேவரும் கிரியாக்கிரமங்களின் கருத்து;
சுமெகவெசெஸூ^{ஹி}ம் தெஜஃ வாவநம் வரமாயதஃ|
தஸூ^{ஹி}க^{ஹி}வ^{ஹி}ய ஹூ^{ஹி}க^{ஹி}தெ^{ஹி}ஸூ^{ஹி}வ^{ஹி}ய தவயா^{ஹி}
ஹடி|

வ்ராயு^{ஹி}ய^{ஹி}செவதூ^{ஹி}தஸூ^{ஹி}ஸூ^{ஹி}யொமஹீ^{ஹி}ம் ஹூ^{ஹி}தாம்
ஸூ^{ஹி}ஜெ|

விந்நுஷு க்ஷயெந்நுதிதும் ஹவ்ஸம்ஸம்வரம்
வரத்
சூவாஹ நாழிவிஸுவந்நு ஸனியீக்ரதூகாரணத்
வதிஜ்ஜிசுவாஸஹிஸஸ்ஸ ஹொமாம்மாநிபூகஸு
யெசு

எனக்காமிகாகமத்திலும்;
ததரிவாஸ நனூழள வஜ்ஜெகம் பூகஸுயெசு
வஜ்ஜாஸநாயெதூஸாயபு கஜ்ஜார ஸஜநிதத்
ததூயிம்மெ யயாதேவஸஜாரீவ உஜீரிதத்
தயாஜ்ஜாக்ஷா தூதம்மெவம் வனூஸ ஹொம ஸம்ய
தத்
சூவாஹ நாழிகம்ஸவத் க்ஷகூஹொம் ஸஜாஸ
ரெசு

என அஜிகாகமத்திலும்;
சூமுயொவாயதொயூக்ஷா ஹவ்ஸராணிபூய
பூயசு
பூரொஷு வரஜீக்ரதூ ரீவவ காமீவ க்யொ
க்ஷகூ ஸநாமஜ்ஜெதம் ஜெஜாதிகபூஸாவிநி
மதத்
யாமஸா நபரிவெமெநகீ ஹிதம்ஸஜுக் விவிந
யெசு

எனக் காமிகாகமத்திலும்;
வஹைஹஜயவஜ்ஜெதம் க்ஷயெஜாவநம் க்ஷாசு
யயாதெக்ஷாக்ஷெவாநாம் வரிவாஸஸநிதத்
கூணாயிஜெவதாஸவபூநு விந்நுஸெதூணஜ்ஜ
ஜெ

வாடிநாடிநீவையுஞ் சேயுமெலியி நா ததல்

எனச் சூக்திமா கமத்திலும், வருவன வற்றால் உணரப்
படும்.

யோக பீடமென்பது சத்தியாதிசத்திப ரியந்த
மரண சிவாசனமாம். அது;

சுவிதூரிகாபிராவாகும் ஸஜஸ்தாயகம்ஸுஸ்டி
யொகவீஜ்ஜிவ்யம் ச்வஸ்தாஸதாராயெ|

எனப்பஞ்சாவரணஸ்தவத்திற் கூறப்படுவதா ளுநிக

னவங்குல யா மரபிற் செவரா தநால ஹந்தி
 திடுவெழு வஹ நாஜீ வகாய, நாஜீவகா நா
 சுடும் உதிவெ நாஹு தி டிசகம் ஹசுவா, ஹெவ
 மவநு சுவா தவ யாஜீதூஜிதா மூயடூ, உன
 தவ டுணாசுடும் உதிவெ நாஹு தாநா ததபா
 மதொ ஹஹா மநி வஹசுவா, வகுணா
 டிசுவா, உநாநுநா: உதிவாஹுதெ: சுடும் வ
 னாவரண டெவதா நா. தி: உணவாயிஷிதெவ
 தாநா டெக னு ஹுமெசு, உதிதிடுவாபா ம
 வஹந்தெவா வரகா மகூசுவா வஹவதிஜு விமெ
 ஷதவ டுணாசுடும் தமெவ வகுணாவா ஹிதம்
 ஜஹுயாசு|

ஷேராவாடி நகராபாடி நகர நிதி துறாவி
 ஷ நிதி துறா த. நகர வெவ் (புதிதான) உ
 நகராபாதி உதாரணம் யுதாரணம் வணிக
 ஷ ஷி து ஜுஷாபாதி வணிக காரணம்

(புத்திகுணம்) உருவென (ஸதம்) ஸ்வரவா, தவடி
ணீவமெ விடிவாசு|

(இதன் தாற்பரியம்) இப்படி, கும்பத்திலிருக்
கும் சிவனுக்கும் யாகாக்கினியிலிருக்கும் சிவனுக்
கும் தன்னுடன் முர்த்திபர்களோடுகூட நாமசந்
தானஞ் செய்தல்வேண்டும். அதன் பொருட்டு மூல
மந்திரத்தால் பத்தாகுதி பண்ணவேண்டும் பக
வானே! உம்மைத் தர்ப்பிக்கிறேன் என்று ஆஞ்
ஞையைப் பிரார்த்தித்து, மந்திர தருப்பணத்தின்
பொருட்டு மூலமந்திரத்தால் நூற்றெட்டாகுதியும்
அதற்குத்தசாம்சமாகப் பஞ்சப்பிரமசடங்க மந்தி
ரங்களால் ஹோமமுஞ் செய்து, பூராணாகுதியும்
பண்ணி, மனோன்மணி முதலியோருக்கும் ஆகுதி
கொடுத்து விசேஷ தருப்பணத்தின் பொருட்டும்
அப்படியே நூருகுதி பூர்ணசகிதம் செய்தல்வேண்
டும்.

● தேசத்திலுண்டாகும் கெடுதியும், காலத்
தினாலுண்டாகும் கெடுதியும் நீங்கி, நல்ல தேசம்
நல்ல காலம் சித்திப்பதற்காகவும், துர்நிமித்தங்

● ஸதவயனுஹோ தவடி வடிவதுள ஷேசகார
யொஃ|

உ-நி-பு-தி-தாவ-மொ-தாய-ஸ-நி-தி-தக-தெ-ய-யா|
ஸதவயனுஹோ தவடி உருவென வடி
வடிவாசு|

—சுரியாகாண்டக்கிரமாவளி

கள் நாசமாவதற்காகவும், நல்ல நிமித்த முண்டா
வதற்காகவும் மூலத்தினால் தனித்தனி நூறுநூறு
குதியாக நானூறுகுதியேனும், சக்திக்கியன்றவா
றேனும் பூர்ண சகிதமாகச் செய்தல் வேண்டும்.
பவித்திரீகரணமுதலியவற்றையுஞ் செய்தல்வேண்
டும்.

பவித்திரீகரணம் — புனிதமாக்குதல்.

க கு வு யெ ர ம : |

ஓ ஹா ஹம் சிவாயஹாஹா |
ஓ ஹொ ாஸாநகேகிகுயாயஹாஹா |
ஓ ஹொ ததுராவஷவசுராயஹாஹா |
ஓ ஹொ சுவேராவஹாஹா |
ஓ ஹி வரதேவமஹாயஹாஹா |
ஓ ஹ வஜ்ஜாதேகிகுயெவஹாஹா |
ஓ ஹா ஹாஹாயஹாஹா |
ஓ ஹீ சிரஸேவஹாஹா |
ஓ ஹிம் சிவாயெவஹாஹா |
ஓ ஹொ சுவவாயஹாஹா |
ஓ ஹம் கெதேஹாஹாஹா |
ஓ ஹி சுவாயஹாஹா |
ஐதி தவபுனே |

ஓ ஹிம் ஹம் ஹி. சிவாயஹம்ஹி |
ஓ ஹிம் ஹொ ஹிம் ாஸாநகேகிகுயாய
ஹம்ஹி |

ஓ ஹம் ஹெம் ஹம் ததவாருஷவ துய
ஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் சுவாரஹ்யாய
ஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் வாதேவமுஹ்யாய
ஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் வஜ்ஜாத தித்யுயெ
ஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் ஹ்யாயஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் ஸிரஸைஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் ஸிவாயெஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹெம் ஹம் கவவாயஹம்மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் மெதூஸூஹம்
மடீ |

ஓ ஹம் ஹம் ஹம் சவூயஹம்மடீ |

ஹ்யாயஹம்மடீ |

வாககூணதெஸ்தவரிஸைவஸாகிகூஸஸ
வாம். வலிஜயெஸி | வணுகூண மவகூணவ
கெஷ ஹொதார: ததநதிதீ: ஸ்வலிஜுஹொ
தயெஸி |

ஸ்ரீ சகாகரிக |

நாலீஸஸாநகாகூசவா பூரயதூஜிதாம் தவத்யெ
விவடி |

ஸததீயததீயததீயா விஸ்திவதூ தஸொயவா |

ஸ்ரீவாஜஸாரம்ஸதொவஹிம் தவபுயெது கிஜோத
2131

ஸுபுலெஜெ.

சுநிஜெதுததொஜ்ஜிஹுஜ்ஜம் ஸ.கஹுயெதுஹொ:
வலுவபுவதுயிகுவாதுதத சுவாஹுயெஜிவடி
ஹொஜ்ஜுயபுலிவெமா. மெமலிபுஜ்ஜாம்மெம
ஸபுஹுலிஹுயா|

விஜெஸாநொகவாநுரம்ஸ சுஹுஸகிலஜாயு
தாறு|

மஸவபுஜ்ஜாஜிநாஸுபு ஹொஜெதுலிவகஷ
ண:
ஸ்ரீவெஸதாஹுதி.ஹுசுவா ஹுஜெதுஜெகா
ஹுதிஸபுவெக:
ஸவபுஜ்ஜவ ஸஜாயுது ஸிவவெது நியொஜ
யெக:
ஸஹுஸ. வாதஜபு வாதஜகாபுஜயாவிவா|
ஸதஜெஷுதாரம்வாவி வணுவி.ஸகிஷொயஸ|
ஹவம் வியிகுஜெஜெணவ ஹொஜெதுலாய
கொதுஜ:
காரணெ|

காரணெ|

சுஜெதுதவவபுஜ்ஜாணாம் ஸாஹாண. தவபு
ணம் ஸகூக:
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஸீவாஸம்வாடிதெனீபுஜெஹுபும்வஹெனெ
ஸுஜீவமடி|

வருகெகூடி|

வஹெஹுஜயகெகூது கஹுயெஜாஸம. க்ருஜாசி
யஜாதெகூரகூஜெவாதாம் வரிவாரவஹநிதடி|
கூணாயிஜெவதாநு வஹபூநு விந்யுலெகூண
கூஜெ|

வாஜுஜீவவயபூனம் அவபுயெஜியிநாதகூ|

கூணஜாதாஹுதி|

காரணெ|

கொடூரஹுதூஷஹஹம் வநூரூகூஜெஹா
கூணுஷடூரடி|

அயாதவநுதஹபூனம் தமெய்வாஷஹஹஹ
கடி|

விஹஹம். வஹவாஹஹெஹஹஹம் வஹஹஹஹெ
கெகூ|

நதூஜாதஹுதாதாஹுதூர கூஷிஜாதஹுதா
கூகூ|

கூஷிஜாதகூயோஜாதம் அவஹஹஹுதாதாநஹி|

ஹொஜஜூர|

வநிகூரீவஜீயீஹம்வீஹொஜஜூரஹுயஹுதாதா|
தஜபூஜீகூஜாதம். மூஜெஷுரூகூகூணீஹம்விகூர|

உலூராதாநிகாம்புமெனவு: காலூரமெபுலூரீவூர
தா|
வெவெபுரம்புமெனவி: வொமுகாமெபுலூரவெருக
நீவூரதா|
உலூரவீநனூயகொம் தகொம்நீவூரவெ
சு|

ஹொலூவூலூர|

சுஜிதெ|

திருஜந்ந உரீலூரவம் வாவவரீயொ
ஹுமெசு|
வாராவீவருஹொலூர ஹொம் கும்புரூபிகக
ணை|

ஹொலூவூர|

காரணை|

வலியாஜூரவாநீவம் யவமொயுமென
வடி|
நீவாரவாஜவகும்புரூபுலூரவம்புலூரகடி|
நீலாவதாநெனவ நாஜலாவகத்திடு|
வியஜூவலூபுலூரவெனவ உயுபியயொவரதடி
வலாவலிவனூதாநவலிவ வலியுலூரவ
தெ|

சுமூலூதென|

வரூவதிருலூரவாஜவ யாநூவலூபுலூர|

உலூரகாநிகாம்புமெஷெ ஹெபாநெயதுவிவக்ஷ
ணை|
ஸதாஷ்டம்புயாமெவ வணாஸகம்புயா
தயா|
வணவிஸ்திவம்புயா ஷொஹாஹு திரா
ரெசு|

ஹொஷுவூரந வியி|

ஸம்புஷெஷெ|

வரதெஷுமவூதஷெஷ்டம் ஸுவவதிண்பு
ராணத|
ஸகூஷுஷிதவக உயம்பெவவரதவக்ஷவெக்ஷ
கரவதிண்புணுராஜம்பூர ஷக்ஷிராதும்பு
லவெக்ஷ|
ஸலிபளாபாபாம்புஷ்டம் மறாநாம்புஷுராண
த|
கூஷுஷுஷுராணம்பூரதிண்பாஹுதூரவூ
ஸம்புதடி|
திருவஷ்டுவயொமெவ ஸுநீராதும்பியதெ|
டியிஷ்டிரெஷுராணஹு வரதவதுநிகிதிதடி|
யவவெண்குஹுக்ஷாநி யாநூநிஷுஷிராது
கடி|
வனவம்புராணம்பூரணா ததநுபூவியிகு
ராசு|

சோமசம்பு பத்ததி

நெய், பால், தேன் இவற்றை கால்பலம் (கார்ஷகம்) அளவாகவும், தயிரை சுக்தி (விரல் கொள்ளுமளவு) அளவாகவும், பாயசத்தை (பிரசிருதி) பரந்த விரல்களையுடைய உள்ளங்கையளவாகவும், உண்ணும் பண்டங்களை (பக்ஷ்யம்) கடுக்காயளவாகவும், பொரியை முஷ்டி அளவாகவும், வேர் (மூலம்) மூன்று துண்டுகளாகவும், பழங்களை அந்தப் பழங்களின் அளவாகவும், அன்னத்தை (கிராசார்த்தம்) பாதிக்கவள அளவாகவும், கரும்பைக் கணுவளவாகவும், கொடிகளை இரண்டங்குல அளவாகவும், புஷ்பம், பத்திரமென்னுமிவற்றை அவை எவ்விதமிருக்குமோ அவ்வித அளவாகவும், சமித்துக்களைப் பத்து அங்குல அளவாகவும், பச்சைக் கர்ப்பூரம், சந்தனம், குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, யக்ஷகர்த்தமம் இவற்றைத் துவரை அளவாகவும், குங்குலியத்தை இலந்தைக் கொட்டை அளவாகவும், கிழங்கு (கந்தம்) களை எட்டிலொரு பாகமாகவும் விதிப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

வீரதனௌ |

சுஷோதராஸதவாவிவனாஸதுணவிஸதி: |
 ஹுக்வாஹெவதுவிபிரதூஜவஹு. ப்ரதிவிஸேஷத: |
 ஜவஹரிஹுக்வாஜவஹனே வுஹஸ்திஜஹு
 ஹுயாதுத: |
 ஜயாதிரஸுயாமனாநாஷுஸுஜஹுமெததாஸு |

ஹோதகே.

காசிகே.

சூஷோஜாஹு திஹுசுவா விதீயா வலியா
ஹுநெசு.

தூதீயனா வரஹுசுவா வதாபுதா திநுநெவவ |
வனாநா வஸுபுநெனவ ஷஷாநா ஜாஷநெவவ |
வஸுபுநா நூஜநெவொகாஷாநா வஸுநாநுநெ |
முஷநெகாஷாநாநெபூதா வஸுநாநாநெவவ |
புஷாநாநுநெபூதாநெனவ வணகனா வதா
புஷா.

வெணுவனாநாநெனவ சூஷகாநெபூதாநாநா |
புஷாநாநெனவ வஸுஷாநாநாநாநா |
யவநெகாநாநாநாநா குஷாநாநாநாநாநா |
வநநெதூபுநெவாநாநாநாநாநாநாநாநா
நதா.

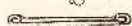
வீரதா.

புஷாநாநெபூதாநாநாநாநாநாநாநாநா
புஷா.

புஷாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா
வஸுநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநாநா

புஷாநா.

சூஹு திஸா நவதுடி

காரணெ

சூநிகணெ டுஹு துவெது வுரயிலி:வரிஹு
யதெ

நாவிகாயாஹு துஹு:ஹு நெதெது ஹொது
வி டுநாஸநடி

ஸ்ரீஸூஹு நெஹு துவெவ ராஜராஷ்வி நஸு
தி

தவாஸவ டுஹுயதெ ந ஜிஹாயா ஹொஹவ
ரெசு

யதுகாஷ்ஹு தசுஹொது யதுயதெஹு நாவி
கா

யதுரஹுஜுதி துவெது யதுஹுஹு தஹி:
யதுஜுதி தஜிஹாயா: தயாஹொஹ வொஹரெசு

எந்த இடம் காஷ்டமாயிருக்கின்றதோ, அந்த இடம் சிவாக்கினியின் காதாகும். காதில் ஆகுதி செய்தால் வியாதியுண்டாம். எங்கே புகை காணப் படுகின்றதோ அது நாசியாகும். நாசியில் ஓமஞ் செய்தால் துக்கமுண்டாம். எங்கே அற்பமாகச் சொலிக்கிறதோ அது கண்ணாகும், கண்ணில் ஆகுதிசெய்தால் செய்பவருக்குக் கெடுதியுண்டாம் சாம்பராயிருக்குமிடம் சிரசாகும். சிரசில் ஆகுதி பண்ணினால் ராஜராஷ்டிரங்களுக்குக் கெடுதியுண்டாம். சுவாலையாயிருப்பது அக்கினியின் நாக்காகும் ஆகையால் நாக்கிலேயே ஆகுதி பண்ண வேண்டும்.

ஸ்ரீ வாகட |

ஸ்ரீநாதவிநாயகாஸ்து வாசகாஸ்துமெனிகொ
தது |
வசுவாகுதயங்குசுவா மெனவெனா மெனகலா ம
கட |
மெனாசாஸ்துமெனகலா மனா மெனவா துவாஸ்து
தெ |
கடா மெனவா மெனகலா மெனகலா மெனகலா ம
தா |

வாஸ்து |

கடாஸ்துமெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
மாது |
காஸ்துமெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
தது |
காஸ்துமெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
வாஸ்து |
வியவகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
வாஸ்து |
காஸ்துமெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
தி |
காஸ்துமெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
காஸ்துமெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
தி |

காஸ்துமெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா
வாஸ்து மெனகலா மெனகலா மெனகலா மெனகலா

தது ஸீவாய கஹிதம். ஸதியபூதி ஸஜஸ்தெவதா
காம் நிவெடி வஹுஸூகஹிதம் வஹிஸீவநிவெ
டிநாஸூகம் சுசுவா. சகவபூதி விபாநாஸூகம்
ஸெஷம் வாத்ரானரெ ஸாஸகூடி சூதஹாமம்
கஜோனெ ஃகிசுப்ராஸநாஸூகம் ஸாஸூரெவ
ஸாஸகூடியெசு|

வித்ராஸாதிவபூகம் ஸாஸுவா, ப்ரதிகுணம்
நிவெடி வஹுஸூ ப்ராயஸிதாயும் சவெஷாத்ர
ஸதம் ஸாஸுவா, ஜயாஜீஸூ ஸாஸுவா, வதிணா
ஸாஸூகம் ஸாஸுவா, வ்ராஸூகம் ஸாஸுவா, வரி
ஷிஷு, ஸயிம் ஃகிசு| ஜெவநெவரி ஸ்ரெஷூ
ஃகிஷூ ஸயிம் ஃகிசு, யதிவஜீவாராதி கஃகிசு,
ஸவெபூஷுஃகிணபிஸாஸெ சகவபூதிவஹிஸூ
யிம் ஃகிசு| வெஃகிசு ஸாஸுவா வித்ராஸாதிவபூகம்
நிவெடி, யதிவஜீவாஸூவஹாஸவதிஜாம் ப்ரதி
காஸூ காயபூசு, வஹிஸூஸிவம் சவெஷாஸெஷ
ஸஜஸூஷு, நிஸூஷு, வெஜீஸூஸம் மகுவா, ஸா
ஜிநு, ப்ரதிஷூகஜூவதிணம் காரூ காரூ உதி
விஜிதாவூ, சூஸீவபாஸாதிசு காயபூசு| ஸவம்
திஃகிசு. உதாஸிதம் வஹிஷிதம்வா காயபூசு|
ஸவம் நிஜீஷுஷிதாவயிநி காயபூசு|

ப்ரதிஷிவஸம் வதிஜா ஸஜாஸூ சூவாயும்
ஷொத்ரவஜம் சுசுவா, ஸகஜீசூதூ வாரூ
வதாஸூகம் யயாஸித ஜகூ, ஸஜாஸூ மஷெசு|

வதிணா ஹுதி : |

யாமஸாநாமகவா, நூதநாழிதொஷ நிறு
ரண பூயஸிதாமுமெரு உருண யமாஸகி
ஹுசுவா, வதிவபாழிகுமெரு ஹொககபுஷா
வடு, தத: வதிணா ஹுதி. ஹுசுவா, யதிவபி
வளதிகவா, வபூரக செவநா துயெஷு ஸ ஹா
பிமெஷா ஸயிம் கிழிவெசு| ததககககககக
தாநு நாமஸகாநகாமெருண கககககக
வமெஷுணஸஹ ஸம்ஸாஹு. பூயாமககக
ஸிவெஸம்யொஜு, ஸிவம் பூணஜு, கககக
கயா ஸம்வ-குஜு, விஜெஷுஸாநககக, வஹி
பூஜாநுஷுஷு. ஜயாபி மெஷாஃ வியாய|

(இதன் தாற்பரியம்) யாகசாலைநிற்பிரவேசித்து
பிராயச்சித்தாகுதி முதல் ஜயாதி ஹோமம் வரை
செய்து (என்பதாம்) இதற்குப் பிரமானம்:-

யாமஸாநாம வாமககவா பூயஸிதம் ஹுமெ
கககக

வதிவபாழிஸாநககககககககககககக
வடுவ|

வதிணா ஹுதி. தத: கககக வாமககககக
ஹுமெகககககக

யதிவபிவளதிககககககககககககக
ததகககககககககககககககககக
கககககககககககககககககக

கககககககககககககககககக
கககககககககககககககககக
கககககககககககககககககக

புருஷாஹி ஸுகுணாஹம் சுனவபுரஹேவமி
 கழிவெசு
 நாபீஸநாநகாமெடுண தகதகணாநிதெவதாது
 குஸாஷதெந வுஷண ஸம்முஷாஷ டேஸி
 கொததே
 ஸிவகுகுணாநிகெடுவவ ஸிவெஸ்யொஜயெதக
 என்னும் சகஸ்ரதந்திரமும் பிறவுமாம்.

உ ஹ ர வ தி ண ட ர ஹு தி : ।

ஸவபுரவாஷ ஸஹிதம் டிஷ்ணிக்ஷிளவெஷு
 தாம்படுவ நாபிகெந ராஜபுவாஸிஹி: ஸஹ
 உடுவெடுண வெடுவொடுஷெஸஹஸிவகுகுணே
 உஹாவதிணடரஹுதிவிடாய டே ஹி:ஸாஹா
 டே ஹவ:ஸாஹா டே ஹவ:ஸாஹா டே ஹடு
 ஹபுவ ஸவ:ஸாஹா ஹதூஹுதிவதஷயம்
 டிஷா நெவெஷுராயவரஹுஹாஸா சுவஉததா
 வதிஹாடி டிஷா சுஷபுவாஸிகாய ஸவதிஜு
 வஹிஸ:உதிதிடம் வுஷுகுஸாஷதெஸஹ உ
 சுரவாஷ பூயாநகுகுணே ஸிவெ ஸ்யொஜு
 சுவபு:டிஷா படுவதீவாராதிதகுகா ஸஹா
 டிஷெஸா ஸஹிதகுகா சுனவபுமி ஸஹிஸபுமி
 டிஷா ஸிவாய உஹாநெவெஷு மறுதாம்படுவா
 டிகுண டிஷா வஸாசு படுவதீவாராதிதகுகா
 யிஷா நடுஸாந.விடாய ஜவம்ஸவபு ததூ
 புருஷாதிசுகுணாநி பூயாநகுகுணேஸ்யொஜு

வாழ்ந்தும் ஹுசுபா! வஹிம் மஹிதது! ஏம்
ஹாம் ஹிம் ஸிவாஹிதமஹிம் உதிவஹிதமஹிம்
ஜிதாஹிதமஹிம் யொஜிதமஹிம் ததஹிம் வஹிம்
வஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம்
உதாஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம்
கஹிதமஹிம்

ஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம்

அந்தர்ப்பலி பகிர்ப்பலி கொடுக்கும் முறை.

ததஹிம் வஹிதமஹிம் உதிவஹிதமஹிம்
வஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம்

ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம்
ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம்
ஹிதமஹிம்

ஹிதமஹிம் கொடுக்கஹிம்:

ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம்
ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம்
ஹிதமஹிம்

ஹிதமஹிம் ஹிதமஹிம் ஹிதமஹிம்:

ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம்
ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம், ஏம் ஹாம்
ஹிதமஹிம்

ஹிதமஹிம் ஹிதமஹிம்:

ஏம் ஹாம் ஹிதமஹிம்! உதிவஹிதமஹிம்
ஹிதமஹிம் வஹிதமஹிம்

விதீயகண்ணெடு வடுவடாழீஸாணாஸுழிக்ஷு:-

ஓம் ஹாம் ஐதூரயநமஃ, ஓம் ஹாம் சுதூயெநமஃ
 ஓம் ஹாம் யஜாமநமஃ, ஓம் ஹாம் நீதிதயெநமஃ, ஓம்
 ஹாம் வரூணாயநமஃ, ஓம் ஹாம் வாயவெநமஃ, ஓம்
 ஹாம் கும்பேராயநமஃ ஓம் ஹாம் ஂம்ஸாநாயநமஃ!
 ஂம்ஸாநம உக்ஷிணை:- ஓம் ஹாம் ஸ்ரவணைநமஃ
 மெதஜிதெருதூரெ:-

ஓம் ஹாம் விஷுவெநமஃ!

உதேய:-

ஓம் ஹாம் நீருதொஹிதாயநமஃ! ஐதி ஸம்
 வதிஜ்ய வநூவடூம் உக்வா!

வஹி: ஓம் ஹாம் வாயஸாழிஸுஸூயஸெழி
 ஸு:ஸூரஹா! ஓம் ஹாம் சுதூரழிஸு:ஸூரஹா! ஓம்
 ஹாம் ஸவெ:ஸூர மூரஹவாஸு டெவெஸு:
 ஸூரஹா! ஐதி வநிதூரக! ஸவடாந விஸூ
 ஜெக!

யதிவா ஸம்கெஷ்வெணாமெநம வநிம் உதூரக!
 யெருடூராளஜூ கஉகணாராளஜூஸூந நிவா
 வநிந:!
 ஸளஜூரெஸூவதூ யெகெவிதூளஜூஸூந நிவா
 வநிந:!

உாதரொராளஜூரதிவாஸூ மணாநாஜயிவாஸூயெ
 விவ்ஸூதிதாஸூயாஹாமெநு திநிதிக்ஷுஸூரஹிதா:
 ஸவெ:ஸூமூர்தகநஸ: ஸூதிமூரணகிரா
 வநிடி!

விலிஜுஷுநுநு: சுஷிபுலயெஸு: வாணுஜாம்
ஸதா

உதெதுவம் வயிம்உசுவா| வயிஜுநாநு ஸம்ஹார
ஜுஜயா உஜதது வுஹுதி விசுஸெசு| வாடி
புசுநாஹணம் சுசுவா| சுவது| வசுஜீசுரணா
சுயபூசு|

(இ—ஸ்) குண்டத்தினருகில் அக்கினி திக்கில்
இரண்டுமண்டலமிட்டு அன்னத்தினாலாவது, லாஜத்
தினாலாவது அந்தர்ப்பலி, பகிர்ப்பலிகளைக்கொடுக்
கவேண்டும்.

முதலாவது மண்டலத்தில்.

கிழக்குத்திக்கில்:-

ஓம் ஹாம் ருஜெஸு: ஸ்ரஹா என்றும்;

தெற்குத் திக்கில்:-

ஓம் ஹாம் ஜாதஸு: ஸ்ரஹா என்றும்;

மேற்குத் திக்கில்:-

ஓம் ஹாம் மணெஸு: ஸ்ரஹா என்றும்;

வடக்குத் திக்கில்:-

ஓம் ஹாம் யசுஷஸு: ஸ்ரஹா என்றும்;

நசான கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் ம்ருஹெஸு: ஸ்ரஹா என்றும்;

அக்கினி கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் சுஸுரெஸு: ஸ்ரஹா என்றும்;

கிருதி கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் நாக்ஷெஸ்வரஃ ஸ்ரீஹர என் றும்;

வாயு கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் நாமெஸ்வரஃ ஸ்ரீஹர என் றும்;

மண்டலமத்தியில் ஈசான கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் நக்ஷத்ருஸ்வரஃ ஸ்ரீஹர என் றும்;

அக்கினி கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் நாரீஸ்வரஃ ஸ்ரீஹர என் றும்;

கிருதி கோணத்தில்:-

ஓம் ஹாம் ஹிதெஸ்வரஃ ஸ்ரீஹர என் றும்;

வாயு கோணத்தில்:

ஓம் ஹாம் விஸ்வெஸ்வரஃ ஸ்ரீஹர என் றும்;

வாயு கோணத்துக்கும், வருண கோணத்துக்கும்
நடுவில்;

ஓம் ஹாம் க்ஷேத்ரவாமுரய ஸ்ரீஹர என் றும்

அந்தர்ப்பலி கொடுத்தல்வேண்டும்.

இரண்டாவது மண்டலத்தில்,

கிழக்குமுதலிய திக்குகளில்:-

ஓம் ஹாம் ஐசுரய ஸ்ரீஹர என்பது முதலாக

அட்டதிக்குப் பாலகர்களுக்கும்;

மேல்பாகத்தைக்குறித்து ஈசானதிக்கில்:-

ஓம் ஹாம் ஸ்ரீஹ்ரண ஸ்ரீஹர என் றும்;

கீழ்ப்பார்கதனதக்குறித்து வினாதி திக்கல்:-

ஓம் ஹாம் விஷ்ணு வெ ஸ்ரீ ஹாம் என்றும்,

இவர்களுக்கு நடுவின்:-

ஓம் ஹாம் நீறுவொஹிதாய வ்ரஹா என்றும்
பலியிடுக.

மண்டலத்துக்கு வெளியில்:-

ஊர்வராவயவராஜிஸுஷ்ணமயலெஜிஸு? ஷ்ணாஹா
என்பது முதலிய மந்திரங்களால் பெலி சமாப்டிக்
கவேண்டும். பின்பு அந்தர்ப்பலி பஹிர்ப்பலி மந்தி
ரகங்களைச் சங்கார முத்திரையால் எழுப்பித்
தன்னுடைய இருதயத்தில் தாபித்தல்வேண்டும்.

வரதநஸவழி ஹமெ வது ரஜாகு தியயடி
 ருஜா து மணாகவடு யகஷாமெஸ்வவ துலி
 பரி

வதிவபாடித் தரீபாழிவாயவ்யாண்வயிண்டிசெசு!
முஹமெததுநிபரீபாஸு நாமாமஸுநெரு தயாம்
நக்சுத் தராரிவிதாஸு வ்யாண்மெஸுவவயிண்
உசெசு!

வாயுவரணயொகிடுகெழு செழுதுவாயு வாயு
உருகி

[illegible]

சு ஹி க ர ய டு ஃ ஸ ர வ டு : ||

ஜயாதி ஹேரே ||

[illegible]

*இதி ஸ்ரீராமாயணம் வாணசீரஸ்ரீதாநாநு
ஹம்சவா ஹம்சவா வாஹயதி | விதரஸி விதாஜ
ஹாஸி வரெவரெ ததாஸ்ததாஹா ஹஹ ஶாஸவ
தி | இதி ||

[illegible]

ஸ்ரீஹரி | வஸதிநா^{யி}வதயெ ரு^யதூயெ^யடி^ய சு
 வ^யவ^யவ^யஸு^ய | சு^யவ^யஸு^ய ரு^யதி^யவா^யணா^யயி^யவ^யதி^யஸு^யர
 ஸ^யவ^யத^ய + டே^யவ^யஹ^யதி^யதூ^ய ஸ்ரீஹரி | ரு^யதி^யவா^யணா^ய
 யி^யவ^யத^யயெ சு^யவ^யஸு^ய ஊ^யடி^ய வி^யஷு^ய வ^யவ^யதூ^யநா^யர
 யி^யவ^யதி^யஸு^யர^யவ^யத^ய + டே^யவ^யஹ^யதி^யதூ^ய ஸ்ரீஹரி |
 வ^யவ^யதூ^யநா^யயி^யவ^யத^யயெ வி^யஷ^யவ^ய ஊ^யடி^ய ரு^யதொ^ய
 ம^யணா^யநா^யயி^யவ^யத^யயெ^ய டே^யவ^யஹ^யதி^ய + டே^யவ^யஹ^யதி^ய
 தூ^ய ஸ்ரீஹரி | ம^யணா^யநா^யயி^யவ^யதி^யஸு^ய ரு^யதூ^ய
 ஊ^யடி^ய || * தீ^யதா^யஷா^யயு^யத^யயா^யர^யயி^யம^யக^யவ^யபூ^ய ஊ^யம்
 ஸ^யஹ^யவ^யதூ^ய வா^யத^ய த^யஸெ^ய ஸ்ரீஹரி | தீ^யதா^யஸா^ய
 ஹே^யதீ^யத^யயா^யர^யயெ^ய ம^யக^யவ^யபூ^யயெ^யடி^ய த^யஸு^யள^யஷ
 ய^யயொ^யர^யஹ^யவ^ய ஊ^யஜெ^யதா^யநா^யதா^ய ஊ^யம். ஸ^யஹ^யவ^ய
 தூ^யவா^யதூ^யதா^யஸு^யஸா^யஹரி | டே^யஷ^யதீ^யஸு^யர^யஹ^யரொ^ய
 ஸு^யஹ^யம^யக^ய ஊ^யடி^ய ஸ^யவ^யஹி^யதொ^ய வி^யஸு^யஸா^யர^யஸ^யதி
 யெ^யதா^ய ம^யக^யவ^யபூ^ய ஊ^யம். ஸ^யஹ^யவ^யதூ^யவா^யத^ய த
 ஸெ^யஸா^யஹரி | ஸ^யவ^யஹி^யதா^யய^ய வி^யஸு^யஸா^யரெ^ய ஸ^யதி
 ய^யதா^யய^ய ம^யக^யவ^யபூ^யயெ^யடி^ய த^யஸு^யர^யஸீ^யவ^யயொ^யர^யஹ^யவ^ய
 சூ^யய^யவொ^யநா^யதா^ய ஊ^யம். ஸ^யஹ^யவ^யதூ^யவா^யதூ^ய
 தா^யஸு^யஸா^யஹரி | ர^யஸீ^யவி^யஸு^யர^யஹ^யரொ^யஸு^ய சூ^யய^யஸு^ய
 ஊ^யடி^ய ஸு^யஷ^யஸு^யஸ^யதி^யய^யர^யஸீ^யஸு^யதூ^யர^ய ம^யக^யவ^யபூ^ய
 ஊ^யம். ஸ^யஹ^யவ^யதூ^யவா^யத^ய த^யஸெ^ய ஸா^யஹரி | ஸு^யஷ^ய
 ரா^யய^ய ஸ^யதி^யய^யதூ^யஸு^யயெ^ய வ^யதூ^ய ஸெ^யஸ^ய ம^யக^யவ^யபூ^யயெ^யடி^ய
 த^யஸு^ய த^யஸு^யதூ^யண^யஹ^யர^யஸொ^ய வெ^யகூ^யர^யயொ^யநா^யர

* சும ராஷு ஸுதொ ஜுஹொதி

தாஜதம் ப்ருஹ்மபுத்ரம் வாணம் தாஸ்யஸாஹம் | ந
க்ஷத்ருஸ்யோ஽ஹ்நொஸ்யோ வெக்ஸுஸிஸ்யஜதம் |
ஸுஜ்யஸம் பண்ணோயஜேதா மஸவபுஸ்யஜதம்
ப்ருஹ்மபுத்ரம்வாதம் ததெஸ்யஸாஹம் | ஸுஜ்யஸெ
ஸம்வண்ணோய யஜேதாய மஸவபுயெஜதம் | தஸ்ய
தவிணா சஹ்நஸ்யஸவாநாததாஜதம் ப்ருஹ்மபுத்ரம்
வாணம் தாஸ்யஸாஹம் | தக்ஷிணாஸ்யோ஽ஹ்நொ
ஸ்யஸவாஸ்யஜதம் | ப்ருஜாவதிவிபுஸ்யகதாஜதொ
மஸவபுஸ்யஜதம் ப்ருஹ்மபுத்ரம்வாதம் ததெஸ்யஸா
ஹம் | ப்ருஜாவதயெ விபுஸ்யகதெநெஸ்ய மஸ
வபுயெஜதம் | தஸ்யஸ்யபுஜாதாஸ்யஸா வஹ்யொ
நாததாஜதம் ப்ருஹ்மபுத்ரம்வாணம் தாஸ்யஸாஹம் |
தீக்ஷாஸ்யோ஽ஹ்நொஸ்யோ வஹிஸ்யஜதம் | ஐஷி
நொ விபுஸ்யவா வாதொ மஸவபுஸ்யஜதம் ப்ருஹ்
மபுத்ரம்வாதம் ததெஸ்யஸாஹம் | ஐஷிராய விபு
ஸ்யவஸெவாதாய மஸவபுயெஜதம் | தஸ்யஸொ
஽ஹ்நொஸ்யோ஽ஹ்நொ நாததாஜதம் ப்ருஹ்மபுத்ரம்வா
ணம் தாஸ்யஸாஹம் | சக்ஷோ஽ஹ்நொஸ்யோ஽ஹ்நொ
ஸ்யஜதம் | பஸவநஸ்யவதெ யஸ்ய தகவாரிதாஸா
ஹம் | ஸநொநாஸ்யாஜாநிஸாயஸ்யாஷொ
ஸம்வீயபுஸ்ய ஸம்வஸ்யஸிணாஸ்ய ஸஸ்யிபுஸ்யஸாஹம் |
ஸவநஸ்யவதம் | வாரதெஷ்யிவதிதெ
தம் மபுஸ்யபுஸ்யஜதம் ப்ருஹ்மபுத்ரம்வாதம் ததெஸ்ய
ஸாஹம் | வாரதெஷ்யிதெ சபிவதயெ துத்யெவ ம
ஸவபுயெஜதம் | தஸ்ய விபுஸ்யஸாஹம் ஸவொ

[illegible]

னது தீதவதுதெயுந லாஹுதவாஹா| டெவெஸு
 சூழிதெயுஸுதது டெவாஜீவநகாஜாயசி| வாவா
 2. நகுததெயிஜி| சுநிஜா தவாஜெநவஸு| மாஹு
 வததுஜெபுஜாஹுது| டுரிதாயாநி வகூஜி| கரோ
 து லாஹுதவஸு ஸாஹா| சுதயெ மாஹு
 துயெயெடி| தீதெந துயாவாபுயிவி| தீதெநகூ
 வரவஸுதி| தீதாநாஜாஹுதாவஸு| யதநுசு
 துயாநி ஸாஹா| துயாவாபுயிவிஸு. வரவஸு
 துயா ஹுடி| ஸாஜாதாஹுதவாஜாஜிவஸு
 சி ஜாபவஸுதவாஜாஹுதவா கமீபவஸு| சுநாஜா
 து டெவகூதம் யதெநு| தவாஜெவாஜாஹுதவெ
 டெவாஜாஹுதவாஹா| சுதயெ ஜாதவெதவாஹுடி
 யவாவா யதநவா| வாவாஹுதா டெவாஹுதா
 வஹுடி| தீதெயுயதநகுததெயுசு வயடி| சுநி
 ஜா தவாஜெநவஸு + சுதெநவஸு ஸாஹா| சுத
 யெ மாஹுதவாஜெடி| யதவாஹுதாஹுதி
 ஹிஷாணீ| சுஷாணாஹுதவாஹுதாஹுதி
 வஸுதா ஸாஹுதாஹுதி தாஹுதவாஹுதா
 ஜாஹுதி ஸாஹா| டெவாஹுதாஹுதாஹுதி
 ஜாஹுதாஹுதி ஹுதி| சுதவாஹுதி. யதவாஹுதி
 யவாஜாஹுதாஹுதாஹுதி| சுநிஜா தவா
 ஜெநவஸு + சுதெநவஸு ஸாஹா| சுதயெ மாஹு
 வதாஹுதி| யதயி தாஹுதாஹுதி| வந
 ஹுதாஹுதி| சுநிஜா தவாஜெநவஸு + சுதெ
 நவஸு ஸாஹா| சுதயெ மாஹுதவாஜெடி| ய
 ஜா விவெஷாஹுதி| வதாஹுதி வதாஹுதி

தொடியது! சுவிவ்விதள விதாள உயா தக்!
 தடிமெ சுநுணொலவாதி ஸ்ரஹா! சுநய ஐடி
 யடினார்ஹு வுயிவீசுதடிடி யநாதம் வித
 நம் வாஜிஹிவ்விதி சுநிசுரா தஸாடிதவஸு + சு
 நெநவஸு ஸ்ரஹா! சுநயெ மாவடிவதூயெ
 டிடி யடிஸ்ஸா நிஸ்ஸா யநாஸஸா யடித
 ஸுசுர நதிதம் யநுநாணடி சுநிசுராதஸா
 டிதவஸு + சுநெநவஸு ஸ்ரஹா! சுநயெ மாவடி
 வதூயெடிடி சுநிசுராதி டுரிதம் யடிநி! ஜ
 ஹாநிநிஸு வரநெ ஸயஸெஸு யநுயனி ஸுசுர
 தொநாவி டுஷ்டுதி! தாரொஹாநி ஸுசுரதா
 னு நொகடு ஸ்ரஹா! சுநயஐடி திதெடி
 வா சுஜெஜதெதடிநி! திதனதநநுஷெ
 ஷு லாஜெஜெ ததொ லாயதி கிசுடிநஸெ சுநி
 சுரா தஸாடிதவஸு + சுநெநவஸு ஸ்ரஹா! சுந
 யெ மாவடிவதூயெடிடி டிவிஜாத சுஸுஜாதா
 ஜாயாதா டிஷயிலு! சுயொயா சுநிஜா குவடி
 தாமஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸ்ரஹா! சுடிஸுஸுஸுஸு
 ஐடி யடிவொ நகதுரிதஸுநாடி யடிடிவா
 நதிதம் யநுநாணடி ஹிநஸுஸுஸுஸு
 உதுநீதம் ஸ்ரஹா! சுடிஸு ஹிநஸுஸுஸு
 ஸு ஐடி ஐடிஸு வரண ஸுயிஸு வடிஸு
 உய! சுவாஸஸுஸுஸுஸு ஸ்ரஹா! வரணா
 யெடிடி தசுயாதி ஸுஸுஸு வடிஸுஸுஸு
 ஸெ யஜாநெ ஹவ்விடி! சுடிஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு

கொஷ்டஹா| வருணாயெழு| சுவனொ சுமெ
 வருணவநு வினாநெவவநு வெனொவயாவி
 வீஷா| யஜிஷ்வாவநி தசெராஸுவநொ விஸா
 வெஷாஅவிபுஷாஅமுஷாஹா| சுவிவருணா
 ஸாதிடி| வசுவனொ சுமெவநொவொதீநெ
 லிஷொசுவநு உஷஸொவநுஷா| சுவயஸ்வநொ
 வருணவருணாவீஹி ஜீவீசுவஸுவநொ
 ந வநியஸுவநொ| சுவிவருணாஸாதிடி| சுவநெ
 சுபாஸுவநுயாஸநநவா ஹிதஃ| சுயாஸநு ஹவநு
 உஹிஷெயாநொ யெஹி ஸெஷஜமு ஸாஹா|
 சுமயெ சுயஸவடி| (வதமுஷுஹ்தெந ஸுவெ
 ணவா) பூஜாவதெ நசுவநெதாநுநொ விஸா
 ஜாதாநி வரிதா வஸூவி| யதாநாஸெ ஜுஹா
 வநொ சுஸு வயமுஸுநாஸதயொ ரயீணா
 ஸாஹா| பூஜாவதய ஹடி| ஹபூவபூவநாநு
 ஹ பூஹாதி|| சுயாநாநாதபூயஸிதாஹுதீ
 ஜுஹாதி| நொ ஜெஷுஷதாநாஜும் விஜிநம்
 யஜிசுவநிஷயாதா| யாஹஷா உஷஸொநிஷு
 வஸு தாஸநயாதிஹவீஷா வுதெநஸாஹா| உ
 ஸெ ஜெநாதிஷஹடி| சுயாஸாநெநநவிஸஸிஸு
 வதூலிசுவநாசுவநி| சுஸா உநவா யுதொயவா
 ஹவநுஉஹிஷெயாநொயெஹி ஸெஷஜமு ஸா
 ஹா| சுமயெசுவஹடி| யடிஹிநடிணுணாநா
 உநுதடிசுதொவா| சுநயாஸுஹுதா தஜி
 யாதி ஸவபூஷுஷுஷு செவா சுவஸுஷுஷு
 ஸாஹா| செவெஷுஹடி| ஸவநிநடிஷாஸுஷுஷு

[illegible]

[illegible]

ஜனீ ஸபயெநீராவுணவாவுதெநவாஹா |
 சுமயெ ஸபவததடி ஸலியகாடியாதி | வுந
 ஸா22திதூ ரு டூர வவவவலிநதாம் வுந
 ஸுடஹாணெர வஸுநீயயகெனா | வுதெந
 கவ, தகுவெர வகடியஸ ஸதூஸனா யஜகாத
 ஸு காரா | வஸுநீயயாமுயதடி | தெநெவா
 ஜாஹுதி | வுநவா + யஜகாதஸு காரா
 ஹா | வஸுநீயயாமுயதடி | ஜா ச வெ த வெ
 வுநவா8ஸெர கராதீயதொ நிதஹாதிவெடி |
 ஸநடி வஷுடிதிதும்புரணி விராநாவெவலி
 ஸுநாநிதாது நிஸாஹா | சுமயெ ஜாதவெடிஸ
 தடி | துடி கம் யஜாதெஹஸுமஸ. வுஷிவகடி
 தடி உவாராகலிவ வஸுநாநுதெதூடிசுய
 கா22தாஸாஹா | துடி காயெடி | மணாநாஸா
 மணவதி உவா8ஹெ கவிஜலீநா8வபநுவ
 ஸடி | ஜெஷுராஜம் ஸஹணா ஸஹணவத
 சூதஸுரணைதிதிவிஸீடி ஸாடிநடி ஸாஹா | ம
 ணவதயதடி | ஸஹபுதிஷா கெஸாஸஹவா
 வ | ஸஹ யனாநா8 ஹவிஷாஜாஜுஸு | சுதிநி
 தும் கடினெரயலுஹீநடி | யஜகாத வவாரணி பூ
 திரநெதி சுமயநெ ஸாஹா | கதா22ஹுதி
 ரெது டெவாநுஸாஹா | ஸஹணதடி | சூதா
 வித கதூரநாவிதடி | வஷுடித கதூநகித
 யஜெதி | சுதிநிதும் கடினெர யலுஹீநடி | யஜகாத
 வாரணி பூ திரநெநிகுமயநெ ஸாஹா | கதா

22ஹு^ண திரெது^ண டெவாநு^ண ஹா^ண | யஜிதாயெடி^ண
 ஹ^ண விஷ^ண வி^ண கு^ண தெ^ண யா^ண நி^ண யெ^ண வ^ண டி^ண | ஸ
 தி^ண ல^ண ஸ^ண வ^ண ர^ண அ^ண ஸ^ண ரெ^ண ஸ^ண ஹ^ண | வி^ண ஷ^ண வ^ண ஹ^ண டி^ண |
 வி^ண ஷ^ண ர^ண த^ண கு^ண க^ண லீ^ண ய^ண டி^ண ணீ^ண ப்ரு^ண வொ^ண வ^ண டி^ண | ய^ண க^ண வ^ண
 ரி^ண கு^ண வ^ண ரி^ண வி^ண க^ண தெ^ண ர^ண ஜ^ண ர^ண அ^ண வ^ண ணி^ண | யெ^ண க^ண ஸ^ண ஸ^ண ஹ^ண ய^ண த^ண
 ர^ண அ^ண ஸ^ண ய^ண ஸ^ண டி^ண | வி^ண க^ண ர^ண ஜ^ண ண^ண தெ^ண ஸ^ண யெ^ண ர^ண அ^ண ர^ண ய^ண ஸ^ண ர^ண
 ஹ^ண | வி^ண ஷ^ண வ^ண ஹ^ண டி^ண | வி^ண ஷ^ண ர^ண ர^ண ர^ண டி^ண ஹ^ண | ஸ^ண ர^ண ஹ^ண |
 வி^ண ஷ^ண வ^ண ஹ^ண டி^ண | வி^ண ஷ^ண ர^ண ஜ^ண வ^ண ர^ண ஜ^ண ஹ^ண | ஸ^ண ர^ண ஹ^ண | வி^ண ஷ^ண
 வ^ண ஹ^ண டி^ண | வி^ண ஷ^ண ர^ண ஜ^ண தெ^ண ஸ^ண ஹ^ண ஹ^ண | வி^ண ஷ^ண வ^ண ஹ^ண டி^ண |
 வி^ண ஷ^ண ர^ண ஹ^ண ர^ண ஹ^ண ஹ^ண | ஸ^ண ர^ண ஹ^ண | வி^ண ஷ^ண வ^ண ஹ^ண டி^ண |
 வி^ண ஷ^ண ர^ண ய^ண கு^ண வ^ண ஹ^ண ஹ^ண | வி^ண ஷ^ண வ^ண ஹ^ண டி^ண | வெ
 ஷ^ண வ^ண ஹ^ண வி^ண ஷ^ண வெ^ண ச^ண வ^ண ஹ^ண | வி^ண ஷ^ண வ^ண ஹ^ண டி^ண | வ
 து^ண ம^ண ர^ண கு^ண ஹீ^ண தெ^ண ந^ண வ^ண | ய^ண க^ண ஸ^ண க^ண க^ண தெ^ண ண^ண 2 து^ண ரீ
 ஸி^ண உ^ண | ய^ண அ^ண ந^ண கு^ண தி^ண ஹ^ண க^ண ர^ண டி^ண | சு^ண தி^ண ஷ^ண கி^ண ஷ^ண க^ண ர^ண ஹி
 தா^ண வ^ண கு^ண ஹி^ண ஷ^ண அ^ண ஸ^ண ஹ^ண த^ண க^ண ரெ^ண 2 து^ண
 யெ^ண ஹி^ண ஷ^ண க^ண ர^ண தெ^ண ஸ^ண ஹ^ண த^ண ஹ^ண த^ண கு^ண ஹ^ண நீ^ண த^ண ர^ண
 க^ண ர^ண த^ண அ^ண ஸ^ண க^ண க^ண தெ^ண ஸ^ண ஹ^ண | சு^ண த^ண யெ^ண ஹி^ண ஷ^ண
 க^ண ர^ண த^ண ஹ^ண டி^ண |

ஹதி ஜயாதி ஹோமஃ॥

சோதன துசிகை

பக்.	வரி	பிறை	திருத்தம்
1	11	உவவிவ்வு	உவவிவ்வு
2	10	கண்ட	குண்ட
2	12	உவவிவ்வு	உவவிவ்வு
4	15	வாஷாவு	வாஷாவு
5	3	கூடுண	கூடுண
5	3	வண்ணெறு	வண்ணெறு
6	8	முஷாஷா	முஷாஷா
7	24	சுஷ்ண	சுஷ்ண
8	6	கீறுதல்	கீறுதல்
8	14	என்பரம்	என்பதாம்
9	9	வணுஷம்	வணுஷம்
9	10	ஷெஷம்	ஷெஷம்
9	11	ஷம்	ஷம்
13	23	வாவ	வாவை
17	22	வமுஷா	வமுஷா
18	3	குவூதாயு	குவூதாயு
23	15	கூதா	கூதா
23	17	கூஷா	கூஷா
26	1	வகுதி	வகுதி
26	19	சுஷ்ண	சுஷ்ண
26	20	பூஜாறு	பூஜாறு
26	21	கூ	கூ

பக், வரி பிழை திருத்தம்

26	22	வலாவ உஜு	வலாவ உஜு
31	16	வலாயுஷு	வலாயுஷு
35	7	வெலுதா	வெலுதா
35	12	வெலுதா	வெலுதா
37	4	வெலுதா	வெலுதா
38	21	வலுதா	வலுதா
39	22	வெலுதா	வெலுதா

41 4-வது வரிக்குப்பின் சேர்க்கவேண்டியது:

வரும: பின்பு வலிலுதா - அக்கினியிற் சுற்றி,
 உலுதா - தருப்பை நடுவால், உலு - சுருக்கு சுரு
 வங்களின் நடுவை, வலுதா - தொட்டு

43	4	வலுதா	வலுதா
43	19	வலுதா	வலுதா
49	16	உலு	உலு
50	6	உலுதா	உலுதா
52	2	வலுதா	வலுதா
52	23	வலுதா	வலுதா
56	14	வலுதா	வலுதா
60	7	வலுதா	வலுதா
60	8	வலுதா	வலுதா
62	1	வலுதா	வலுதா
62	1	வலுதா	வலுதா
64	9	வலுதா	வலுதா
64	11	வலுதா	வலுதா

பக்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
64	15	ஹுதா	ஹுதா
64	19	வாஜெஷெவத	வாஜெஷெவத
68	11	யபுயொ	யபுயொ
68	16	ஜாநீயா	ஜாநீயா
68	18	வஹ	வஹள
71	4	ததா	ததா
71	5	கனலபுருதா	கனலபுருதா
71	22	ஸாந	ஜீஸாந
72	4	ஂஸாநஸு	ஂஸாநஸு
73	9	வ்ருதவஸுந	வ்ருதவஸுந
73	10	வ்ருதானம்	வ்ருதானம்
83	10	ஸதா	ஸதா
84	6	ஸகாஸு	ஸகாஸு
85	12	஁ஸகதிவபு	஁ஸகதிவபு.
85	18	வாடயுக	வாடியுக
86	5	கவதீய	கவதீய
87	4	கபதா	ஸ்வதா
87	16	ஸ்வவஜந	ஸ்வவஜந
89	3	வருஜ்ஜிகா	வருஜ்ஜிகா
90	7	யொகவீ	யொகவீ
90	7	ஜீபம்	ஜீபம்
93	1	ததவூரூஷ	ததவூரூஷ
95	6	வாடிஜிவ	வாடிஜிவ
98	24	ஜயாதி	ஜயாதி
101	12	காலாந	காலாந

பக். வரி	பிறை	திருத்தம்
102 5	பூரவ மாகஸம்	பூரவ மாகஸம்
103 19	கேகதா	கேவதா
104 1	வாருமரதீஸ்	வாருமரதீஸ்
104 4	யொஜயெகா ^{ஸ்} கா ^{ஸ்}	யொஜயெ ^{ஸ்} கா ^{ஸ்}
105 3	வஹுதி	வஹுதி
107 3	வஹுதி	வஹுதி
110 3	ரதஹ	விதஹ
110 3	விதாயெடி	விதாயெடி மஹ
110 10	ஸஹஸு	ஸஹஸு
110 15	ஐதடி	ஐடி
111 3	கிவதி	யிவதி
111 4	கனநீஷ	கனநிஷ
111 7	மகஷத்ரு	மகஷத்ரு
111 19	தநா	வநா
115 19	வாவநவஸு	வாவநவஸு
115 2	ஐதடி	ஐடி
115 7	யத	யடி
115 9	லிஸவஸாசு	லிஸவஸாசு
116 2	தடிமெ	தடிமெ
116 14	கிஹ	கிஹி
116 17	ஜாயா	யாஜா
116 18	ஸாஸுத்	ஸாஸுத்
116 21	கடெஸா	கடெஸா

